ISTORIA LUI ANAKIN ÎNTRE EPISODUL I ȘI EPISODUL II

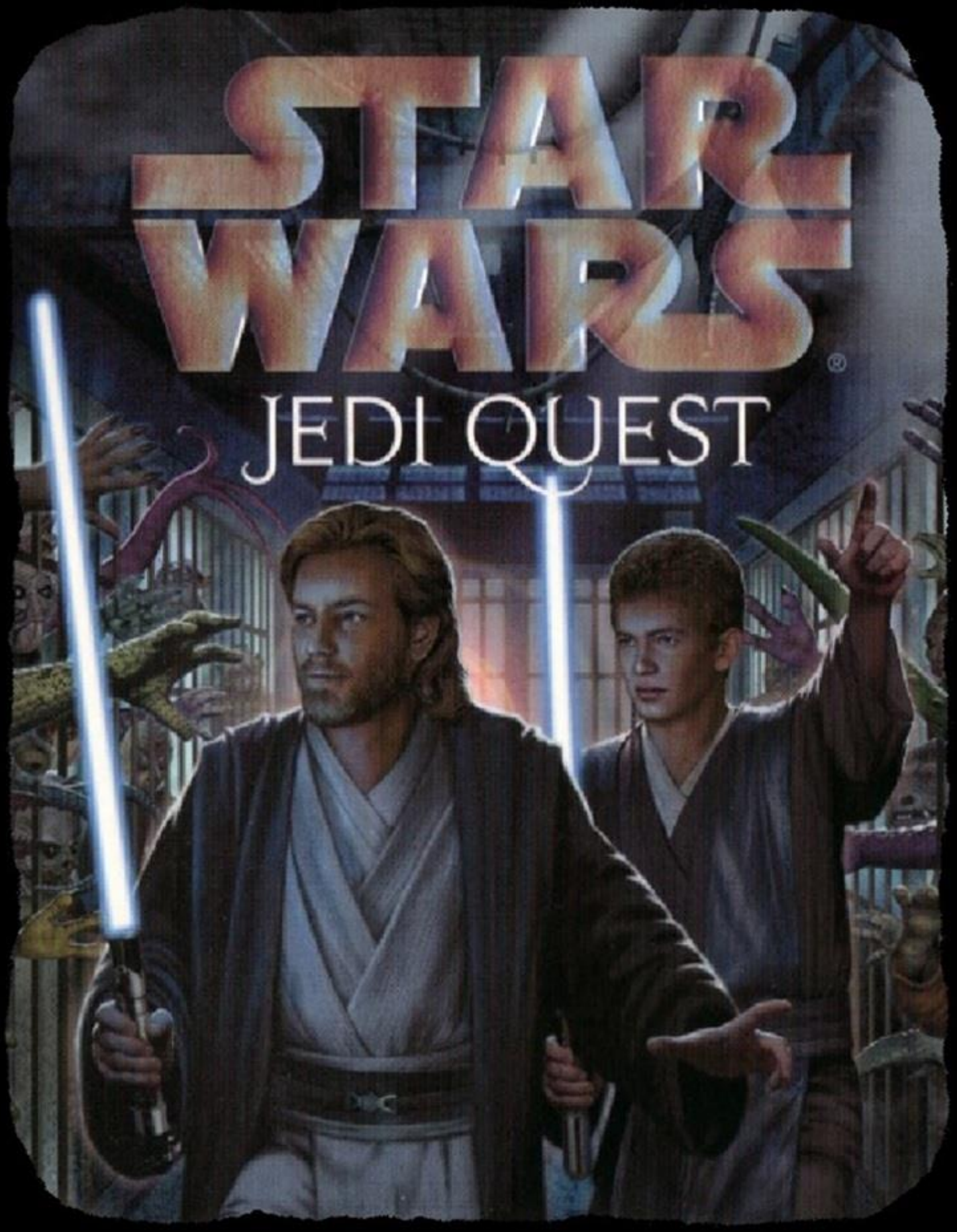

SCHIMBAREA PROTECTORULUI

JUDE WATSON

JUDE WATSON

Seria JEDI QUEST

SCHIMBAREA PROTECTORULUI

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Quest – 08 – The Changing of the Guard
2004

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Consilierul Senatorial Tyro Caladian tresări sub privirea frustrată de pe fața prietenului său Obi-Wan Kenobi.

— Îmi pare rău, spuse el pentru a treia oară. Nu pot face nimic.

Obi-Wan voia să geamă. Voia să facă o gaură cu piciorul în panourile din lemn rar de laroon din Sala de Şedințe A3000291 a Senatului. Voia să reacționeze ca un Senator privilegiat şi arogant, obişnuit să facă ce vrea el. Voia să se dezlănțuie.

Dar era Jedi. Jedii nu făceau astfel de lucruri. Acceptau chiar şi cele mai chinuitoare frustrări cu o concentrare calmă şi o direcție de nezdruncinat. Trebuia să caute greşeala de logică, să descopere deschiderea în poarta încuiată. Să găsească calea. Emoțiile mărunte nu ar fi făcut decât să-l distragă. Obi-Wan respiră adânc şi îşi căută centrul de calm. Apoi se uită la ucenicul său, Anakin Skywalker.

Dacă Obi-Wan simțea doar nevoia să lovească un zid, se părea că Anakin avea să o facă dintr-un moment în altul. Privirea lui era turbulentă, clocotitoare. Apoi, în timp ce Obi-Wan privea, o mască alunecă peste frustrarea lui Anakin. Acum părea liniştit, perfect stăpân pe sine. O realizare impresionantă. Obi-Wan observase evoluția lui Anakin în ultimele şase luni, în timp ce o urmăreau pe cercetătoarea malefică Jenna Zan Arbor, de la ultima ei oprire cunoscută în sistemul Vanqor. Anakin avea acum 17 ani. Devenea bărbat, dar şi Jedi.

Căutaseră împreună urma lui Zan Arbor, luându-se după zvonuri şi găsind indicii. Ştiau că savanta nu avea acces la marea ei avere, pe care Senatul o confiscase şi apoi o împărțise pe numeroasele planete pe care le nedreptățise. Ştiau că suma pe care Vanqorii i-o plătiseră va fi epuizată în curând. Dar ştiau, de asemenea, că îi plăcea extravaganța. Îi plăcea să trăiască bine. Poate că, în acest fel, va lăsa o urmă.

Obi-Wan şi Anakin fuseseră şi în alte misiuni pe parcurs, în locuri unde era nevoie de ei şi care nu puteau fi ignorate. Cu toate astea, continuară să cerceteze galaxia în căutarea unor indicii despre locul unde se afla Zan Arbor, uneori deturnați, dar niciodată deviați de la scopul lor.

Marea şansă veni atunci când Anakin descoperi că ea cumpărase un crucişător de producție limitată numit *Luxe Flightwing*. Nava era atât de rară şi de frumoasă, încât toată lumea şi-o amintea – alimentatorii din porturile spațiale obscure, personalul de reparații din capitalele aglomerate, funcționarii vamali şi, mai ales, alți piloți. Fusese o mişcare nechibzuită, tipică pentru lăcomia şi aroganța ei. Voia ceea ce voia, apoi achiziționa. Dar fusese o greşeală gravă. Încetul cu încetul, informațiile începură să curgă şi, în cele din urmă, o urmăriră până la Romin, o mică planetă din Inelul Mijlociu. Înainte să meargă acolo pentru a o aresta, Obi-Wan îi ceru ajutorul prietenei şi colegei sale Jedi, Siri Tachi. Siri şi Padawanul ei, Ferus Olin, se implicaseră din când în când în căutare, dar Consiliul Jedi îi chemase pentru alte misiuni. Cu toate astea, Siri îi promisese lui Obi-Wan sprijinul său. Ori de câte ori avea nevoie de ea pentru capturarea finală a lui Zan Arbor, ea ar fi fost acolo.

Acum, în Sala de Şedinţe A3000291, Siri nu-şi arăta frustrarea, dar i-o simţea în liniile încordate ale corpului ei musculos. Obi-Wan ştia prea bine cât de mult dispreţuia Siri să aibă de-a face cu birocraţia Senatului. Ea era întotdeauna pregătită pentru acţiune. În multe privinţe, era ca Anakin.

— Uite, îi spuse ea lui Tyro, nu suntem proşti. Ştim că va fi dificil. Romin este condusă de Roy Teda, care, după toate aparenţele, este un dictator malefic. Nu e ca şi cum i-ar invita pe Jedi pe planeta lui. Dar Senatul s-a angajat să o aresteze pe Zan Arbor. De ce nu ne dau permisiunea de a merge acolo?

— Este mai complicat de atât, spuse Tyro. Simţindu-se, în mod evident, inconfortabil sub privirea scrutătoare a ochilor albaştri înflăcăraţi ai lui Siri, bietul Svivreni se jucă cu închizătoarea groasă de metal care îi ţinea părul lung şi negru într-o coadă împănată care îi curgea pe spate. Apoi îşi netezi blana lucioasă de pe faţa lui mică şi ascuţită. Procedura Senatului este întotdeauna aşa. Teda însuşi încalcă mai multe legi galactice. Întemniţează lumea fără proces. Suntem siguri că foloseşte tortura pentru a obţine informaţii. A închis birourile de informaţii şi controlează singurul sistem de comunicaţii de pe planetă. A jefuit chiar şi tezaurul planetei sale pentru uz personal.

— Exact, spuse Siri cu nerăbdare. Este un criminal. Atunci de ce trebuie să-l ascultăm?

— Pentru că este un conducător ales în mod corespunzător, spuse Tyro.

— Dar a fraudat alegerile! izbucni Anakin.

— Asta nu are nicio importanţă, răspunse Tyro. Trebuie să ne supunem în continuare legilor de pe Romin. Şi există o lege care interzice intrarea vânătorilor de recompense.

— Noi nu suntem vânători de recompense, spuse Ferus. Demnitatea răsună în cuvintele sale. Suntem Jedi.

Tyro înghiţi în sec.

— Da, spuse el, dar legea spune că nimeni nu poate aresta sau transporta un criminal galactic în afara Romin. Şi asta este ceea ce intenţionaţi să faceţi. Teda s-a îmbogăţit oferindu-şi planeta ca refugiu pentru cei mai căutaţi infractori. Aceştia sunt bucuroşi să îi plătească o mită consistentă pentru a se muta pe planeta sa. În schimb, el se asigură că vânătorii de recompense sunt expulzaţi cu forţa. Dacă îi găseşte poliţia de securitate, aceştia sunt făcuţi să dispară.

— Atunci ne vom duce pe Romin fără aprobarea Senatului, spuse Anakin.

Ferus se încruntă. Obi-Wan observă cum Anakin se zburli când îl văzu. Cei doi nu se înţeleseseră niciodată, iar Obi-Wan nu era surprins. Ferus respecta regulile, iar Anakin nu ezita să le ocolească pentru a-şi face treaba.

— Ah, spuse Tyro cu atenţie, mă tem că aveţi nevoie de aprobare. Fără un motiv legitim, vi se va cere să părăsiţi planeta. Iar dacă nu plecaţi, este posibil să fiţi întemniţaţi – dacă sunteţi norocoşi. Se ştie că Teda execută fără proces...

— Dar Senatul nu poate proteja o criminală ca Zan Arbor!

Obi-Wan sări în picioare şi începu să se plimbe pentru a-şi calma frustrarea. Acum ştia de ce riscase Zan Arbor să cumpere un astfel de transportor de lux. Nu-i păsa, pentru că ştia că va fi protejată. Asta îl înfuria. Nimeni nu era mai presus de legea galactică.

— Trebuie să existe o cale.

Tyro clătină din cap.

— Dacă există, eu nu o pot găsi. Senatul se face că nu vede când vine vorba de Romin. Senatorul Romin are o mare influenţă. Este un favorit al lui Sano Sauro – care, după cum bine ştiţi, este liderul unui bloc foarte mare de voturi.

Obi-Wan gemu.

— Nu el din nou.

Mai avusese de-a face cu Sano Sauro şi înainte.

— Dacă veţi ateriza pe Romin în secret, veţi încălca legile Senatului, zise Tyro. Şi vă asigur că Senatorul de pe Romin nu va ezita să dea în judecată chiar şi un Jedi,

spuse Tyro cu blândețe. Mă tem că acest lucru este tipic pentru Senat în zilele noastre. Îmi pare foarte rău, bunul meu prieten Obi-Wan, că nu te pot ajuta.

— Îți sunt recunoscător pentru ceea ce ai făcut, spuse Obi-Wan cu glas dogit.

Refuza să accepte că Zan Arbor era de neatins. Aşa cum spusese Maestrul său, Qui-Gon Jinn, exista întotdeauna o altă cale.

Tyro suspină.

— Eu vin dintr-o lume paşnică. Anarhia tot mai mare din galaxie mă tulbură foarte mult. Lumile închisori nu sunt bine întreținute. Recent a avut loc o nouă evadare dintr-o închisoare de înaltă securitate, Complexul de Securitate Greylands de pe Tentator. A evadat o bandă notorie. Din fericire, membrii ei au fost depistați şi prinşi cu câteva ore în urmă. Dar astfel de succese sunt rare, trebuie să recunosc.

Obi-Wan se opri din plimbare şi îl fixă pe Tyro cu o privire atentă.

— Cine erau?

— Se numesc Banda Slam, spuse Tyro.

— Specia?

— Umanoidă. De pe Mamendin, din Nucleu. Au început acolo cu escrocherii, furturi de identitate, lucruri de genul ăsta. Apoi au cutreierat galaxia, mai ales în Nucleu, făcând escrocherii. Ei au fost banda care a furat întreaga vistierie a planetei Vuma. Liderii sunt destul de tineri – un mascul pe nume Slam şi o femelă pe nume Valadon. Slam este un escroc, iar Valadon este expertă în furturi de identitate. Mai au doar alți doi membri – păstrează un număr mic de membri pentru a menține loialitatea. Banda Slam a fost prinsă atunci când au încercat să pătrundă într-un seif de securitate al Breslei Comerțului. Pur şi simplu nu te iei de Breasla Comerțului fără să suporți consecințe majore.

— Îmi amintesc de afacerea Vuma, spuse Siri. Am auzit despre ea la Templu. Aproape că a falimentat planeta. Vertexul cristalin pe care l-au furat încă lipseşte. Îi aruncă lui Obi-Wan o privire curioasă. Ce este? Iar ai privirea aia pe față.

— Ce privire?

— Acea privire care spune: *O să urăşti această idee, Siri, dar o voi face oricum*, spuse Siri sec.

Obi-Wan zâmbi.

— Relaxează-te. O să-ți placă la nebunie.

Capitolul 2

Anakin se uită la Maestrul său. Se apropiaseră şi mai mult în ultimele luni. Anakin cedase după misiunea de pe Vanqor şi îi mărturisise lui Obi-Wan temerile sale. Îi fusese teamă să-i spună Maestrului său că existau momente în care nu mai dorea să fie *Cel Ales*. Îşi dăduse seama că umblase cu o teamă fără nume în suflet. Nu ştia de ce se temea, dar ştia că trăia cu această teamă în fiecare clipă. Faptul că o spusese cu voce tare îl şocase pe Maestrul său, dar îl eliberase pe Anakin într-un mod pe care încă nu-l înțelegea.

Poate că experiențele sale din lagărul de prizonieri de pe Vanqor îl făcuseră să i se destăinuie lui Obi-Wan. Oricare ar fi fost motivul, asta schimbase ceva între ei. Deveniseră mai apropiați. Acum erau cu adevărat Maestru şi Padawan. Ştia că ceea ce se întâmplase era un pas clasic în relația Maestru-Padawan. *Ucenicul îl invită pe Maestru şi totul începe*. În calitate de învățăcei, cu toții se întrebaseră ce însemna această expresie. Maestrul era cel care invita un student Jedi să fie ucenicul său. Aşa începea totul. Aşadar, care era semnificația expresiei *Ucenicul îl invită pe Maestru?* Acum înțelegea. Fusese ucenicul lui Obi-Wan ani de zile înainte să-i încredințeze cu adevărat mecanismele interioare ale inimii şi minții sale. Odată ce îl invitase pe Obi-Wan să îi împărtăşească cele mai profunde temeri, cele mai mari coşmaruri, relația lor se schimbase şi se adâncise. Era ca şi cum o luau de la început. Obi-Wan îi spusese că acelaşi lucru se întâmplase cu el şi Qui-Gon.

— În mijlocul călătoriei noastre împreună, am început din nou, îi spusese el lui Anakin.

Fusese misterios şi minunat. Ştiau ce va face celălalt înainte să fie făcut. Ştiau ce era în gândurile celuilalt. În timp ce înainte Anakin îşi făcea griji cu privire la ceea ce era în mintea lui Obi-Wan, acum accepta că unele lucruri le ştia, altele nu, şi că multe lucruri din mintea lui Obi-Wan nu aveau nicio legătură cu el.

Acum nu putea să citească gândurile lui Obi-Wan în acest moment. Nu avea nicio idee despre ce plănuia Maestrul său. Se simțea la fel de nedumerit ca şi Siri. Dar acolo unde Siri se simțea îngrijorată, Anakin se simțea entuziasmat.

— Te ascult, spuse Siri, ridicând o sprânceană.

— Avem o modalitate de a ateriza pe Romin şi de a ajunge la Jenna Zan Arbor, apoi de a o scoate de pe planetă fără a încălca vreun regulament al Senatului sau legile de pe Romin, spuse Obi-Wan. Tehnic vorbind.

— Tehnic? întrebă Tyro.

— Intrăm legal, spuse Obi-Wan. Ca infractori.

Siri se aşeză şi îşi puse o gleznă peste genunchi.

— Ei bine, asta e o uşurare. Pentru o clipă, am crezut că ai un plan care să aibă sens.

— Luăm identitățile Bandei Slam, spuse Obi-Wan. Eu voi fi Slam, tu vei fi Valadon. Anakin şi Ferus pot fi ceilalți doi.

— Waldo şi Ukiah, completă Tyro. Dar, tehnic vorbind…

— Deci, aterizăm pe Romin şi o găsim pe Zan Arbor, spuse Siri. Ce urmează?

— Ei bine, nu am planificat chiar totul, zise Obi-Wan. Găsim noi o modalitate de a o atrage în afara planetei. Asta nu poate fi prea greu.

— Sigur, spuse Siri. Una dintre cele mai istețe minți ştiințifice din galaxie va face o plimbare cu noi. Cum ar spune Garen, e *floare la ureche*.

— Ne vom gândi la ceva care să o tenteze să ni se alăture, spuse Obi-Wan. Ideea este să aterizăm pe Romin şi să o contactăm. Nu putem face asta decât în calitate de criminali.

— Pot să mă întorc la partea *tehnică*? întrebă Tyro. Din punct de vedere tehnic, tot ați încălca mai multe legi la care mă pot gândi cu ușurință. Dacă veți fi prinși.

— Nu vom fi prinși. Aici intervii tu, spuse Obi-Wan, întorcându-se spre el.

Brusc, Tyro păru neliniștit.

— Oh?

— Vom avea nevoie de documente de identitate, descrieri și informații de fond, spuse Obi-Wan. Și ai spus că au operat pe mai multe planete din Nucleu. Asta înseamnă că probabil au o navă spațială. Crezi că poți să tragi niște sfori pentru noi și să o rechiziționezi?

— Nu știu, spuse Tyro cu îndoială. Ar fi nevoie de un schimb de favoruri.

— Specialitatea ta, sublinie Obi-Wan.

— Totul ar trebui să fie strict secret, așa că ar trebui să mă duc mai întâi la Comitetul de Securitate al Senatului, zise Tyro încet. Ei ar trebui să-mi dea o derogare pentru a mă apropia de *Supraveghetorul Lumilor Închisoare*, care ar trebui să emită un edict către *Autoritatea de Confiscare a Lumilor Închisoare*...

— Nu am nevoie de detalii, Tyro, spuse Obi-Wan. Am nevoie doar de rezultate. Vom avea nevoie și de timp. Va trebui să convingi autoritățile să fie de acord să păstreze secretă capturarea Bandei Slam până când vom finaliza misiunea. Trebuie să fie în continuare trecuți ca evadați, în caz că verifică cineva.

Tyro se încruntă.

— Asta ar putea fi dificil. Când prind infractorii, le place să se laude cu asta. Aș avea nevoie de un ordin de oprire a comunicațiilor pe termen nedefinit din partea Serviciului Central de Poștă... Tyro observă privirea lui Obi-Wan. Își închise rapid datapadul și se ridică. Ar fi bine să încep.

Tyro se grăbi să iasă din cameră.

— Va trebui să lămurim asta cu Maestrul Windu, spuse Siri. Și pun pariu că va fi nevoie de ceva persuasiune.

— Va fi de acord, spuse Obi-Wan cu încredere. Știe cât de importantă este capturarea lui Zan Arbor pentru siguranța galaxiei.

Anakin simți un val de entuziasm când Obi-Wan și Siri începură să discute despre posibilele cursuri de acțiune și despre cât de repede puteau pleca. Frustrarea de a o localiza pe Zan Arbor, dar de a nu o putea lua în custodie, luase sfârșit. Acum aveau un obiectiv. Aveau o modalitate de a o prinde. Îndepărtase gândul că o va revedea. Anakin își concentrase atenția pe prinderea ei. Nu se gândise la ce va face când o vor găsi. O cunoscuse pe Jenna Zan Arbor în tabăra de prizonieri de pe Vanqor. Fusese plăcută și politicoasă. Totuși, amintirea a ceea ce se întâmplase acolo îl înfiora. Era inventatoarea unui drog care inducea ceea ce ea numea *Zona de Autoconstrângere*. Anakin simțise plăcere și mulțumire când se aflase sub influența lui. Nu-l mai deranjase nimic. Pentru prima dată în viața lui, simțise pace. Era sentimentul pe care sperase să-l obțină ca Jedi. Ceea ce îl speriase era gândul că nu va mai simți asta niciodată. Obținuse adevărata seninătate în *Zonă*, dar fusese o victorie ieftină, pentru că, după ce se terminase, îl lăsase plin de vinovăție și teamă. Exact emoțiile de care încercase să scape.

Concentrează-te pe primul pas. Apoi vor urma și ceilalți. Multe lucruri bune ieșiseră din experiența lui pe Vanqor. *Zona* îl descompusese într-un mod care îi fusese de ajutor. Se simțise vulnerabil și speriat și se sprijinise pe Maestrul său. Ajunsese să vadă că Obi-Wan ținea foarte mult la el. Maestrul său va fi întotdeauna lângă el. Acesta era marele dar pe care îl primise în acea perioadă nesigură.

Anakin își smulse mintea de la propriile preocupări și observă că Ferus părea că dezbate dacă să vorbească sau nu. Speră că nu o va face. Rareori îi plăcea ce avea de spus Ferus Olin. Siri observase și ea ezitarea Padawanului ei.

— Te preocupă ceva, Ferus? întrebă ea.

— Mă întreb doar dacă acest plan este potrivit pentru Jedi, spuse Ferus. Nu e treaba mea să pun întrebări Maeștrilor Jedi...

— A pune întrebări face parte din rolul unui ucenic, spuse Obi-Wan amabil.

Dă-i drumul.

— Acesta nu e genul de lucru pe care ar trebui să-l facă un Jedi, spuse Ferus rigid, evident incomodat de faptul că o punea la îndoială pe Maestra sa. Să ne dăm drept infractori? Noi nu suntem trişori. Suntem ambasadori ai păcii şi justiției.

Anakin voia să-şi dea ochii peste cap. Ferus era atât de fanfaron. Întotdeauna trebuia să aducă în discuție regulile Jedi, de parcă el era singurul care şi le amintea.

Îi trecuse vreodată prin cap că era important să îşi facă treaba? Anakin se uită la Siri. Ea dădea din cap gânditoare, ca şi cum ar fi luat cu adevărat în considerare punctul de vedere al lui Ferus. Se întrebă dacă nu cumva încerca doar să fie o Maestră bună, când de fapt voia să-i spună că este plictisitor şi pompos.

— Bineînțeles că e adevărat, zise Siri. Dar galaxia este complexă. Jedii trebuie să opereze diferit şi să-şi asume diferite tipuri de riscuri. Există planete care nu ne privesc cu ochi buni prezența, dar circumstanțele ne cer să ajutăm pentru binele galaxiei. Ea suspină. Am mai lucrat sub acoperire înainte, Ferus. Consiliul a decis că era singura modalitate de a ne infiltra într-o vastă operațiune de piraterie spațială. A trebuit să mă prefac că părăsesc Ordinul. A fost dificil. Toți Jedii au crezut că am trecut de partea întunecată, chiar şi Obi-Wan.

— A fost un mare act de curaj din partea lui Siri, spuse Obi-Wan.

— Fiecare secundă de înşelăciune a fost împotriva firii mele, continuă Siri. Nu-mi plac minciunile. Să trăieşti în minciună are un preț. Şi totuşi, mă bucur că am făcut-o? Da. Jedii au reuşit să doboare un pirat vicios şi să elibereze sute de sclavi.

— Am mai avut de-a face cu Jenna Zan Arbor, când eram de vârsta ta, îi spuse Obi-Wan lui Ferus. Este un mare dușman al Jedilor. L-a întemnițat pe Qui-Gon şi i-a secat viața pentru a studia Forța. Aproape că l-a ucis. I-a ucis şi pe alții. E capabilă de orice. Cu *Zona de Autoconstrângere* ar fi putut supune o populație întreagă. Trebuie să folosim orice mijloace pentru a o opri.

— Orice mijloace? întrebă Ferus.

Urmă o tăcere. Anakin îl văzu pe Obi-Wan schimbând o privire rapidă cu Siri. Toată lumea din cameră gândea acelaşi lucru. Mijloacele sunt egale cu scopurile. Era una dintre credințele de bază ale Jedilor. *Pentru a face bine, trebuie să acționezi corect la fiecare pas. Dacă mijloacele folosite sunt greşite, atunci şi rezultatul e greşit.*

— Nu mi-am ales cuvintele cu grijă, spuse Obi-Wan. Ceea ce vreau să spun este următorul lucru: dacă trebuie să folosim puțină înşelăciune pentru a o prinde, atunci o vom face. În acest caz, singura noastră speranță este să o învingem pe Zan Arbor la propriul ei joc. Ea şi-ar putea consolida puterea pe Romin. Ar putea folosi planeta ca bază de operațiuni, crezând că acolo nu poate fi atinsă. Ar putea face pagube imense. Sunt vieți în joc. Poate milioane de vieți. Privirea ageră a lui Obi-Wan se fixă pe Ferus. Nu crezi că asta merită să renunți la demnitatea ta şi să iei identitatea altcuiva pentru câteva zile?

Obrajii lui Ferus se colorară. Anakin îşi dădu seama că Obi-Wan pusese un deget pe locul cel mai sensibil al lui Ferus. *Demnitatea lui.* Obi-Wan o făcuse cu blândețe, dar Ferus simțise o înțepătură.

— Voi face, bineînțeles, după cum spuneți, zise Ferus aprobând din cap.

— Dar trebuie să o crezi şi tu, spuse Siri.

După o scurtă pauză, Ferus spuse:

— Cred. Am încredere că cei cu mai multă înțelepciune cunosc calea.

Ferus părea să fie sincer. Era incapabil să mintă. Cu toate astea, era clar că Siri şi Obi-Wan nu-i înlăturaseră toate neliniştile.

Obi-Wan se întoarse spre Siri şi Anakin.

— Dacă totul merge bine, îl putem informa pe Maestrul Windu şi putem pleca chiar diseară, spuse el.

Anakin încuviință din cap. Îşi coborî capul mai aproape de Siri şi Obi-Wan în timp ce discutau următorul pas. Ferus rămase tăcut pe toată durata discuției lor.

Pentru prima dată, Ferus era străinul. Pentru prima dată, nu mai era el.

Capitolul 3

Tyro nu îi mai vorbise lui Obi-Wan despre detaliile favorurilor la care apelase şi ale promisiunilor pe care le făcuse. Îi dădu doar rezultatele pe care şi le dorise. Nu era prima dată când Tyro se dovedea un prieten neprețuit.

— Încă mai negociez cu Serviciul Central de Poştă în legătură cu ordinul de oprire a comunicațiilor, spuse Tyro când Obi-Wan şi Anakin îl întâlniră într-una dintre micile săli de şedință ale Templului. Vestea bună e că ordinul a fost aprobat. Vestea proastă este că nu ştiu cât timp voi putea suprima anunțul arestării. Dar ați putea la fel de bine să vă îndreptați spre *Autoritatea de Confiscare* de la închisoare. Aveți o autorizație de eliberare pentru nava lui Slam. Este un iaht stelar Ubrikkian.

Anakin fluieră.

— Mişto.

— Toate înregistrările de date, documentele de identificare şi garderobele sunt la bord, spuse Tyro. Un mic zâmbet îi lumină fața îmblănită. Am înțeles că Slam este un pic cam filfizon.

Obi-Wan era mai preocupat de alte probleme.

— Acordă-ne cât de mult timp poți. Ne va lua o zi standard pentru a călători de la închisoare la Romin.

— Ştii că voi face tot ce pot pentru tine, bunul meu prieten, spuse Tyro. Intri în pericol, iar eu îți doresc siguranță şi succes. Svivrenii nu-şi iau rămas bun. Considerăm că aduce ghinion. Noi spunem: *Călătoria începe, aşa că, du-te*.

Tyro ridică mâna, cu degetele depărtate, în gestul Svivreni de *la revedere*. Obi-Wan făcu la fel. Tyro îşi apăsă apoi palma pe cea a lui Obi-Wan. Era un gest folosit de Svivreni pentru cei mai apropiați de ei.

— Aşa că, duceți-vă, spuse Tyro încet şi plecă.

Despărțirea de Mace nu fu la fel de afectuoasă ca cea de Tyro. Era de acord cu necesitatea planului, dar nu era de acord cu ocolirea regulilor.

— Încearcă doar să nu-ți alienezi întregul Senat, spuse el. Cu alte cuvinte, reuşeşte. Îşi strânse robele pe lângă el în semn de despărțire. Fie ca Forța să fie cu voi şi să nu mai aud de tine până nu se termină totul în siguranță.

Cei patru Jedi îşi împachetară echipamentul şi traversară galaxia în câteva ore. La *Complexul de Securitate Greylands*, nu avură probleme cu actele pe care le furnizase Tyro. Li se dădu acces la nava lui Slam. Iahtul Ubrikkian era un crucişător uşor, construit pentru evadări rapide. Era echipat cu hiperpropulsor, nu purta arme, cu excepția a două lansatoare ascunse de torpile protonice. De asemenea, era modificat pentru a conține mai multe compartimente secrete decât văzuse Anakin vreodată. De fiecare dată când credea că le găsise pe toate, descoperea un altul ascuns după diversele panouri de pe puntea navei. Nava fusese scanată de autorități, în speranța de a descoperi ascunzătoarea cu cristalele de vertex pe care banda le furase de pe Vuma. Nu fusese găsită nicio marfă de contrabandă, iar restul bunurilor bandei fuseseră percheziționate şi apoi lăsate intacte.

Ferus răsfoi fişierele din calculator. Gaşca ținea înregistrări meticuloase şi avea mai multe documente pentru identități false. Siri găsi un dispozitiv pentru a anula scanarea irisului şi, rulată într-un mic compartiment ascuns sub bordul cabinei de pilotaj, o analiză detaliată a practicilor contabile ale *Fondului de Ajutorare al Senatului*. Ferus fluieră în sinea lui.

— S-ar putea să mă înşel, dar cred că plănuiau să jefuiască depozitul Senatului.

— Asta e o lovitură mare, chiar şi pentru Banda Slam, spuse Obi-Wan. Bine că

au ajuns la închisoare.

Anakin răsfoi în continuare dosarul.

— Astea sunt doar speculații. Nu aveau un plan concret.

— O să analizăm dosarele în profunzime, mai târziu, spuse Siri, cu capul în dulapul personal al lui Slam. Va trebui să fim la curent cu cele mai recente tehnici de escrocherii criminale. Există o rețea de bârfe criminale. Reputația noastră ne va precede. Trebuie să fim Banda Slam. Apropo de asta...

Siri scoase o mantie purpurie făcută din pânză de veda. Era brodată în jurul gulerului cu împletituri groase într-o nuanță strălucitoare de verde.

— Pentru tine, Slam, spuse ea, înmânându-i-o lui Obi-Wan.

Obi-Wan privi veşmântul.

— Gusturi îndoielnice, e puțin spus.

Siri îi făcu cu ochiul lui Anakin, dar fața pe care o întoarse spre Obi-Wan era serioasă.

— Tyro a spus că Slam este bine cunoscut ca fiind filfizon. Trebuie să o porți.

Fața lui Obi-Wan era plină de dezgust în timp ce îmbrăca roba ornamentată. Siri ajustă gulerul elaborat astfel încât să-i încadreze fața.

Anakin îşi muşcă buza. Îi era greu să-şi rețină râsul.

Siri aprobă din cap, gânditoare.

— Acum ai nevoie de nişte cizme care să se potrivească. Se aplecă şi scoase o pereche din piele lustruită, roşie. Poftim.

Obi-Wan făcu un pas înapoi.

— Nu...

— Oh, în numele galaxiei, nu mai fi aşa de înapoiat. Siri îi aruncă cizmele. Te dai drept un infractor. Trebuie să te îmbraci ca el. Nu vrei să o prinzi pe Zan Arbor?

Siri îşi întoarse uşor capul şi îi făcu din nou cu ochiul lui Anakin. Acesta se întoarse pentru a-şi ascunde zâmbetul. Chiar şi Ferus părea că-şi reprima râsul.

Obi-Wan îşi dădu jos cizmele de călătorie şi încălță cizmele din piele moale. Se întoarse spre oglinda mare din interiorul uşii dulapului.

— Chiar urăsc asta, gemu el. Arăt ca un idiot plin de pene.

— Eu cred că arăți... incredibil, spuse Siri.

Dar gura îi tremura, căci nu se mai putea abține. Apoi izbucni într-un hohot de râs. Era imposibil ca Anakin şi Ferus să nu i se alăture.

Obi-Wan ridică o sprânceană la ei.

— Mă bucur că vă pot distra.

Apoi băgă mâna în alt dulap. Se auzi sunetul blând al unui foşnet de septsilk. Obi-Wan aruncă o haină către Siri. Era făcută dintr-un material albastru moale şi lipicios, şi nu era prea mare.

— Poftim, Valadon.

Siri se uită la piesa de îmbrăcăminte.

— Unde este restul?

Obi-Wan zâmbi.

— Mă tem că asta e tot.

— N-am de gând să port asta.

Ținând-o între degetul mare şi arătător, Siri aruncă dezgustată micuța piesă de îmbrăcăminte. Expresia lui Obi-Wan era inofensivă când o recuperă.

— Nu mai fi aşa de *înapoiată*. Nu vrei să o prinzi pe Zan Arbor?

Încrâncenată, Siri trase *roba* peste tunica şi jambierele de piele. Obi-Wan izbucni în râs la vederea veşmântului feminin, fluid, aruncat la întâmplare peste hainele aspre ale lui Siri.

— Nu cred că aşa ar trebui să o porți.

Siri strânse din dinți.

— Încă nu suntem pe Romin.

Râzând în continuare, Obi-Wan băgă mâna în dulap şi aruncă nişte haine mai convenționale pentru Anakin şi Ferus – tunici şi pantaloni închişi la culoare.

— Anakin, tu vei fi Waldo, iar Ferus va fi Ukiah, spuse Obi-Wan. Vă potriviți descrierilor, în linii mari. Waldo este expertul în securitate, iar Ukiah se ocupă de arme şi apărare. Anakin, vei avea nevoie de o cască pentru deghizare, din moment ce ai văzut-o pe Zan Arbor recent. Cred că ar trebui să fie de ajuns.

Obi-Wan scoase o jumătate de mască din rucsac.

— Am luat asta de la clinica medicală din Templu. E folosită pentru a suda carnea sintetică după o rană. Le putem spune celorlalți că ai fost rănit în timpul evadării, dacă întreabă. Încearc-o.

Anakin îşi puse masca. I se potrivea pe frunte şi îi acoperea jumătate din față, lăsându-i gura şi bărbia descoperite. Avea găuri tăiate pentru ochi, cu lentile colorate. Era făcută dintr-o fibră alunecoasă şi se simțea rece pe piele.

Era bucuros că avea ceva în spatele căruia să se ascundă. Îşi amintea de privirea pătrunzătoare a lui Zan Arbor, de senzația că voia să-i exploreze mintea, să-i descopere esența. Nu voia ca Zan Arbor să ştie cine era. Nu voia să se apropie de persoana care putea crea *Zona de Autoconstrângere*. Încă nu era sigur de modul în care se transmitea *Zona*. Bănuia că se făcuse prin apă. Asta era ceva ce perfecționase Zan Arbor. Anakin nu voia să se mai afle niciodată sub influența ei.

Greşea oare când credea că între el şi Zan Arbor existase o oarecare legătură?

Nu-i spusese lui Obi-Wan despre ea. Ea simțise că era ceva diferit cu el. O intrigase. Chiar dacă fusese în *Zonă*, simțise că acea femeie îi făcuse o impresie pe care nu avea să o uite. Şi el o impresionase pe ea. Şi dacă îl recunoştea din nou?

Obi-Wan vorbi, iar Anakin îşi smulse din nou atenția spre Maestrul său.

— Am întâlnit-o pe Zan Arbor pentru foarte puțin timp acum aproape optsprezece ani. Nu mă va recunoaşte.

Siri îşi înfăşură centura utilitară în jurul robei albastre moi.

— Întrebare. Ce se întâmplă dacă întâlnim pe Romin pe cineva care a mai avut de-a face cu Banda Slam?

— E puțin probabil, spuse Obi-Wan. Banda opera într-un alt colț al galaxiei. Reputația lor este mare, dar nu au călătorit prea mult. Este un risc pe care va trebui să ni-l asumăm.

Comunicatorul lui Obi-Wan dădu semnal. Era Tyro, iar Obi-Wan îl puse în mod holo pentru ca ceilalți să poată vedea comunicarea.

Tyro pâlpâi în fața lor în miniatură.

— Am primit răspunsul de la autorități, spuse el. Am făcut tot ce am putut, Obi-Wan. Dar i-am putut convinge să fie de acord să păstreze secretul arestării Bandei Slam doar timp de trei zile standard. După aceea, va fi postată la ştirile HoloNet. Îmi pare rău. Va trebui să-ți termini misiunea în acest timp. Tyro părea îngrijorat. Sunt suficiente trei zile?

— Cel mai probabil nu, spuse Obi-Wan. Dar va trebui să facem să fie de ajuns.

Capitolul 4

Platforma de Aterizare Teda de pe Romin se afla sus, printre nori, deasupra capitalei Eliior. Era singura stație de sosire din zonă. Cu toate astea, nu era aglomerată. Anakin ghidă nava până spre platforma aproape goală.

— Nu se întâmplă prea multe afaceri sau turism aici, observă Obi-Wan. Economia planetei se bazează doar pe mita plătită către Teda.

— Asta înseamnă că Teda este singurul care se îmbogățește, spuse Siri.

Anakin eliberă controlul rampei. Siri coborî în fața lui Obi-Wan. Obi-Wan fu amuzat de contrastul dintre pasul hotărât şi atletic al lui Siri şi roba liliachie de shimmersilk pe care o purta acum. Roba era legată cu o eşarfă de culoare trandafirie brodată cu fir de aur delicat, dar peste eşarfă, Siri insistase să poarte centura ei utilitară ponosită. Siri promisese că va face tot ce va putea, dar Obi-Wan se îndoia că va reuşi să adopte cochetăria caracteristică lui Valadon.

Era bine că misiunea avea să fie scurtă.

— Uite, aia trebuie să fie nava lui Zan Arbor, îi murmură Anakin lui Obi-Wan.

Anakin şi Ferus purtau deghizările lor minimale, în timp ce Obi-Wan era aproape de nerecunoscut în ținuta lui. Cu toții reuşiseră să-şi ascundă săbiile, cu excepția lui Siri, a cărei ținută era pur şi simplu prea revelatoare pentru a acoperi mare lucru. Aşa că Obi-Wan o purta şi pe a ei.

O navă albă şi elegantă era parcată într-un hangar din apropiere. Obi-Wan o recunoscu pe *Luxe Flightwing*. Nasul crucişătorului era curbat, iar aripile erau pliate pe spate ca ale unei păsări în zbor. Exteriorul navei era făcut dintr-un mineral alb strălucitor şi rar.

Un ofițer de securitate îi întâmpină la capătul rampei. Era îmbrăcat într-o uniformă împodobită, cu cordoane argintii care i se înfăşurau pe umeri. Rominii erau o specie cu pielea şi ochii aurii. Nasurile le erau plate, abia ridicate pe față, iar gurile lor erau largi şi expresive.

— Bine ați venit pe Romin. Documentele, vă rog.

Obi-Wan înmânã documentele de identificare. Ofițerul le cercetă cu atenție.

— Cu ce scop ați venit pe Romin?

— Am dori să ne mutăm aici, spuse Obi-Wan.

Ofițerul îşi ridică privirea.

— Există proceduri şi derogări. Nu permitem oricui să devină cetățean Romin.

— Vom fi bucuroşi să urmăm toate procedurile, spuse Obi-Wan. Între timp, am dori să intrăm în frumosul vostru oraş.

Îi înmânã un pachet de credite. Ofițerul le strecură în buzunar dintr-o singură mişcare exersată.

— Un moment.

Ofițerul plecă cu cele patru documente de identitate. Le duse la o consolă şi începu să introducă informațiile.

— Ne-a introdus numele şi a descoperit că suntem infractori evadați, murmură Siri, în timp ce fața ofițerului se schimba.

Îşi ridică ochii şi le aruncă o privire rapidă. Apoi vorbi în comunicatorul său. Aşteptară cu toții. Ofițerul vorbi, aşteptă, apoi vorbi iar. Apoi puse jos comunicatorul, dar nu se întoarse la vizitatori. Jedii aşteptară. Ştiau cum să fie răbdători. În câteva momente, comunicatorul ofițerului dădu semnalul şi vorbi din nou în el.

— Trebuie să sperăm că Roy Teda are contacte bune, murmură Obi-Wan. Va şti că există o avere în cristale de vertex şi că noi ştim unde se află.

Când ofițerul se întoarse la ei, zâmbea larg.

— Iertați-mă dacă nu am reuşit să vă întâmpin cum se cuvine mai devreme. Suntem foarte ocupați aici, după cum se poate vedea.

— Bineînțeles, spuse Obi-Wan, fluturându-şi extravagant mâna şi ignorând portul spațial gol.

— Datorită statutului vostru de oaspeți importanți, Marele Lider Teda ar dori să vă ureze personal bun venit, spuse ofițerul. Numele meu e Becka. Cu permisiunea dumneavoastră, vă voi escorta la marele său palat.

Becka îi conduse la un turbolift mare, care îi coborî rapid la suprafața planetei.

Un speeder încăpător, cu şase locuri, era parcat în apropiere. Becka le indică să se îmbarce, iar el se strecură pe scaunul pilotului. Apoi alunecă în traficul moderat de pe bulevardul larg.

— Eliior nu are nicio crimă, după cum veți vedea, spuse Becka. Avem pace şi prosperitate aici. Cetățenii au destul de lucru şi destul timp liber. Grădinile noastre sunt renumite, iar produsele noastre sunt cele mai bune din galaxie. Vă voi duce pe cea mai bună stradă comercială a noastră în drum spre palat şi veți vedea.

— Sunteți norocoşi să trăiți pe o astfel de lume, spuse Siri.

— Suntem norocoşi să avem un conducător ca Roy Teda, răspunse Becka. El a creat marea perfecțiune din jurul nostru.

În momentul în care Becka termină acea afirmație, trecură pe lângă un zid de securitate înalt de sute de metri. Droizii de securitate bâzâiau deasupra lor.

— Ce este ăsta? întrebă Obi-Wan.

Ştia răspunsul, dar era interesat de explicația oficială. Într-o dictatură, rareori se potrivea cu realitatea. Fusese informat în mod amănunțit de Tyro. Oraşul Eliior era populat de oameni bogați. Muncitorii trăiau în afara zidurilor oraşului, în inele concentrice de cocioabe care se înrăutățeau progresiv pe măsură ce se îndepărtau de oraş. Zidul era păzit de droizi de pază şi dispozitive de supraveghere. Muncitorii trebuiau să obțină permise pentru a intra în oraş şi trebuiau să aibă ca motiv munca pentru a putea veni. Cei din interiorul oraşului rareori se aventurau în afara zidurilor sale. Dacă era necesară o călătorie, aceasta se făcea sub pază sporită.

Becka o coti rapid pe un alt bulevard larg, mărginit de copaci înalți şi plini de frunze.

— Vreți să spuneți *Zidul Florilor de Nori*. Unii dintre cetățenii noştri preferă să trăiască în afara oraşului. Există o zonă rurală frumoasă în afara Eliiorului. Zidul le permite să aibă iluzia că trăiesc în sălbăticie. Pe partea opusă este împânzit cu liane de floarea norilor. Încă un mare pas de progres al Marelui Lider Teda! Cu adevărat, este remarcabil.

Tocmai atunci trecură pe lângă un panou mare de afişaj, cu laser. În lumina pulsantă, se vedea imaginea din profil a unui Romin cu aspect nobil. Cuvintele apărură în Bazică:

VEGHIND, ÎNGRIJIND, PROTEJÂND
PAŞI MARI DE PROGRES
MARELE LIDER TEDA ÎŞI IUBEŞTE POPORUL

Becka radie voioşie.

— Acum veți vedea exemple ale comerțului nostru excelent şi ale produselor noastre minunate.

Parcurseră o stradă plină de magazinele exclusiviste pe care le promisese Becka. Zăriră produsele de lux aşezate în vitrine strălucitoare. Becka încetini şi le arătă cu mândrie magazinele. Cu toate astea, strada era aproape goală. În magazine abia dacă se aflau clienți.

— Nu e nimeni în magazine, spuse Siri.

— Nu este o zi tradițională de cumpărături, spuse Becka. Ah, acum, iată marile noastre reşedințe.

Dincolo de magazine, începeau palatele, făcute din piatră şi duroțel şi care se întrezăreau în spatele zidurilor fortificate. Una câte una, structurile grandioase apăreau, încadrate de grădini luxuriante şi fântâni sclipitoare.

— Mulți dintre cei mai importanți cetățeni ai noştri locuiesc aici, explică Becka. Unul după altul, în vile luxoase şi spațioase. Bulevardul se termină cu marele complex de palate al Marelui Lider Teda.

În curând, apăru în față o pereche de porți ornamentate. Becka opri vehiculul la punctul de control de securitate şi apoi fu lăsat să treacă. Porțile masive de securitate se deschiseră. În față se afla un palat imens care se întindea peste un peisaj luxuriant de flori, copaci şi arbuşti. Liane înflorite şerpuiau în jurul copacilor şi a zidurilor înalte care înconjurau complexul. Mirosul lor era puternic în aerul cald şi umed.

Becka opri în fața uşilor principale.

— A fost o plăcere să vă servesc, spuse el.

Apoi, cu un salut amabil, plecă.

Uşile din duroțel se deschiseră. Un bărbat Romin scund, îmbrăcat în haine multicolore fluide, stătea în pragul uşii. Obi-Wan îl recunoscu imediat, fiind surprins. Marele Lider Teda venise să îi întâmpine personal.

— Bine ați venit în lumea mea, spuse Teda, deschizându-şi larg brațele. Deci, ce părere aveți despre planeta mea până acum?

Obi-Wan se întrebă ce ar fi spus bombasticul Slam.

— Uimitor! strigă el. Îşi deschise brațele mai larg decât Teda. Incredibil! Suntem copleşiți!

— Văd că este adevărat după fețele voastre! răspunse Teda, radiind. Noi, Rominii, suntem atât de mândri de lumea noastră, încât nu suntem surprinşi când vizitatorii decid că trebuie să trăiască aici. În numele tuturor Rominilor, vă urez bun venit!

Obi-Wan îşi aruncă înapoi mantia purpurie şi făcu o scurtă plecăciune.

— Eu sunt Slam. Aceştia sunt asociații mei, Valadon, Waldo şi Ukiah.

— Iar eu sunt Marele Lider Teda.

Teda îi ignoră pe Anakin şi Ferus şi se îndreptă direct spre Siri, strecurându-şi un braț pe după brațul ei.

— Am auzit de frumusețea ta, dar cuvintele nu înseamnă nimic pe lângă realitate. Prezența ta nu va face decât să sporească frumusețea planetei noastre. Eşti mai frumoasă decât o floare de nor.

El îi mângâie brațul cu un deget. Zâmbetul de pe fața lui Siri părea fixat cu un adeziv puternic. Obi-Wan ştia că ea încerca să nu se retragă sub atingerea lui Teda.

— Eşti foarte amabil, toarse ea cu admirație.

El îşi ținu fața aproape de a ei, ridicând un deget dolofan.

— Eu spun întotdeauna doar cel mai sincer adevăr. Ține minte asta.

Siri ridică o sprânceană.

— Adevărul, întotdeauna? Atunci rapoartele sunt corecte. Sunteți o ființă rară.

Teda ezită în timp ce încerca să-şi dea seama la ce se referea Siri. Apoi râse.

— Te înțeleg şi ai spirit! Te vei întoarce şi vei lua un prânz lung şi prelungit cu mine, în sala mea de mese privată.

— Vorbeşti ca un adevărat lider, spuse Siri prin zâmbetul ei crispat. Văd că eşti obişnuit să fii ascultat. Dai invitațiile ca pe nişte ordine.

Teda râse din nou. Părea încântat de tot ceea ce avea de spus Siri.

— Din nou, îmi place ceea ce aud. Dar, din păcate, ca lider, îți spun că am întâlniri, prea multe, mereu. Nu ştii cât de grele sunt poverile mele. Dar le am şi trebuie să mă ocup de ele. Cu reticență, lăsă brațul lui Siri. Dar mai întâi, permite-mi să îți uşurez dificultățile din primele tale zile pe Romin. Există o vilă în apropiere, mică, dar perfectă. Veți sta acolo. Este de vânzare, aşa că este nelocuită şi goală în acest moment. Dacă doriți să o cumpărați, o veți cumpăra. Dacă nu, veți găsi altceva la fel de perfect. Deocamdată, însă, puteți sta acolo fără să plătiți. Este cadoul meu pentru tine. Privirea lui zăbovi asupra lui Siri. Frumusețea merită împrejurimi frumoase.

— Sunteți foarte generos, spuse Obi-Wan cu entuziasm. Vă mulțumim.

Fără îndoială că Teda voia să-i supravegheze. Nu era o problemă. Era mai bine ca Teda să creadă că îi avea sub control.

— Acum, adjunctul Hansel va avea grijă de voi. Pentru bucuria voastră de a asculta, vă va spune câteva lucruri despre plăcerile oferite de Romin. Teda îi aruncă lui Siri o privire semnificativă. Ne vom revedea cu toții în scurt timp. Sau chiar mai devreme.

Marele Lider se întoarse brusc şi dispăru în palat. Un alt Romin apăru imediat. Evident, aşteptase prin apropiere.

— Eu sunt Hansel. Bine ați venit pe Romin. Ați văzut deja câte ceva din oraşul Eliior. Deşi ne bucurăm de o economie înfloritoare, există câteva organizații de caritate apropiate de inima Marelui Lider care nu dispun de fondurile necesare pentru a extinde pe deplin marile etape de progres. Există, de exemplu, *Institutul Teda pentru Copii*. De asemenea, *Galeria Teda a Comorilor Horticole* de pe Romin. Sunt multe plante autohtone care au nevoie, din păcate, de o atenție sporită. Vă spun asta doar pentru ca să vă dați seama că Romin nu este absolut perfect în toate domeniile. Este corect să facem acest lucru. Marele Lider Teda crede în adevărul spus întotdeauna.

— Da, ne-a spus deja asta, spuse Siri. Fireşte, este adevărat dacă aşa spune el, deoarece nu minte.

Hansel îi aruncă lui Siri o privire tăioasă. Apoi aprobă politicos din cap.

— Exact.

Obi-Wan îi dădu un ghiont lui Siri ca să o facă să tacă. Insolența nu avea să-i ducă nicăieri. Era evident că Hansel era oficialul care fusese trimis să colecteze mita. Discret, Obi-Wan scoase de sub haina sa stratificată o mică pungă plină cu credite.

— Vă rugăm să ne permiteți să contribuim la nevoile copiilor de pe Romin, spuse el în mod oficial.

— Generozitatea voastră este uimitoare. Îl voi informa pe Marele Lider Teda despre asta. Şi, în zilele sau săptămânile care vor urma, sper că ne veți permite să apelăm la dumneavoastră dacă vom constata că există vreo nevoie deosebit de stringentă...

Vor urma şi mai multe mite. Obi-Wan îşi plecă capul.

— Bineînțeles.

— Acum, lăsați-mă să aranjez transportul pentru dumneavoastră, zise Hansel. Am înțeles că veți ocupa o vilă în secțiunea izolată.

— Mulțumim pentru oferta amabilă, dar putem merge pe jos? întrebă Obi-Wan, modulându-şi intenționat vocea. Dacă ne dați indicații, am dori să ne plimbăm până la locuința noastră. A fost o călătorie lungă şi înainte de asta nu am fost... nu am putut face prea multă mişcare în aer liber.

— Bineînțeles, spuse Hansel, deloc surprins. Voi aranja ca lucrurile să vă fie livrate. Trebuie doar să ieşiți pe poarta principală şi să faceți la stânga. După cinci case, veți vedea vila. Este de culoare aurie şi are o fântână în față. Are o poartă neagră.

Jedii plecară, mai uşori cu câteva kilograme de credite.

— Nu-mi vine să cred, spuse Ferus. Copiii de pe Romin nu vor vedea niciodată aceste credite.

— Ca să nu mai vorbim de plante, spuse Anakin.

— Asta nu e o glumă, spuse Ferus. Tocmai am plătit o avere unui escroc.

— Ştiam că este singura cale de a rămâne pe Romin, spuse Anakin. Nu ajută la nimic să punem acum la îndoială decizia.

— Nu o pun la îndoială, spuse Ferus defensiv. Dar nici nu trebuie să-mi placă.

Obi-Wan le ascultă cearta, dar decise să nu intervină. Anakin şi Ferus trebuiau să-şi rezolve singuri antipatia reciprocă. În plus, el simpatiza cu Anakin. Dreptatea de sine a lui Ferus putea să îi obosească nervii. Plata mitei fusese un pas necesar. Nu avea rost să o regrete.

— Teda nu pare foarte inteligent, spuse Obi-Wan, schimbând subiectul. Mă

aşteptam la altceva.

— Nu trebuie să fie deştept, trebuie doar să fie un golan, sublinie Siri.

— Ne-a luat o zi să ajungem aici, aşa că mai avem doar două zile, spuse Obi-Wan. Ar trebui să facem o recunoaştere a casei lui Zan Arbor. Ar trebui să fie prin apropiere, dacă avem coordonatele corecte. Vom face o cercetare rapidă a securității ei. Apoi ar fi bine să ne instalăm în vilă. Fără îndoială că Marele Lider Teda va fi cu ochii pe noi.

Un ofițer de securitate le deschise poarta. Coborâră pe strada largă, trecând pe lângă zidurile măreţe în spatele cărora se ascundeau palatele, protejate împotriva invadatorilor.

— Nu am mai văzut niciodată atâtea ziduri şi porți într-un singur oraş, observă Anakin. Cred că infractorii de aici au o mulțime de duşmani.

— De aceea îl plătesc atât de bine pe Teda. Pentru refugiu, spuse Obi-Wan.

Cei patru îşi croiră drum pe mai multe bulevarde lungi, încercând să rămână discreți.

— Aici este vila lui Zan Arbor. Încetiniți puțin. Priviți fără să vă uitați.

A vedea fără să te uiți era o tehnică Jedi. Deşi păreau să se plimbe cu toții, fiecare dintre ei bifa orice măsură de securitate pe care o avea vila.

— Ca de obicei şi încă ceva în plus, spuse Siri după ce trecură mai departe. Turnuri de securitate, ferestre şi uşi întărite.

— Senzori în infraroşu pentru noapte, adăugă Anakin.

— Droizi de supraveghere pe acoperiş, spuse Ferus. Plus garduri energetice invizibile, aleatorii, pe teren. Va fi greu de pătruns aici.

— Vom pătrunde pe calea cea mai uşoară, spuse Obi-Wan.

— Există o cale uşoară? întrebă Ferus.

— Întotdeauna există, zise Obi-Wan. Pur şi simplu, vom intra pe uşa din față.

Capitolul 5

Jedii ajunseră la vila lor. Era modestă, având în vedere cartierul, dar era totuşi cu câteva clase peste locurile în care Obi-Wan şi Anakin stăteau de obicei când erau în misiuni. Canapelele de dormit erau adânci şi aveau cuverturi luxoase. Camerele de primire erau mari şi însorite. O grădină din faţa bucătăriei adăpostea plante înflorite, legume şi ierburi multicolore.

— Eşti sigur că trebuie să plecăm de aici în două zile? întrebă Anakin mirat.

Siri era complet dezinteresată de ceea ce o înconjura.

— Au creat un paradis în interiorul zidurilor oraşului, dar este un paradis gol. Nu există economie de care să vorbim. Ai văzut magazinele alea? Lucruri scumpe de cumpărat, dar nimeni, cu excepţia lui Teda şi a acoliţilor săi, nu şi le poate permite. Iar muncitorii trăiesc în mizerie chiar în afara zidurilor. Clătină din cap. Cum poate cineva să se bucure de toate aceste privilegii, ştiind una ca asta?

— Nu mă surprinde, zise Obi-Wan. Sunt prea bucuroşi că se află în interiorul zidurilor oraşului, nu afară. Acum, ar fi bine să începem. Se întoarse spre Anakin şi Ferus. Siri şi cu mine vom face prima vizită la Zan Arbor pentru a aduna informaţii. Între timp, voi doi ar trebui să faceţi câteva recunoaşteri de bază. Plimbaţi-vă pe străzi. Purtaţi conversaţii. Observaţi securitatea, modelele de trafic şi rutele de scăpare.

— Aveţi în minte vreun obiectiv anume? întrebă Ferus.

— Nu, spuse Obi-Wan. Dar nu ştii niciodată ce se va dovedi a fi util mai târziu.

— Am studiat hărţile oraşului, spuse Ferus. Sunt sigur că pot trasa câteva posibile rute de scăpare sau...

Obi-Wan îl întrerupse sec.

— Hărţile sunt utile, dar am mai învăţat ceva de la Qui-Gon. O hartă nu reprezintă teritoriul. Duceţi-vă.

Cei doi Padawani se grăbiră să plece. Siri îşi ajustă centura utilitară.

— Presupun că ai un plan.

— Aproape, spuse Obi-Wan. Tu doar ia-te după mine. Doar dacă...

— Doar dacă?

— Dacă nu cumva preferi să te opreşti la Teda pentru prânzul acela, glumi Obi-Wan, ferindu-se când o pernă umflată, ridicată de Forţă, zbură direct spre capul lui.

Era uşor să obţii o audienţă la Jenna Zan Arbor. Obi-Wan anunţă, pur şi simplu, la poarta din faţă că Slam şi Valadon doreau să o vadă. Aparent, savanţii şi hoţi egocentrici nu aveau nevoie de nicio prezentare, pentru că fuseseră poftiţi imediat înăuntru. Au fost conduşi într-o cameră cu vedere spre grădini, de către un Phlog înalt şi masiv, care era în mod evident un bodyguard. Mâinile sale gigantice împinseră o pereche de uşi duble. Când intră, capul lui abia dacă trecu de uşă.

Jenna Zan Arbor stătea pe un scaun poziţionat perfect pentru a-i lumina părul strălucitor şi a-i îndulci trăsăturile. Purta o rochie argintie simplă, cu o centură azurie. Obi-Wan nu o mai văzuse de optsprezece ani. Între timp, el se schimbase mult. Era mai înalt. Mai bătrân. Mai puţin surprins de galaxie şi mai mâhnit. Poate chiar mai trist. La privirile ocazionale aruncate în oglindă, îşi vedea anii pe faţă. Nu-l îngrijora asta; faptul că anii îl marcau era inevitabil şi corect. Cu toate astea, Zan Arbor arăta aproape neschimbată de când o cunoscuse. Fără îndoială că avea acces la cele mai bune date medicale din galaxie pentru a-şi păstra un aspect atât de bine conservat.

Obi-Wan se înclină.

— Vă mulțumim că ne-ați primit.

Chiar în timp ce zâmbea în formă de salut, ochii verzi ai lui Zan Arbor îi cântăriră pe el şi pe Siri.

— Noi, cei nou veniți pe Romin, ar trebui să rămânem împreună, spuse ea. Marele Lider Teda mi-a spus despre realizările voastre. Eram nerăbdătoare să vă cunosc. Reputația vă precede.

— La fel şi a ta, o complimentă Obi-Wan.

Zan Arbor făcu semn cu mâna către două scaune ornamentate aşezate în fața ei. În timp ce Obi-Wan şi Siri se aşezau, ea începu să toarne ceai dintr-un vas de argint. Ceştile erau făcute din porțelan translucid despre care Obi-Wan putu vedea că se număra printre cele mai bune pe care le avea de oferit galaxia. Urnele şi bolurile încântătoare erau aşezate într-un dulap din lemn strălucitor cu accesorii sculptate din pietre rare. Privi prin camera frumos amenajată.

Cum reuşise Zan Arbor să se instaleze într-un asemenea lux, atât de repede?

— Şi cum ți se pare Romin până acum? întrebă ea, întinzându-i lui Siri o ceaşcă, în timp ce părea să observe fiecare detaliu al rochiei ei, până la picioarele dezgolite şi cizmele aurii moi.

Buzele lui Zan Arbor se strânseră într-un fel de dezaprobare.

— Abia am ajuns, spuse Siri. Dar suntem încântați să o găsim atât de plăcută şi de luxoasă. Ca să nu mai vorbim de siguranță.

— Da, nu va trebui să vă faceți griji aici, zise Zan Arbor, înmânându-i o ceaşcă lui Obi-Wan. Marele Lider Teda îşi protejează prietenii. Romin este un loc perfect pentru a vă retrage.

Apoi luă o înghițitură de ceai, coborând pleoapele.

— Sau poate că nu, spuse Obi-Wan.

Zan Arbor îşi ridică privirea.

— Este, de asemenea, spuse Obi-Wan cu voce tare, un loc perfect din care să faci afaceri.

Zan Arbor înclină capul.

— Şi asta, de asemenea. Sau, cel puțin, aşa am auzit.

— Şi suntem mult prea tineri ca să ne retragem, spuse Siri, urmând exemplul lui Obi-Wan.

— La fel ca şi dumneavoastră, sunt sigur, spuse Obi-Wan.

Cu grijă, Zan Arbor îşi puse ceaşca de ceai pe o masă de piatră lustruită.

— Poate că ar trebui să-mi spui de ce ați venit.

— Am venit să facem cunoştință cu cea mai bună minte ştiințifică din galaxie, este adevărat, spus Obi-Wan, încrucişându-şi picioarele şi netezindu-şi câteva dintre penele ataşate la mantie. Am venit, de asemenea, să vă tentăm cu o ofertă.

— Vă asigur că m-am retras. Zan Arbor îşi strecură un fir de păr blond, rătăcit, înapoi în coafura ei perfectă. Dar vă ascult.

— Avem un plan pe care nu am libertatea de a-l discuta pe larg, continuă Obi-Wan. Implică o mare cantitate de avere. Un tezaur planetar, de fapt. Poate că ați auzit că am avut ceva succes în acest domeniu. Suntem o gaşcă modestă, dar suntem foarte încrezători că ne putem baza pe acest succes.

Obi-Wan zâmbi. Nu ar fi zâmbit Slam, în acest moment? Un escroc şi-ar fi trâmbițat propriul succes, dar ar fi făcut, de asemenea, cu ochiul. Şi-ar fi sedus ascultătorul. Zan Arbor păru să răspundă la zâmbetul lui. Făcu un semn cu mâna, permițându-i să continue.

— Avem diagramele tehnice şi o modalitate detaliată de a intra în interiorul țintei noastre, spuse Obi-Wan. Avem nevoie doar de ceva ajutor cu gărzile. Dacă am avea un sistem de livrare de aer care să îi încetinească sau să îi incapaciteze timp de douăzeci de minute, am putea jefui întreaga trezorerie.

Zan Arbor schiță un mic zâmbet.

— Şi aşa ați venit la mine.

— A ajuns la noi vestea despre experimentele tale pe Vanqor, interveni Siri. O

evoluție interesantă. Aveți cheia pentru a controla mințile. Dacă poți controla mințile, poți controla averile. Apoi ridică din umeri. E cât se poate de simplu.

— Sau foarte complicat.

— Vom aranja totul astfel încât implicarea ta să rămână ascunsă, continuă Siri. Ne vom asuma noi toate riscurile.

— Totuşi, ai putea fi un partener egal, spuse Obi-Wan.

— Avem documentele de identitate false pregătite deja, spuse Siri. Putem pleca chiar mâine. Sau în seara asta, dacă doriți. Ați putea veni la bordul navei noastre şi v-am putea aduce înapoi aici în două zile. Nimeni nu ar trebui să ştie că ați plecat.

Obi-Wan admiră modul în care Siri îşi dăduse seama de planul lui. Odată ajunşi în spațiu, puteau să o ducă înapoi pe planeta închisoare. Ar fi pus-o în custodie fără ca cineva să fie rănit.

Obi-Wan speră că lăcomia o va prinde în laț.

— Puțin efort pentru o răsplată mare, spuse Obi-Wan.

Îi aruncă din nou un zâmbet, dar de data asta ea nu mai răspunse ca înainte. Îşi simți inima cum îi bate mai repede.

— De ce aş face-o? Zan Arbor flutură o mână. După cum vedeți, am tot ce îmi doresc. Orice lux îmi este accesibil. Locuiesc într-un palat. Am la dispoziție cea mai rapidă navă din galaxie. De ce mai am nevoie?

— Am descoperit, spuse Obi-Wan cu blândețe, că există nevoi şi există dorințe. Aşa că întrebarea nu este de ce mai ai nevoie, ci ce anume mai vrei?

Ea ridică o sprânceană, impresionată fără să vrea de vorbele lui.

— Foarte inteligent. Dar pot să-mi satisfac singură dorințele. Îşi împinse tava de ceai la o parte în semn de respingere. Micul tău plan pare bun. Îți urez succes cu el.

— Te asigur că recompensele sunt mai mari decât îți poți imagina, spuse Obi-Wan, încercând din nou.

Acest lucru păru să o amuze foarte mult pe Zan Arbor.

— Mă îndoiesc de asta. Scoase un mic râset, ca şi cum ar fi fost pentru ea însăşi. Există ceea ce îmi pot imagina şi ceea ce se află de fapt în fața mea. Îmi pare rău să spun că trebuie să ai mai mult decât atât pentru a mă tenta. Dar nu o luați personal. Nu putem fi colaboratori, dar vom fi vecini. Haideți să fim şi prieteni.

Lipindu-şi un zâmbet pe față, Obi-Wan se gândi o clipă. Refuza să creadă că Zan Arbor se retrăsese cu adevărat. De ce ar fi refuzat o şansă de a jefui o vistierie planetară cu un risc foarte mic pentru ea însăşi? Desigur, ar fi putut fi precaută să se angajeze într-un plan cu o bandă pe care nu o cunoştea. Cu toate astea, ea îi respinsese rapid şi apoi închise uşa împotriva oricărei alte explorări a colaborării.

Zan Arbor se ridică în picioare.

— A fost minunat. Sunt sigură că ne vom mai întâlni. Hue vă va conduce spre ieşire.

Apăru acelaşi Phlog înalt. Zan Arbor dispăru pe uşă, lăsând în urmă o undă de parfum.

— Farmecă-l, îi şopti repede Obi-Wan lui Siri în timp ce se prefăcea că fură o bomboană de pe tavă.

Ea îl privi pe Obi-Wan cu neîncredere.

— Vorbeşti serios? E o bucată ambulantă de muşchi. Ar fi ca şi cum aş fermeca o bucată de carne de bantha.

— Valadon ar putea s-o facă, sublinie Obi-Wan.

Îi auzi respirația şuierându-i printre dinți. Obi-Wan ezită lângă masa de ceai, prefăcându-se că-şi termină ceaşca de ceai. Siri se plimbă prin cameră spre Hue. Obi-Wan o privi peste marginea ceştii sale. Aproape că se înecă. Nu mai era Siri pe care o cunoştea el. Această Siri nu traversă camera cu paşi mari. Ci... se mişca. Se întâmplase ceva cu şoldurile, picioarele şi părul ei. Nu era sigur ce anume. Ştia doar că se mişcau diferit. Ştia doar că orice ar fi fost, era ceva feminin.

Siri îşi fixă ochii albaştri pe fața Phlogului.

— Eşti un specimen înalt, chiar şi pentru un Phlog, spuse ea cu o voce mătăsoasă care era la fel de nouă pentru Obi-Wan. Ştii, întotdeauna am avut o slăbiciune deosebită pentru voi. Mă simt atât de... protejată când sunt în preajma ta.

Hue nu clipi, doar îşi ţinu ochii întunecaţi şi plictisiţi pe faţa lui Siri.

— Atâta timp cât suntem de partea ta, spuse el brusc.

Ea zâmbi.

— Este asta cumva o ameninţare? Oooh. Ar trebui să mă comport cât mai bine.

Oooh? Am auzit bine? Lui Obi-Wan nu-i venea să creadă.

— Se pare că te descurci bine, spuse Phlogul.

— Întotdeauna mi-am dorit propria mea gardă de corp, toarse Siri. Dacă te saturi vreodată să lucrezi aici...

— M-am săturat să lucrez aici în fiecare zi, spuse Hue. Dar lucrez acolo unde se plăteşte. Înţelegi ce vreau să spun?

— Foarte înţelept. Admir atât de mult un bărbat practic, gânguri Siri.

Bucata de carne şi muşchi reprezentată de Phlog păru brusc să aibă oasele moi. Ochii lui flămânzi urmăriră fiecare mişcare a lui Siri în timp ce ea îl ademenea afară din cameră şi mai departe pe hol.

— Poţi să te opreşti o clipă şi să mă laşi să arunc o privire în galerie? îl întrebă ea. Mi-ar plăcea să văd mai mult din casă.

Phlogul o urmă pe Siri, în mătasea ei curgătoare, ca şi cum ar fi fost ataşat de ea cu o sfoară. Obi-Wan puse jos ceaşca de ceai. Phlogul părea îndrăgostit, dar Obi-Wan se îndoia că avea mai mult de un minut.

Fusese ocupat în timp ce stătea de vorbă cu Zan Arbor. Exersase să vadă fără să privească. Ştia că dulapurile complicate şi frumoase ascundeau ceva. Tâmplăria de la balamale şi deschideri îi spunea asta. Îşi trecu degetele peste dulap, invocând Forţa pentru a-i ajuta instinctul, vederea, chiar şi celulele de pe vârful degetelor sale. Şi-ar fi dorit ca Anakin să fie aici. Conexiunea cu Forţa a lui Anakin nu înceta niciodată să-l uimească, chiar şi prin uşurinţa cu care se descurca cu obiectele neînsufleţite. Odată, Anakin îi spusese că Soara Antana, marea luptătoare Jedi, îl învăţase cum să lase pereţii să-i vorbească. De atunci, Anakin părea să fie capabil să vadă atât spaţiul dintre molecule, cât şi obiectele pe care le constituiau moleculele.

Obi-Wan ştia că undeva, în această casă, se aflau dovezi că Zan Arbor plănuia ceva. Era un instinct, bazat pe cunoaşterea ei. Lăcomia o conducea, bineînţeles, dar mai era şi orgoliul ei. Nu era genul care să se retragă. Şi când spusese: *Există ceea ce îmi pot imagina şi ceea ce se află de fapt în faţă*, ce voise să spună? La început crezuse că se referea la faptul că ar fi putut să exagereze recompensa care putea fi adusă de planul său. Dar acum nu mai credea aşa. Făcuse o referire specifică la propriile ei planuri. Planuri care l-ar face pe al lui să pară neînsemnat. Acesta era motivul pentru care îi lăsase să plece.

Ah... acolo. Obi-Wan găsi urma invizibilă. Încă o jumătate de secundă mai târziu, găsi capcana. Dulapul se deschise în tăcere, dezvăluind un datapad, holofilme, comunicatoare – un birou ascuns. Apăsă rapid pe tastele datapadului. Spre uşurarea lui, nu toate fişierele erau codificate. Avea atât de puţin timp la dispoziţie. Va trebui să înceapă cu ultimul dosar pe care îl consultase Zan Arbor. Tastă paşii necesari. Atât el, cât şi Anakin, se menţineau la curent cu cele mai recente tehnici de la expertul în tehnologie al Templului, Maestrul Jedi Toma Hi'llani.

Holofişierul apăru în faţa lui. Comunicaţii de la cineva sau de la o organizaţie oarecare, identificate doar cu o serie aleatorie de numere care se schimbau la fiecare comunicare. Un dispozitiv standard de disimulare.

Îl scană rapid. Auzea acum vocea lui Siri, care venea înapoi spre sala de recepţie, cu un ton puţin mai ridicat pentru a-l avertiza. Citi totul repede.

Case de siguranţă aranjate...

Au fost contactaţi oficialii ce pot fi mituiţi...

Data de începere trebuie stabilită cu grijă... Totul depinde de...

Obi-Wan îşi scoase datapadul şi introduse un disc în miniatură. Ar fi durat

doar câteva secunde pentru a copia fişierul.

— Oh, nu pot să arunc o privire în bucătărie? Nu-ți poți imagina cât de mult îmi place să gătesc... Nu?

Putea să audă nerăbdarea jucăuşă din vocea lui Siri. Aproape că îi vedea gura strâmbându-se într-o bosumflare.

Mai sunt zece secunde...

— Hei, unde s-a dus Slam? Credeam că e chiar în spatele nostru. Probabil că încă mai mănâncă dulciurile alea...

Cinci secunde...

— Oops, mi-a căzut eşarfa...

Gata. Obi-Wan închise holofişierul, strecură raftul de birou înapoi în dulap, închise fațada falsă, ajustă o urnă, închise dulapul, se aruncă pe un scaun şi adună dulciurile de pe tavă. Îşi îndesă câteva pe tunică şi două în gură chiar în momentul în care cei doi intrară pe uşă.

— Mmmfff, îi spuse el lui Siri.

Ea suspină.

— Ştiam eu! Le-ai mâncat pe toate! Atât de nepoliticos, încât trebuie să-mi cer scuze pentru el. Vom pleca acum.

Aruncându-i lui Hue un ultim zâmbet cochet, Siri îi făcu semn lui Obi-Wan. Urmați de pasul greu al Phlogului, accesară uşa din față şi ieşiră în lumina soarelui.

— Ar fi bine să fi meritat, spuse Siri.

— A meritat, zise Obi-Wan. Zan Arbor plănuieşte ceva. Am făcut o copie a unui datapad. Unele dintre fişiere sunt codificate. Pot să încerc să le sparg la vilă.

Siri tresări.

— Cred că Phlogul şi-a lăsat amprentele pe brațul meu.

— *Oooh*, o tachină Obi-Wan.

Siri ridică o sprânceană la el în timp ce mergeau.

— Dacă vrei să rămâi în viață, îl avertiză ea, să nu mai scoți niciodată sunetul ăsta.

Capitolul 6

Văzuseră partea bogată a oraşului, aşa că Anakin şi Ferus căutară străzile mai neîngrijite, locurile unde se făcea comerț. Aici se aflau mici magazine şi afaceri, şi depozite – motorul care făcea oraşul să funcționeze. Nu le luă mult timp să-şi dea seama cât de mare era sărăcia muncitorilor în contrast cu palatele grandioase din secțiunea Teda a oraşului, iar ei nici măcar nu ajunseseră în afara zidurilor oraşului.

Inima lui Anakin se umplu de dezgust. Trebui să se concentreze pentru a-şi menține respirația uniformă. Crescuse cu nedreptatea. Îi simțise gustul în gură ca nisipul care umplea aerul pe Tatooine. Ura pe care o simțea îi era întipărită în oase.

— Sper că într-o zi, Teda va plăti pentru crimele sale, spuse Ferus încet. Îşi jefuieşte cetățenii.

— Îi ucide, zise Anakin cu ferocitate. Tu nu ştii cum e să fii în locul lor. Eu ştiu.

Vorbise cu furie şi dispreț. Dar Ferus nu se simți ofensat. Pur şi simplu aprobă din cap.

— Da, ştii, fu el de acord. Asta e marea ta putere, Anakin.

Puterea lui? Anakin o considerase întotdeauna ca fiind slăbiciunea lui.

Acum erau aproape de zid. Nu voiau să se apropie prea mult, de teamă să nu alerteze droizii de securitate cu prezența lor. Totuşi, voiau să observe punctele de control. Dacă le era tăiat brusc accesul la nava, ar fi putut să se strecoare în afara oraşului şi să dispară?

O umbră păru să treacă peste el, deşi soarele strălucitor se afla deasupra. Anakin simți un val de Forță, un avertisment.

— Cineva ne urmăreşte, îi spuse el lui Ferus.

Ferus nu se întoarse.

— Nu am văzut pe nimeni.

— Îl simt.

După o clipă, Ferus spuse.

— Şi eu îl simt.

— Să-l conducem mai departe pe acest cineva şi apoi să ne întoarcem şi să vedem cine este, sugeră Anakin.

Îşi accelerară uşor ritmul, intrând şi ieşind de pe alei şi rămânând în umbra clădirilor. Atât de aproape de zidul de securitate, secțiunea era dărăpănată. Apa curgea pe jgheaburi şi se aduna în pavajul crăpat. Depozitele păreau vechi şi aveau nevoie de reparații urgente. Din când în când auzeau chiar foşnetul unor creaturi rozătoare. Cotiră după un colț până la un bloc scund. În față, trei alei întunecate plecau din acelaşi punct şi erau înghițite de întuneric. Era locul perfect.

Nu trebuiră să-şi vorbească. Începură amândoi să alerge. Săriră pe aleea din mijloc. Folosind lansatoarele de cabluri, se urcară pe acoperişul depozitului. Din acest punct de observație aveau să-l poată vedea pe cel care îi urmărea.

Mai jos, văzură un Romin care înainta cu prudență, privind în jur la fiecare pas. Părea cunoscut.

— E Hansel, spuse Anakin. Haide.

Sări pe o lespede de mai jos, apoi coborî în stradă, direct în fața lui Hansel. Ferus îl urmă o fracțiune de secundă mai târziu.

Hansel scoase un mic țipăt şi sări înapoi speriat.

— Ne căutați? întrebă Anakin.

Hansel încercă să-şi mascheze pornirea involuntară de frică. Tuşi şi-şi îndreptă hainele.

— Ah, de fapt, da. Se uită la ei, cu ochii aurii speculativi. Nu mă aşteptam să fiu nevoit să vă urmez până aici.

— Făceam doar o mică vizită, spuse Ferus.

— Permiteți-mi să vă asigur pe amândoi, spuse Hansel, că există privelişti mai bune de văzut. Mi se pare o alegere curioasă, din partea voastră.

— Ne-am rătăcit. Ce putem face pentru dumneavoastră? întrebă Anakin.

— Trebuie să vă înmânez o invitație, spuse Hansel. Pentru Slam şi Valadon. Şi pentru voi doi, desigur. Marele Lider Teda dă o recepție mâine seară şi doreşte să participați cu toții. Toată lumea va fi prezentă. Veți întâlni pe mulți ca voi.

— Acceptăm, cu plăcere, spuse Ferus.

— Asigurați-vă că îi transmiteți mesajul lui Valadon, zise Hansel. Marele Lider Teda doreşte în mod special ca ea să fie acolo.

— N-ar putea lipsi, spuse Anakin.

— Îl voi informa pe Marele Lider, spuse Hansel. Acum, fără îndoială că ați dori să vă continuați... vizitarea obiectivelor turistice.

Făcu o plecăciune şi plecă, mişcându-se rapid.

— Invitația ar fi putut fi trimisă la vila noastră. Ne suspectează de ceva, spuse Ferus.

— Doar că nu ştie ce, spuse Anakin. Dar vom fi plecați înainte ca el să-şi dea seama. Ei bine, cred că ar trebui să ne întoarcem.

— Cred că da, zise Ferus. E greu să ştii dacă am terminat, nu-i aşa? N-am avut un obiectiv clar. Mie îmi place să am un obiectiv clar. Altfel, am impresia că greşesc.

Anakin îl privi curios în timp ce începeau să meargă.

— Nu credeam că ai crezut vreodată că greşeşti.

— Ştiu că asta cred şi alți Padawani. Asta pentru că încerc să nu las să se vadă. Tu nu încerci?

Anakin îşi închise brusc gura. Tocmai când credea că va avea o conversație normală cu Ferus, era prins din nou pe picior greşit. Ferus încerca să-l prindă în capcană. Voia ca el să-şi recunoască slăbiciunea ca să aibă ceva împotriva lui.

— Toată misiunea asta e neclară, continuă Ferus, fără să-şi dea seama că Anakin înțepenise lângă el. Voi fi fericit când...

Forța izbucni din nou. Dar de data asta era prea târziu. Prinşi în conversația lor şi în uşurarea de a constata că doar Hansel îi urmărise, îşi lăsaseră garda jos. Atacatorii lor veniră din spate, cu navetele. Se folosiră de cabluri pentru a-i face pe Anakin şi Ferus să cadă din picioare. Le puseră cagule negre pe cap şi îi legară.

Anakin se rostogoli din fața atacatorilor şi se ridică în picioare într-o singură mişcare fluidă, gata să lupte, dar fără să-şi dezvăluie sabia de lumină. Gluga era prinsă într-un mod pe care nu-l putea înțelege. Asta nu era o problemă. Învățase să lupte în întuneric; făcea parte din antrenamentul său Jedi. Dar pe Romin aveau ordine stricte de a nu-şi folosi săbiile decât dacă era absolut necesar. Trebuiau să-şi păstreze acoperirea ca parte a Bandei Slam. Ceea ce însemna că puteau afla mai multe dacă se lăsau răpiți. Se putea opune mai târziu. Anakin spera ca Ferus să fi ajuns la aceeaşi concluzie.

Simți că este împins într-un vehicul. Ferus se lovi de scaunul de lângă el.

— Ai vreo idee? mârâi Ferus în şoaptă.

— Am putea, la fel de bine, să vedem cine ne-a răpit şi de ce, şopti Anakin înapoi. Cred că tocmai ți-ai găsit obiectivul clar, Ferus.

Un pufnet veni de sub gluga lui Ferus.

— Aş fi preferat o altă metodă. Dar mulțumesc.

Capitolul 7

Gluga fu smulsă brusc de pe capul lui Anakin. El inspiră adânc aer proaspăt. Numai că aerul nu era proaspăt. Era umed şi tulbure, şi nu era cu mult mai bun decât aerul cald şi închis de sub glugă.

— Aşa e, spuse o voce masculină pe un ton plin de sarcasm. Respiră adânc aerul sănătos de țară de pe Moşiile Teda.

Anakin nu putu vedea cine vorbea. O lumină puternică îi intra în ochi, iar restul camerei era într-o umbră adâncă. Ferus era lângă el, cu bărbia ridicată în timp ce încerca să clipească din cauza luminii. Anakin se încordă, ca pentru o lovitură. Era gata să lupte în orice moment.

— Relaxează-te. Nu vrem să vă facem rău. Vrem să vă angajăm. Pentru numele stelelor, B, stinge lumina aia.

Lumina se stinse. Acum, singura lumină venea de la nişte ferestre mici tăiate într-un fel de structură de lemn. Apa băltea pe podeaua de pământ bătătorit. Anakin putea auzi picuratul constant al unei instalații sanitare proaste.

Un bărbat Romin ieşi din umbră. Era înalt şi zvelt. Energia părea să fie adunată în muşchii lui şi radia din gesturile sale şi din ochii săi de un auriu palid deschis. Restul grupului rămase în umbră.

— Scuze pentru metodă, spuse Rominul cel înalt. Arătă cu degetul spre masca lui Anakin. Cel puțin tu eşti obişnuit cu măştile.

— Nu chiar, spuse Anakin.

— Nu prea putem face invitații personale drăguțe aşa cum face Marele nostru Lider. Trebuia să vorbim cu voi şi trebuia să o facem fără ochi sau urechi indiscrete. Avem o propunere.

— Cine sunteți? întrebă Ferus.

— Numele meu este Joylin, răspunse Rominul. Aduse scaunul lângă el băgându-şi piciorul pe sub el şi trăgându-l. Se aşează apoi călare pe el, cu fața spre ei. Eu sunt liderul rezistenței de pe această planetă. Fața şi numele meu sunt bine cunoscute de Teda. Nu este nevoie să mă ascund. Prietenii mei, însă, sunt mai puțin cunoscuți şi vor rămâne ascunşi de voi. Singurul lucru pe care trebuie să îl ştiți este că suntem mulți şi că nu locuim toți dincolo de zid.

Ceea ce, gândi Anakin, însemna că existau membri ai rezistenței, sau spioni, chiar în oraş.

— Ce vreți de la noi? întrebă Anakin. Abia am ajuns pe Romin.

— Exact, spuse Joylin. Încă nu aveți legături aici. Nu aveți prieteni, nu aveți loialități. Aşa că nu trebuie să trădați pe nimeni ca să ne ajutați. În schimb, vom face un schimb direct. Noi vă vom plăti, iar voi ne veți ajuta. Avem nevoie de abilitățile voastre speciale.

— De ce ar trebui să vă ajutăm? întrebă Ferus.

— Pentru că sunteți hoți, iar noi vă vom plăti, spuse Joylin cu nerăbdare. Şi dacă vreți să rămâneți pe Romin, ar fi o idee bună să fiți de partea învingătorilor.

— De partea învingătorilor? Te ridici împotriva lui Teda şi te aştepți să câştigi?

Ferus se uită în jur la structura în descompunere. Îşi juca bine jocul, văzu Anakin. Un membru al Bandei Slam ar fi fost, în mod natural, neîncrezător şi disprețuitor. Decise să-i acorde lui Ferus conducerea. În schimb, el ar fi rămas cel simpatic. Trebuia să afle cât mai multe despre acest grup.

— Vom câştiga pentru că trebuie să câştigăm. Joylin vorbi fără furie, fără bravadă. Ceea ce nu reuşeşte niciodată să mă amuze este că ființele subestimează puterea disperării.

Ferus nu spuse nimic, iar Anakin aşteptă.

Joylin îşi întinse braţele.

— Aşa trăim de cealaltă parte a zidului. Asta este o locuinţă tipică. Singura diferenţă este că, de obicei, sunt înghesuite două sau trei familii între zidurile ei. Bolile sunt la ordinea zilei. Mulţi dintre copiii noştri mor înainte să împlinească doi ani. Cei care supravieţuiesc nu au nicio speranţă să obţină ceva mai bun decât un post de servitor, de a călători în oraş o dată pe zi pentru a grebla o peluză, a curăţa o canalizare sau a repara un dataport.

— Noi nu avem nimic de-a face cu problemele voastre, spuse Ferus.

— Ah, bineînţeles că nu. Voi doar profitaţi de ele. Acceptaţi oferta unui tiran pentru o ascunzătoare.

Anakin interveni.

— Ai de gând să ne insulţi sau să ne oferi o slujbă?

Un zâmbet încordat încreţi faţa lui Joylin.

— Aşa este. Bine, iată oferta. Vă vom plăti dublu faţă de tariful vostru obişnuit pentru a fura o anumită informaţie din vila lui Teda. Am aşteptat ca evenimentele potrivite să coincidă şi, în sfârşit, au coincis. Teda dă o mare recepţie, iar nişte hoţi cu abilităţi speciale au sosit pe Romin.

— Vrei să furăm de la Teda? bombăni Ferus. Las-o baltă!

— Ce vrei să furăm? întrebă Anakin rapid.

— Un mic obiect din biroul său privat, spuse Joylin. Conţine informaţii care ne vor garanta succesul. În scurt timp vom putea prelua controlul guvernului. Ceea ce înseamnă că voi veţi fi singurul grup de criminali căruia i se va permite să rămână pe Romin. Fiecare membru al bandei voastre va primi cetăţenie pe viaţă. Atâta timp cât nu veţi încălca legile Rominului, veţi fi bineveniţi aici.

— Continuă să vorbeşti, spuse Anakin. Avem nevoie de mai multe lucruri pe care să i le ducem şefului nostru.

— Se întâmplă să ştim că în biroul lui Teda există o listă de coduri care controlează porţile de securitate ale tuturor birourilor şi reşedinţelor oficiale ale guvernului, precum şi ale criminalilor adăpostiţi.

— Stai puţin. Anakin se prefăcu că nu înţelege. Vrei să spui că Teda are acces la securitatea personală a tuturor?

Joylin aprobă din cap.

— Nu este un secret. Cei mai mulţi o acceptă ca preţ pentru a rămâne aici. Spune că trebuie să poată să blocheze cartierul palatului în caz de tulburări.

— De unde ştii că are codurile în reşedinţa sa? întrebă Ferus.

— Va trebui să aveţi încredere că informaţiile noastre sunt corecte, zise Joylin. Avem pe cineva în interior.

— Poate acel cineva să ne ajute să intrăm în palat? întrebă Anakin.

— Nu, spuse Joylin. Nu ne putem compromite agenţii. În plus, nu aveţi nevoie de ajutor. Sunteţi invitaţi la o recepţie, nu? În acea seară vrem să furaţi codurile.

— De unde ştiţi că am fost invitaţi? îl provocă Ferus.

— Ştim, spuse Joylin. Ţi-am spus, suntem mulţi. Suficienţi pentru a asigura succesul, dacă lovim rapid şi decisiv.

Anakin se uită la Ferus. Era ciudat. Nici măcar nu-l plăcea pe Ferus, dar acum, că erau împreună în această situaţie, putea să-l citească fără să vorbească. Erau în ton cu el. Trebuiau să obţină cât mai multe informaţii. Pentru a face asta, trebuiau să-l facă pe Joylin să le spună mai mult. O vor face în tandem.

Ferus clătină din cap.

— Îmi pare rău, dar trebuie să refuzăm.

Faţa lui Joylin se crispă.

— Poţi să-mi spui ce obiecţii ai?

— Încântat, spuse Ferus. Ne cereţi să ne jucăm viitorul pe un pariu. În mod normal, asta nu ar fi o problemă. Ne riscăm viitorul tot timpul. Dar motivul pentru care avem succes este că suntem atenţi. Ne ceri să facem dintr-o persoană puternică

inamicul nostru, tocmai când acesta ne-a oferit un refugiu sigur.

— Ăsta nu este un refugiu sigur, argumentă Joylin. Te asigur că protecția va dispărea. Doar dacă nu vă aruncați sprijinul în favoarea învingătorilor finali.

— Dar dacă nu furăm codurile, nu aveți nicio şansă, replică Ferus.

— Tot va exista o revoltă, spuse Joylin. Doar că nu va fi fără vărsare de sânge. Veți fi mai în pericol în cealaltă direcție, pentru că nu vă vom proteja.

Ferus începu să spună ceva, dar Anakin interveni. Era timpul să îl atragă pe Joylin. Uneori, Anakin nu era sigur dacă era de vină Forța sau instinctele sale, dar devenea din ce în ce mai bun la a vedea în interiorul ființelor, simțindu-le temerile şi motivațiile. Joylin poate că stătea nepăsător, dar Anakin îi simțea urgența. Şi, sub această urgență, frica. Banda Slam putea fi ultima lui şansă.

— Tot avem nevoie de mai multe informații, zise Anakin cu grijă. Cu siguranță îți dai seama că nu te putem crede, pur şi simplu, pe cuvânt.

— Nu am de gând să compromit siguranța celor din Rezistență doar pentru a vă linişti pe voi, spuse Joylin.

— Nu vă cerem să dezvăluiți identități sau secrete, îi spuse Anakin. Dar ce vă face să credeți că îl puteți răsturna pe Teda atât de uşor? Când aveți de gând să o faceți? Ce se va întâmpla când o veți face? Ne ceri să avem încredere în tine. Trebuie să ai încredere în noi. Noi ne asumăm un risc pentru tine. Trebuie să faceți acelaşi lucru.

Joylin ezită, uitându-se la amândoi. Nu se uită în spate la grupul care îl urmărea, din umbră.

E decizia lui, gândi Anakin. El este şeful.

— Revolta va avea loc în noaptea recepției, spuse Joylin.

Cineva din spatele lui oftă. Altcineva spuse: *Nu!*

Joylin se întoarse doar pe jumătate.

— Trebuie să le spunem! Odată ce vor şti, ne vor ajuta. Se întoarse spre Anakin şi Ferus. Vom începe prin a perturba sistemele de comunicare – la început, doar câteva interferențe de nivel scăzut. Ne-am infiltrat deja în Controlul de Management al Securității de pe Teda. Avem o singură şansă să sabotăm sistemele armatei de droizi pe care o foloseşte Teda pentru a controla oraşul şi a păzi zidul. Dacă dăm această lovitură simultan cu capturarea tuturor oficialilor guvernamentali şi a lui Teda însuşi, putem câştiga fără vărsare de sânge. Pur şi simplu, îi vom închide pe oficiali şi trupele lor personale în casele lor. Fără oficiali şi fără armata de droizi, putem prelua controlul.

Ferus şi Anakin nu spuseră nimic pentru o clipă.

— Ne poți asigura că armata de droizi va fi sub controlul tău? întrebă Ferus.

— Da.

— Ne veți plăti dublu? întrebă Anakin, numind apoi cifra.

— O avem. A durat ani de zile, spuse Joylin. Fiecare familie, fiecare individ, a îndurat lipsuri pentru a ne alimenta vistieria.

— Nu ne interesează cum ați făcut rost de ea, zise Ferus cu un gest din mână. Dar trebuie să ne asigurăm noi înşine că îi aveți. Jumătate înainte, jumătate după revoltă.

— De acord, spuse Joylin.

— Avem nevoie de informații mai detaliate despre unde putem găsi codurile, spuse Anakin, pe un ton de afaceri.

— Tot ce trebuie să faceți este să treceți dincolo de gărzi. Am înțeles că sunteți oarecum experți în asta.

Anakin şi Ferus aprobară din cap.

— Trebuie să ducem toate astea înapoi la Slam şi Valadon, spuse Anakin. Vom avea nevoie de o modalitate să vă contactăm.

— Vă vom contacta mâine dimineață, spuse Joylin. Nu ne căutați. Vom fi acolo. Acum, vă voi escorta până la zid. Sunt sigur că vi s-a spus că este plantat cu liane de floarea norilor. S-ar putea să nu vă surprindă să constatați că nu este aşa. La fel ca

pacea şi dreptatea de pe Romin, numele zidului este doar o iluzie.

Anakin şi Ferus se ridicară în picioare.

— Încă un lucru, spuse Anakin.

Joylin se uită la el. Cu o înțelegere atât de aproape de a fi încheiată, anxietatea lui crescuse. Anakin o simțea zumzăind ca o încărcătură în aer.

— Ne interesează unul dintre rezidenții de aici, continuă Anakin dezinvolt. O savantă pe nume Jenna Zan Arbor. Trebuie să îi garantați trecere sigură în afara planetei. Noi vom aranja transportul.

Ochii lui Ferus pâlpâiră de surpriză la propunerea lui Anakin. Ce se întâmpla dacă Joylin se retrăgea? Anakin ştia că nu o va face. Joylin se pricepea la disimulare. Cel mai probabil era un mod de viață pentru el. Dar Anakin îi simțea dorința.

Dacă lovitura de stat se desfăşura conform planului, Zan Arbor ar fi fost disperată să scape. Banda Slam i-ar fi putut oferi o cale de scăpare. Odată cu căderea lui Teda, securitatea ei s-ar fi prăbuşit. Va avea nevoie de ajutor.

— Asta nu este o problemă, spuse Joylin. Atâta timp cât ne ajutați.

Capitolul 8

— Ne spune că nu există niciun risc, dar bineînțeles că există riscuri, spuse Ferus mai târziu în acea seară.

Obi-Wan, Siri, Anakin şi Ferus luaseră cina în jurul unei mese din gresie, într-o cameră mică şi drăguță, cu vedere spre grădină. Avură grijă să nu spună nimic important în timpul mesei. Trebuiau să presupună că vila avea dispozitive de ascultare. Dar după aceea, merseră în grădină. Acolo continuară discuția care începuse când Anakin şi Ferus se întorseseră prima dată la vilă şi le făcuseră semn lui Obi-Wan şi Siri să iasă afară.

— Este un risc care merită asumat, spuse Anakin.

Obi-Wan se bucură să audă că nu avea enervarea obişnuită în voce. Anakin nu era de acord cu Ferus. Asta era ceva obişnuit. Dar nu mai avea resentimente. Asta era bine. Aventura lor împreună îi adusese pe Anakin şi Ferus mai aproape. Obi-Wan nu-şi făcea iluzii că erau prieteni. Dar simțea că ceva se schimbase.

Îşi păstra doar jumătate din atenție la cearta lor, lăsând cuvintele celorlalți să se reverse asupra lui. Cu cealaltă jumătate a minții, răsfoia holodosarul copiat de la Zan Arbor. Citise fiecare cuvânt din fişierele necodificate, suficient cât să îşi dea seama că plănuia o nouă operațiune, de data asta cu parteneri. Totul depindea de secretomanie şi rapiditate. Restul fişierelor erau codificate, iar el încercase cele mai dificile formule pe care le cunoştea pentru a sparge codul. Ceruse ajutor la Templu şi lucrase cu unul dintre spărgătorii lor de coduri. Nu avuseseră noroc.

Siri stătea deoparte, lăsându-i pe cei doi ucenici să discute situația. Era bine pentru ei să facă asta şi o făceau bine.

— Dacă îi ajutăm, vom sprijini în mod activ o răsturnare de putere pe planetă, spuse Ferus. Nu avem autorizație din partea Senatului pentru a face acest lucru.

— Nu noi suntem cei care îl răsturnăm pe Teda, obiectă Anakin. Iar cetățenii de pe Romin suferă. Dacă putem să-i ajutăm şi să ne îndeplinim misiunea, de ce nu am face-o?

— Pentru că poate scăpa de sub control, argumentă Ferus. Joylin ne poate surprinde. Nu ştim nimic despre această mişcare de rezistență. Nu ştim cine sunt sau ce vor, în afară de răsturnarea lui Teda.

— Sunt un grup de rezistență cunoscut, interveni Siri. Am contactat-o pe Jocasta Nu pentru a întreba despre ei. Au fost doborâți în urma unor represalii brutale, dar mişcarea a crescut în mod constant ca răspuns la opresiunile lui Teda. Jocasta Nu crede că ar putea exista sprijin şi în cadrul guvernului Teda. Şi ei s-au săturat să trăiască în frică. Închisorile lui Teda sunt renumite şi supraaglomerate, iar dacă îl nemulțumeşti, te alegi cu o sentință aspră. Nu aş fi surprinsă dacă mulți din armată vor dezerta. Mulți dintre ei au familii care trăiesc în afara zidului. Ei cunosc în mod direct mizeria şi sărăcia de acolo.

— Vezi? spuse Anakin. Joylin şi grupul său luptă pentru dreptate. La fel ca şi noi. Îi putem ajuta şi o putem aduce pe Zan Arbor înapoi pe lumea închisoare. Faci lucrurile să fie complicate, Ferus. Nu este nevoie.

Eu fac lucrurile prea complicate, gândi Obi-Wan. Dar nu sunt deloc.

Se gândi o clipă, amintindu-şi de obsesia principală a lui Zan Arbor. O tastă ca pe o parolă: *Forța*. Fişierele se deschiseră ca uşile cu senzor de mişcare de la restaurantul *Călduros Bun Venit* de pe Coruscant. Unul după altul, acestea afişară *cod acceptat*. Obi-Wan accesă primul fişier. Vocile celorlalți dispărură când începu să parcurgă informațiile. Îl cuprinse un fior, deşi noaptea era caldă. Literele pulsau în fața ochilor lui. Un nume pe care nu se aşteptase să-l vadă. Şi totuşi, nu ar fi trebuit

să fie pregătit pentru asta? Zan Arbor nu s-ar fi orientat în mod natural către cel mai puternic criminal din galaxie, unul cu bogăția şi organizarea necesară pentru a o ajuta în orice plan ar fi pus la cale? Sau o contactase el pe ea, singurul savant suficient de strălucit şi amoral pentru a i se alătura? Nu împărtăşeau ei obsesia pentru Forță şi modul în care aceasta funcționa?

Granta Omega.

O copie a unui mesaj, un *mulțumesc* exagerat din partea lui Zan Arbor pentru găzduirea de către Omega a primei lor întâlniri. Un mesaj scurt în care spunea că trebuise să plece din sistemul Vanqor şi că va ține legătura. O confirmare a următoarei lor întâlniri, în care făcea aluzie la interesul lor comun pentru Forță. O altă scrisoare, în care promitea să distrugă toate înregistrările corespondenței lor, o promisiune pe care, desigur, nu o ținuse, probabil ca măsură de securitate.

Obi-Wan răsfoi următorul dosar. Cei doi erau atenți. Nu spuneau niciodată exact ce plănuiau. Totuşi, era clar că operațiunea urma să aibă loc pe o planetă mare din Nucleu. Le-ar fi adus nu doar bogăție, ci şi influență.

Vocea lui Siri pătrunse în gândurile lui.

— V-am ascultat pe amândoi cu mare atenție, la fel ca şi Obi-Wan, spuse ea, aruncându-i o privire mustrătoare, pentru că era clar că nu fusese deloc atent. Amândoi aveți puncte de vedere valabile. Totuşi, trebuie să luăm o decizie. Cred că ar trebui să mergem mai departe şi să ajutăm grupul lui Joylin. Obi-Wan?

— Mai există un alt factor pe care trebuie să-l luăm în considerare, spuse Obi-Wan. Aceste fişiere indică faptul că Zan Arbor este în legătură cu Granta Omega.

— Omega! exclamă Anakin surprins.

Siri şi Ferus deveniră brusc gravi. Ştiau cu toții că aceste două minți criminale puternice puteau face un rău mai mult decât dublu, dacă deveneau parteneri.

Obi-Wan întâlni ochii lui Siri. Ea aprobă din cap.

— Vom ajuta rezistența, spuse Obi-Wan. Ne vom asuma riscul. Trebuie să o scoatem pe Zan Arbor de pe această planetă. Mai avem doar ziua de mâine până când acoperirea noastră ar putea fi pierdută. Cea mai bună şansă pe care o avem este dacă ea crede că siguranța îi este compromisă aici. Îi vom oferi o cale de ieşire. Va trebui să accepte. Mai există doar un singur lucru.

Siri încruntă o sprânceană la el. El observă că arăta ca înainte, în tunica şi jambierele ei. Era ca şi cum vederea ei în shimmersilk ar fi fost o doar o iluzie.

— S-ar putea să nu vrem să o ducem pe planeta închisoare, continuă el. Dacă o facem cum trebuie, ar putea să ne conducă la Omega însuşi.

— Ar trebui să luăm legătura cu Mace, spuse Siri.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Cred că ar fi de acord. Îl voi contacta diseară. Ne-ar ajuta dacă ar putea începe să lucreze la aprobarea Senatului pentru ca noi să ajutăm revolta. Dar nu va reuşi la timp.

Dintr-o dată, misiunea lor crescu în importanță. Granta Omega putea fi din nou la îndemâna lor. De data asta, Obi-Wan nu-l va mai pierde.

— Putem decide altă dată unde să o ducem pe Zan Arbor, spuse Obi-Wan. Dar ar trebui să fim cu toții de acord că, dacă îl putem urmări pe Omega prin ea, o vom face.

— Sunt de acord, spuse Siri încet.

— Şi eu sunt de acord, spuse Anakin.

Ferus aprobă din cap.

— Acum hai să dormim cu toții, spuse Obi-Wan.

Cu toate astea, ştia bine că nu o va face.

Romin nu avea decât o singură lună, dar era un satelit mare şi luminos. În acea noapte, lumina ei i se păru enormă lui Obi-Wan. Îl împiedică să alunece în somnul la care încerca în zadar să ajungă. În cele din urmă renunță. Se ridică de pe canapea, deschise uşile duble care dădeau spre curtea de piatră de afară şi intră în grădina parfumată. Aerul se simțea greu. Căldura din timpul zilei persista.

Obi-Wan merse printre arbuştii înfloriți. Jocul luminii lunii pe frunzele lucioase i se părea mai liniştitor decât să stea întins pe canapea, aşteptând să-i vină somnul. Lăsă privelişte a şi sunetele din jurul lui să-i inducă un fel de relaxare care spera să fie la fel de reparatoare ca şi somnul.

Urmă o cărare înțesată de tufişuri care se deschise brusc într-un mic luminiş cu iarbă. Ferus stătea cu picioarele încrucişate în mijlocul luminişului, cu ochii închişi. Obi-Wan se opri, fără să dorească să îl deranjeze.

Tocmai se întorcea să plece spre casă când Ferus vorbi.

— Nici tu nu poți dormi, Maestre Kenobi?

Obi-Wan se mişcă înainte. Se aşeză pe iarbă lângă Ferus. Era uşor umedă şi mirosea dulce.

— Sunt multe întrebări în mintea mea, spuse Obi-Wan. Somnul nu va veni.

— Ne confruntăm cu un mare duşman, spuse Ferus. Şi acum aflăm că s-a întâlnit cu unul şi mai mare.

— Exact.

— Şi acesta este motivul pentru care tu şi Maestra mea ați luat decizia în această seară, spuse Ferus.

— Nu eşti de acord cu ea, apuse Obi-Wan atent.

— Nu sunt împotriva ei, spuse Ferus. Recunosc că nu am experiența necesară pentru a infirma ceea ce spui.

Obi-Wan îşi înăbuşi un oftat. Îşi dădea seama de ce Anakin avea probleme cu Ferus. Ferus spunea întotdeauna ceea ce era corect. Obi-Wan prefera spontaneitatea propriului său ucenic.

— Îți simt nerăbdarea, continuă Ferus. Crezi că spun ceea ce trebuie doar ca să te impresionez pe tine sau pe Maestra mea.

— Nu cred asta, spuse Obi-Wan. Ei bine, nu chiar.

— Pot să mă abțin dacă înțelepciunea Jedi pe care am învățat-o pe de rost îi vorbeşte inimii mele? întrebă Ferus. Nu spun lucruri pentru că îți vor face plăcere. Le spun pentru că simt că sunt adevărate. Aşa a fost întotdeauna, din cele mai vechi amintiri ale mele despre Templu. Când am fost învățat, era ca şi cum aş fi ştiut deja. Fiecare lecție Jedi părea să se potrivească într-o canelură din mintea mea care fusese deja uzată. De aceea învățarea era atât de uşoară pentru mine.

— Ai o mare legătură cu Forța, spuse Obi-Wan. Fără îndoială că acesta este motivul.

— La fel şi Anakin, sublinie Ferus. Mult mai mare decât a mea. Pot să văd asta. Totuşi, el nu a avut problemele pe care le-am avut eu la Templu. Şi-a făcut prieteni buni acolo.

Obi-Wan fu surprins.

— Dar tu erai popular în clasa ta. Toată lumea te admira.

— Da, eram cel pe care îl plăcea toată lumea, dar cu care nimeni nu voia să vorbească. Eram binevenit la toate mesele din zonele de luat masa, dar nu eram invitat la niciuna anume. Toată lumea îmi era prietenă, dar nimeni nu era prietenul meu special. Ferus culese nişte iarbă şi o lăsă să-i cadă uşor printre degete. Am auzit numele pe care mi le spun. *Tunică plină de pene şi Forță. Liderul Planetei Plictisite.*

Obi-Wan se încruntă. El nu ştia aceste lucruri. Ferus făcu un semn cu o mână.

— Nu-i nimic. Totul este adevărat, nu-i aşa? Niciodată nu am fost în stare să glumesc ca ceilalți. Ştiu că pot fi prea pompos, prea corect. Nu am învățat niciodată cum să-i tachinez pe ceilalți elevi. Veneau la mine pentru a-i ajuta la studii, căutau răspunsuri la mine, dar nimeni nu voia să fie prietenul meu. Nu prietenul meu adevărat, aşa cum Anakin îi are pe Tru Veld şi Darra.

Era un truc al luminii lunii, sau Ferus părea brusc mai tânăr decât vârsta lui? De obicei, părea mult mai bătrân. Trăsăturile sale nobile şi dunga aurie din părul său negru îi dăduseră de timpuriu un aer de maturitate.

Dar acum părea nesigur, întrebător. Tânăr.

— Îți vei găsi prieteni mai târziu în viață, spuse Obi-Wan, după o pauză.

Prieteniile sunt greu de întreținut pentru Jedi. Acesta este motivul pentru care le prețuim. Renunță la dorința ta şi ceea ce vrei va veni.

— Sau altfel sunt menit să rămân aşa cum sunt, spuse Ferus. Mi-aş dori să am ceea ce are Anakin. Legătura lui cu Forța este puternică, dar şi legătura cu ființele este foarte puternică.

— Da, fu de acord Obi-Wan. Am văzut asta. Este ceva ce avea şi Qui-Gon Jinn.

— Ştiu că Anakin nu va fi niciodată prietenul meu. El ştie că mă tem pentru el. Îi dau avertismente când ştiu că nu ar trebui, când ştiu că nu e treaba mea. Aşa că mă urăşte. Am crezut la început... de când eram un pic mai mare... că pot să-i spun lucruri pe care alți elevi i nu le pot spune. Doar lucrurile pe care le-ar vedea un coleg.

Aici voia să ajungă Ferus. Voia să-i spună ceva. Obi-Wan se simți nerăbdător cu el, dar apoi se calmă. Se simțea protector față de Anakin. Ferus nu-l înțelegea. El fusese întotdeauna elevul corect, cel care făcea totul cum trebuie. Nici nu putea începe să cunoască temerile şi regretele cu care trebuia să se confrunte Anakin.

— Şi tu ce vezi, Ferus?

— Mă tem pentru el, spuse Ferus încet. Să-l admir şi să simt teamă pentru el în acelaşi timp, nu are sens pentru mine. Mi-a luat mult timp să înțeleg de ce mă temeam pentru el. Am vrut să fiu sigur că nu era vorba de invidie.

— Îl invidiezi? întrebă Obi-Wan.

— Presupun că toți studenții o fac, într-un fel, spuse Ferus. El este *Cel Ales*. Dar ceea ce mă îngrijorează este voința lui. Ferus ezită. Puterea lui este atât de mare încât crede că şi judecata lui este la fel. I-ați văzut argumentele în seara asta. El vede că ceva este corect, deci trebuie să facă acel lucru. El argumentează împotriva ta fără să te asculte. Crede că poate schimba situații, ființe. Poate că nu o poate face singur, nu încă. Dar într-o zi o va face. Ar trebui să avem încredere în cineva care crede mereu că vorbeşte cu vocea dreptului absolut?

Asta e, gândi Obi-Wan. *Asta e ceea ce văd şi eu.* Ceea ce îl surprinse era faptul că ieşea din gura unuia dintre colegii lui Anakin, un băiat cu doar un an sau doi mai mare decât Anakin, cineva care fusese doar în câteva misiuni cu el.

Ferus mă urmăreşte mereu, îi spusese Anakin lui Obi-Wan cu resentimente.

Şi aşa era Ferus. Dar judecata matură a lui Ferus îl surprinse pe Obi-Wan. Trebuia să recunoască faptul că îl surprindea şi îl irita. Ferus nu vedea bunătatea din inima lui Anakin. El nu vedea cât de mult se străduia Anakin. Nu ştia că Anakin îşi punea mereu întrebări.

— Eşti foarte atent, Ferus, dar trebuie să accepți că eu îl cunosc mai bine decât tine, spuse Obi-Wan cu grijă. Anakin poate fi arogant. Ştiu şi eu asta. Dar şi el învață şi creşte. Este respectuos față de marea lui putere. Nu abuzează de ea. E mai tânăr decât tine, dar a văzut multe nedreptăți, multe lucruri teribile. Nu cred că este atât de greşit că vrea să schimbe lucrurile. Trebuie să înțelegi că nu ambiția este cea care îl conduce. Este compasiunea.

Ferus aprobă încet din cap.

— Mă voi gândi la ceea ce ai spus. Se ridică în picioare. Te rog să ştii că spun aceste lucruri doar pentru că el este *Cel Ales*, iar miza este atât de mare. Noapte bună, Maestre Kenobi.

— Noapte bună, spuse Obi-Wan.

Ar fi putut spune mai multe, dar nu era potrivit să dezbată caracterul lui Anakin cu un alt ucenic. Va trebui să analizeze cuvintele lui Ferus şi să mediteze la ele. Va trebui să renunțe la impulsul său de a-l proteja pe Anakin şi să caute adevărul în ceea ce spusese Ferus. Ferus atinsese propriile lui temeri şi trebuia să se gândească la asta. Apoi inspiră aerul nopții.

Nu în seara asta, hotărî el. Îşi prețuia noua încredere în Anakin. Trebuia să o păzească. Trebuia să uite de ce se temea, doar pentru încă puțin timp.

Voia să prețuiască ceea ce avea.

Capitolul 9

Puteau să vadă luminile şi să audă zgomotul chiar înainte să treacă de controlul de securitate. Vila lui Teda era înflăcărată de lumini laser colorate. Pe teren erau aranjate tablouri cu diferite lumi renumite pentru frumusețea lor naturală. Fiecare scenă era o replică la scară mică a celor mai mari repere ale lumii respective.

— Dremulae, Off-Canau, Xagobah, Belazura, spuse Ferus, numind lumile pe măsură ce treceau pe lângă ele.

Florile native din fiecare dintre aceste lumi răspândeau în aer mirosuri delicate. Ospătarii duceau tăvi repulsorlift care transportau o gamă variată de alimente native.

Cel mai mare tablou era chiar pentru Romin. O replică la scară mică a lui Eliior fusese construită din aranjamente florale. Existau machete ale *Parcului Teda*, ale *Institutului Teda pentru Studii Avansate* şi ale *Fântânii cu Lumini Colorate Roy Teda*. La petrecere, *Zidul Florilor de Nori* era, de fapt, modelat din flori de nori. Pentru a ajunge la exponatul Romin, invitații treceau pe sub un arc mare pe care luminile laser scriau mesajul *CEA MAI FRUMOASĂ DINTRE TOATE LUMILE*.

Petrecerea era plină de Romini şi de alte persoane care locuiau în cartierul palatului, toți îmbrăcați în cele mai frumoase haine. Jedii purtau, la fel, hainele bogate ale celor din banda Slam, dorind să se integreze. Siri îşi alesese o tunică fără mâneci, din shimmersilk, în culori care treceau de la albastru la verde, apoi la argintiu pe măsură ce se mişca, şi la culorile mării pe măsură ce ziua trecea de la răsărit la amurg. Refuzase însă să poarte papucii verzi asortați, încălțând în schimb cizmele de călătorie.

— Pentru cazul în care va trebui să fug de Teda, spuse ea.

Obi-Wan se simțea stânjenit purtând o tunică grea din septsilk, într-una din nuanțele de mov pe care Slam o îndrăgea atât de mult. Era grea şi rigidă, brodată cu fir de aur şi bijuterii minuscule. Anakin şi Ferus se îmbrăcaseră într-o manieră mai puțin elaborată, trăgând pe ei tunici simple, în culori marine şi aurii.

— Securitatea este strictă, spuse Obi-Wan, în timp ce ochii lui observau numeroşii agenți, unii vizibili şi alții ascunşi, din mulțime.

— Exact cum ne aşteptam, spuse Siri. Joylin ne-a spus că uşa de la biroul său nu va fi blindată.

— Să sperăm că are dreptate. Dar, mai întâi, ar fi bine să ne salutăm gazda.

— Chiar trebuie să o facem? gemu Siri.

Nu le fu uşor să-l găsească pe Teda în aglomerația mulțimii. Dădură peste Becka, ofițerul care îi înregistrase la spațioport. Îi întâmpină fericit, cu fața înroşită şi brațele întinse.

— Noii mei sosiți! Cât mă bucur că sunteți aici! Ați încercat delicatesele din diferitele lumi? Să vă aduc o farfurie de mâncare?

— Îl căutăm pe Marele Lider Teda, zise Obi-Wan. Am dori să-i mulțumim pentru ospitalitate.

— L-am văzut în casă, spuse Becka. Verifică fiecare detaliu. Cât de norocoşi suntem să avem un asemenea conducător! Lăsați-mă să vă duc la el.

Becka îi conduse rapid prin mulțime. Marele palat era decorat la fel de fastuos ca şi terenul. Pe holuri erau masate bănci cu flori. Mese cu băuturi şi mâncare erau aşezate în fiecare colț. Diferite formații de muzicieni cântau în diferite încăperi, astfel încât holurile erau o harababură de zgomot în care nu se putea distinge nici măcar o melodie. Era ca şi cum o singură petrecere nu era de ajuns pentru Teda. Trebuia să îngrămădească zece petreceri una peste alta pentru a face o mare extravaganță. Era

atât de multă mâncare şi băutură, şi muzică, şi atât de multe flori, încât invitații se mişcau ameţiți, ca şi cum ar fi fost droizi cu senzorii supraîncărcați.

Văzură înaintea lor spatele lat al lui Teda. Obi-Wan îi auzi vocea pe deasupra mulțimii. Îl certa pe un servitor îmbrăcat într-o tunică albă.

— Ai fost instruit să nu serveşti nenorocita aia de plăcintă cu mere decât după ce ai servit frigăruile de runis[1]! spuse el.

Nu țipa, dar cuvintele erau şuierate cu o furie atât de mare încât păreau încărcate cu o putere turbo. Fața servitorului se potrivea acum cu tunica lui.

— Mi s-a spus în bucătărie…

Cu o dezinvoltură care îl şocă pe Obi-Wan până în măduva oaselor, Teda ridică un mic electro-jabber[2] şi aplică o lovitură puternică în genunchii servitorului. Acesta se prăbuşi, cu ochii mari. Ştia că nu trebuia să strige de durere.

Becka deveni şi el palid.

— Liderul nostru, atât de energic, atât de puternic, murmură el. Cât de norocoşi suntem să îl avem.

Becka se dădu înapoi şi dispăru în mulțime.

Obi-Wan nu îl învinovăți. Într-o lume condusă de un tiran imprevizibil, cetățenii trebuiau să se bazeze pe instinctul de fugă pentru a rămâne sănătoşi.

Teda se întoarse. Obi-Wan fu din nou surprins. Pe fața lui nu se citea niciun semn de furie, ci doar o uşoară încordare în jurul gurii. Era ca şi cum furia nu ar fi existat niciodată. Apoi întinse brațele către Jedi.

— Bine ați venit, Bandă Slam! Acum, petrecerea poate începe! Ați mâncat? V-ați întâlnit noii prieteni?

Veni în față şi îşi trecu brațele pe după cele ale lui Obi-Wan şi Siri. Obi-Wan trebui să facă un efort pentru a-i permite una ca asta. Ştia că şi Siri simțea la fel.

Ceilalți servitori se grăbiră să-şi ajute camaradul căzut. Pe jumătate îl cărau, pe jumătate îl târau spre bucătării.

— Tema petrecerii este paradisul, continuă Teda. Am adunat tot ce e mai bun din galaxie pentru cetățenii de pe Romin. Chiar dacă doar cei mai buni dintre cei mai buni sunt deja aici, ha-ha!

Nu toți cetățenii. Doar cei pe care îi favorizezi, gândi Obi-Wan în timp ce spuse, zâmbind politicos:

— Vă mulțumim că ne-ați invitat.

Teda îşi retrase brațele din ale lor.

— Acum, nu este nevoie să stați să vorbiți cu un bătrân ca mine. Mergeți şi distrați-vă! Îi zâmbi semnificativ lui Siri. Voi veni mai târziu să văd ce faci.

Teda se grăbi să întâmpine nişte nou-veniți.

— Nu-mi vine să cred ceea ce tocmai am văzut, spuse Ferus. L-a lovit pe servitor cu un electro-jabber fără mai multă emoție decât dacă ar fi lovit o muscă.

— Şi tu te îndoieşti că facem ceea ce trebuie ajutând revolta? întrebă Anakin.

Siri schimbă subiectul.

— Ferus şi cu mine vom verifica securitatea obiectivului, spuse ea.

— Eu voi verifica perimetrul palatului, spuse Anakin. Ar trebui să cartografiem o rută de scăpare, pentru orice eventualitate. Să nu uităm: nu avem mult timp la dispoziție.

Asta îl lăsă pe Obi-Wan fără prea multe de făcut. Joylin îi spusese că nu putea încerca să fure codurile decât după miezul nopții. Avea timp de pierdut.

Se mişcă prin mulțime, sperând să o zărească pe Jenna Zan Arbor. Nu ştia dacă avea să o abordeze, dar voia să o urmărească. Se întreba care erau relațiile ei cu Teda. Din dosarele pe care le citise, se părea că Teda o invitase să vină pe Romin după ce fusese nevoită să fugă de pe Vanqor. Exista o legătură cu Omega? Oare

---

[1] Runis – animal nativ de pe Romin, din care se făceau nişte frigărui suculente şi delicioase.

[2] Electro-jabber – dispozitiv de neutralizare portabil. Este asemănător cu un baston cu electroşocuri, doar că este mai vechi şi mai simplu. Îi provoacă victimei un şoc violent şi foarte dureros.

Omega îl presase pe Teda să o invite pe Zan Arbor?

Obi-Wan se îndreptă spre o masă cu băuturi asortate. Alese un pahar de suc făcut din fructul quint-berry[3] nativ de pe Romin. Luă o înghițitură şi se strâmbă. Era foarte dulce.

Joylin îi dăduse instrucțiuni explicite cu privire la locul unde să găsească codurile şi unde se vor afla declanşatoarele de securitate. Joylin conta pe expertiza de escroc a lui Slam pentru a trece de gărzi. Obi-Wan se va folosi pur şi simplu de Forță. Dacă avea noroc, puteau să se întoarcă la vilă foarte curând după furt.

Dar dacă revolta chiar avea loc în acea noapte, avea să mai treacă încă o noapte fără somn.

Dintr-o dată, simțurile sale intrară în alertă. Un tânăr cu o față obosită şi frumoasă se îndrepta spre masa cu băuturi. Obi-Wan cunoştea chipul acela din documentele pe care le studiase. Nu avu nevoie de Forța pentru a-l avertiza.

Se uită în jur. Nu avea unde să se ducă.

— Hei, un coleg călător însetat, îi spuse bărbatul lui Obi-Wan, turnându-i un pahar de suc. Ce mai petrecere, nu-i aşa? Eu sunt Slam.

[3] Quint-berry – tip de fruct originar de pe planeta Romin, cules din arbustul cu acelaşi nume. Cunoscut şi sub numele de *quinberry*, fructul era folosit la prepararea sucului de quint-berry ultra-zaharisit, dar şi a unor prăjituri foarte dulci.

Capitolul 10

Obi-Wan gândi repede. După privirea deschisă şi lipsită de orice urmă de prudență de pe fața lui Slam, se îndoia că acesta ştia că mai era cineva care se dădea drept el.

— Abia am ajuns, spuse Slam pe un ton amabil, sprijinindu-se de bar şi sorbindu-şi sucul. Făcu o grimasă. Uau, e dulce. Exact ca locul meu de aterizare.

— Deci îți place deja Romin? întrebă Obi-Wan.

Slam schiță o jumătate de zâmbet.

— Să spunem că Romin mă place pe mine. Restul galaxiei nu este prea... primitoare. Hei, frumoasă tunică.

Dacă Slam observase că Obi-Wan nu-şi dăduse numele, era clar că nu-l deranja. Obi-Wan îşi închipui că în universul lui Slam, erau multe ființe care nu foloseau nume şi nu discutau despre ocupațiile lor.

— Eu însumi am ajuns aici ieri, spuse Obi-Wan.

Slam flutură un pahar de suc către mulțime.

— Interesantă petrecere.

— Paradis, din câte am auzit, spuse Obi-Wan. Cel puțin, asta e tema.

Slam râse.

— Ei bine, mie chiar mi se pare că e paradisul. A fost o călătorie grea pentru mine şi prietenii mei.

Deci şi gaşca lui e aici. Probabil că au evadat din nou. Tyro ne-a spus că evadările sunt frecvente acum. Trebuie să-i avertizez pe ceilalți.

— Ar trebui să mă întâlnesc cu Teda în seara asta. Şi să plătesc obişnuita mită. Sunt sigur că lucrurile păreau puțin dezorganizate pe platforma de aterizare. Aveau probleme cu transmisiunile comunicatoarelor.

Joylin, îşi dădu seama Obi-Wan. Începuseră să întrerupă comunicațiile.

— Nu am apucat să ne luăm documentele oficiale de intrare, continuă Slam. Deci, cum este Marele Lider?

Obi-Wan vorbi lejer.

— Oh, este doar un dictator obişnuit.

— Aşa am auzit şi eu. Dar pentru ființe ca mine, dictatorul ăsta obişnuit de zi cu zi este foarte util.

— Un sfat, totuşi, spuse Obi-Wan cu dezinvoltură. Eu n-aş încerca să mă întâlnesc cu el în seara asta. E într-o dispoziție proastă. Tocmai l-am văzut cum a folosit un electro-jabber pe un servitor.

Slam tresări.

— Ah. Mulțumesc pentru pont. Atunci cred că mă voi duce la mesele de mâncare.

Adevăratul Slam se îndepărtă. Obi-Wan se uită la cronometrul său. Abia mai avea zece minute înainte să trebuiască să ia codurile. Trebuia să-i găsească pe ceilalți. Petrecerea se terminase pentru Jedi.

* * *

Ferus îi vorbi încet, neîncrezător, lui Anakin.

— Tu vezi ceea ce văd şi eu?

Anakin înghiți în sec.

— Cred că da.

— Ea... flirtează.

— Aşa se pare.

— Ea… flatează lumea.

— Da.

— Şi… zâmbeşte.

— Nu e vorba doar de faptul că zâmbeşte, adăugă Anakin, pentru acurateţe. E plină de vervă.

Siri stătea în mijlocul unui grup de admiratori. Cineva îi strecurase o floare de un roşu aprins după una dintre urechi şi, aşa cum îi şuierase Ferus lui Anakin pe un ton aprig, Siri chiar o lăsase acolo!

Anakin o privi cum pune o mână pe mâneca hainei unui ofiţer de securitate şi se apleacă pentru a-i şopti ceva la ureche. Apoi se dădu în spate şi hohoti de râs.

Cine ar fi crezut, gândi Anakin cu uimire, că Siri Tachi poate fi fermecătoare?

Era o noapte a minunilor. Propriul său Maestru purta o mantie cu broderii de bijuterii şi se prefăcea că-i plac petrecerile.

Trebui să râdă de privirea lui Ferus. După o clipă, Ferus cedă şi el şi zâmbi.

— Cred că Siri se preface doar că urăşte asta, spuse el. Pare că se distrează.

— Cred că ai dreptate, spuse Anakin. Se uită la cronometrul său. Mai avem aproximativ şapte minute. Ar trebui să ajungem pe poziţii.

În momentul în care o spuse, Siri făcu o ultimă remarcă care făcu grupul de bărbaţi din jurul ei să râdă în hohote. Apoi se întoarse cu graţie şi se alătură lui Anakin şi Ferus o clipă mai târziu.

— Am descoperit ceva, spuse ea. Farmecul e obositor. Şi încă ceva. Linguşirea funcţionează. Am aflat unele lucruri. Jumătate din droizii de supraveghere sunt falşi. În fiecare zi, tot mai mulţi ofiţeri dezertează din armată. Nu au mai fost plătiţi de luni de zile. Teda a rămas fără avere. Nu-şi mai poate permite să susţină guvernul mult timp, aşa că îşi caută venituri oriunde poate. Între timp, face reduceri de cheltuieli.

— Am găsit o cale de scăpare dacă va trebui să evadăm, spuse Anakin. Ar fi dificil, dar nu imposibil. Există o parte a zidului care este mai puţin păzită. Se află în spatele unui tufiş dens cu flori strălucitoare şi spini de un metru lungime. Am putea folosi Forţa pentru a sări peste tufişuri, apoi să activăm lansatoare de cabluri în aer, să escaladăm zidul şi să doborâm droizii cu săbiile în timp ce urcăm. Nu sunt sigur ce vom găsi pe partea cealaltă. Gărzile patrulează, fără îndoială, şi în afara palatului.

— Una peste alta, trebuie să sperăm că Obi-Wan nu va fi prins, spuse Siri.

— Voi face tot ce pot, spuse Obi-Wan în timp ce venea în spatele ei. Dar, între timp, avem o altă problemă. Banda Slam este aici. Cea adevărată.

— Asta nu e o veste bună, spuse Siri. Teda ştie?

— Nu încă. Există interferenţe în sistemele de comunicaţii. Opera lui Joylin, fără îndoială. Am încercat să-i dau un avertisment lui Slam să nu se apropie de el în seara asta. Dar mă îndoiesc că asta îi va despărţi pentru mult timp. Teda îşi face rondul.

Siri se încruntă.

— Timpul tocmai s-a scurs.

— Ăsta e un motiv în plus să ajutăm revolta, spuse Anakin. Dacă va avea succes, nu va trebui să ne mai facem griji în privinţa lui Teda sau a Bandei Slam.

— Totuşi, nu ne putem asuma cu toţii riscul, spuse Obi-Wan. Petrecerea a devenit brusc foarte înghesuită. Voi trei ar trebui să vă întoarceţi la vilă şi să vă pregătiţi pentru o plecare rapidă cu Zan Arbor. Eu voi fura codurile, mă voi întâlni cu Joylin şi mă voi alătura vouă la vilă.

Anakin clătină din cap.

— Nu te las aici, Maestre.

— Ba da, o vei face, pentru că aşa îţi ordon eu, spuse Obi-Wan. Ţine minte, tânărul meu ucenic. Misiunea este pe primul loc.

Obi-Wan puse o mână pe umărul lui Anakin pentru scurt timp. Gestul îi spuse tânărului că îi aprecia sprijinul, dar decizia lui era fermă.

Dar Anakin tot nu voia să plece.

— Obi-Wan are dreptate, spuse Siri. Dar, cu toate astea, nu plecăm.

Obi-Wan păru supărat.

— Siri, nu am timp să mă cert.

— Tocmai de aceea. Ai nevoie ca noi să rămânem. Vom avea grijă de Banda Slam. De îndată ce iei codurile, vom pleca cu toții.

— Nu-mi place, spuse Obi-Wan.

Siri era de neclintit.

— Păcat.

Doar o uşoară apăsare a buzelor arăta nemulțumirea lui Obi-Wan. Se întoarse brusc şi dispăru în mulțime.

Ferus lăsă să scape o gură de aer.

— Ce s-a întâmplat cu linguşirea pentru a obține ceea ce vrei?

— Linguşirea nu funcționează cu Obi-Wan, spuse Siri. Apropo de asta, o să-l găsesc pe Teda. Îl voi ține departe de Banda Slam. Voi doi stați aproape de biroul lui, în caz că Obi-Wan are nevoie de voi.

Anakin şi Ferus se îndepărtară. Mulțimea era mai densă acum; sosiseră mai multe persoane. Erau mai gălăgioase şi mai zgomotoase. Muzica era tânguitoare, iar unii invitați dansau. Anakin nu vedea decât culori strălucitoare şi fețe înroşite de o veselie forțată pe care o găsea deranjantă. Începu să simtă o urmă de neliniște. Riscau să se expună cu fiecare pas. Maestrul său pătrundea în dosarele secrete ale unui şef de stat. Iar Siri încerca să-i distragă atenția cu farmece unui nebun.

Încetineşte. Respiră. Forța te va ajuta.

— Întotdeauna am urât petrecerile, spuse Ferus. Nu am ştiut niciodată cum să mă distrez la ele.

Anakin simți cum i se încordează nervii. Îl văzu pe Obi-Wan apropiindu-se de cei doi paznici de la intrarea în coridor. Făcu un semn cu mâna şi, chiar şi din cealaltă parte a camerei, Anakin simți puterea Forței.

Gărzile aprobară din cap. Obi-Wan se strecură pe lângă ei şi dispăru.

— Mai sunt doar câteva minute, spuse Anakin.

Ferus şi Anakin aşteptară. Când Obi-Wan ajungea pe coridor, ei trebuiau să se apropie de gardieni şi să folosească Forța pentru a-i distrage. Apoi, Obi-Wan putea, pur şi simplu, să iasă cu codurile de securitate, iar ei ar fi părăsit cu toții petrecerea.

Era simplu.

Dar nu a fost aşa. Două minute mai târziu, se declanşă alarma de securitate.

Capitolul 11

Lui Obi-Wan nu-i venea să creadă. Desigur, nu era un geniu criminal, dar se simțea capabil, cu ajutorul Forței, să sustragă un dosar cu coduri securizate dintr-un birou păzit. Îi scăpase pe undeva un declanşator ascuns, unul despre care spionul lui Joylin nu ştiuse. În orice moment, gărzile aveau să intre în forță. Obi-Wan îşi alungă din minte enervarea față de el însuşi. Era o distragere a atenției. Era abia la jumătatea sarcinii sale. Cu sau fără alarmă, trebuia să o termine.

Introduse codul de securitate pe care i-l dăduse Joylin. Apoi deschise sertarul cu lambriuri de pe partea laterală a biroului ornamentat pe care îl folosea Teda. Spre surprinderea lui, era un dezastru. Hârtii, holocărți, discuri, ambalaje de la mai multe tipuri de dulciuri. O parte din dulciuri se topiseră şi se adunaseră într-o mizerie lipicioasă, unind foile împreună.

— Nimic nu este mai rău decât un dictator dezordonat, murmură Obi-Wan.

Ridică o folie roşie cu un disc înăuntru. Joylin îi spusese că era vorba despre codurile de securitate.

Alarma îi răsuna în urechi, simți cum Forța se intensifică în timp ce primii droizi santinelă zburau pe uşă. Sări peste birou, cu sabia deja activată, şi îi doborî. Intrară alți patru, trăgând într-un arc de cerc care lumină camera cu focuri de blaster. Obi-Wan devie salvele şi țâşni spre uşă. Dar înainte să ajungă la ea, se activă un panou, blocându-i ieşirea. Un altul alunecă peste singura fereastră. Evident, planul era să prindă intrusul înăuntru, laolaltă cu droizii letali.

Între timp, focurile de blaster continuau să zboare în linii transversale, menite să-i găsească locația şi să-l spulbere în bucăți. Obi-Wan se lansă asupra droizilor, scoțând în acelaşi timp sabia lui Siri şi sărind cu Forța pe deasupra capetelor lor pentru a-i doborî. În momentul în care droizii zăceau fumegând la picioarele lui, auzi sunetul gărzilor în afara uşii şi a ferestrei închise.

Acum avea o dilemă. Trebuia să facă o gaură în geam sau în tăblia uşii şi să iasă la atac, întâlnindu-se frontal cu blasterele? Sau trebuia să aştepte să intre ei?

Obi-Wan decise să aştepte. Ar fi avut câteva secunde de surpriză de partea lui. Ei ar fi intrat aşteptându-se să-l găsească mort sau grav rănit.

Se sprijini de un dulap, în afara vizibilității imediate a ferestrei şi a uşii. Spre surprinderea lui, acesta se mişcă. Sări în timp ce peretele dulapului alunecă înapoi. Becka stătea acolo. Obi-Wan ascunse rapid săbiile.

Becka privi droizii fumegând.

— Pe toate stelele, eşti bun. Apoi îi făcu un semn. Pe aici.

Obi-Wan ezită.

— Dacă ieşi pe fereastra aia, vei fi întâmpinat de jumătate din forțele de securitate. Cealaltă jumătate se află de cealaltă parte a uşii. Aşteaptă ca droizii să te ucidă înainte să deschidă panourile. Ai la dispoziție aproximativ douăsprezece secunde. Ai codurile?

— Da, Obi-Wan sări în pasajul secret. Presupun că tu eşti spionul.

— Lucrez cu Joylin. Vom ieşi pe holul de lângă bucătărie. Rămâi cu mine.

— Trebuie să-mi găsesc banda.

— Eu aş spune că trebuie să pleci de aici, dar în regulă. S-ar putea să blocheze complexul după ce vor vedea că încăperea e goală.

Becka îl conduse prin mai multe coridoare întortocheate. Ajunseră la un panou conturat în galben. Apăsă un buton şi panoul alunecă şi se deschise.

Obi-Wan se trezi într-un dulap mic, plin de învelitori şi pelerine.

Becka deschise uşor uşa.

— Du-te.

Obi-Wan ieşi rapid. Becka îl urmă. Mulțimea era nervoasă. Obi-Wan putea mirosi panica. Fără îndoială că mulțimea de infractori nu se simțea în siguranță atunci când se declanşa o alarmă de securitate. Apoi, alarma se opri brusc, iar liniştea fu şi mai rea.

— Alarmă falsă, oameni buni! strigă Becka. Simțiți-vă bine! Le făcu semn muzicienilor. Marele Lider Teda vă ordonă să continuați să cântați!

Vederea cuiva în uniformă oficială avu un oarecare efect. Muzicanții începură să cânte, iar oaspeții începură să murmure.

— Pe aici.

Becka îl conduse pe Obi-Wan pe un hol şi apoi în sala mare, pe o altă uşă. Acolo îi văzu pe Anakin şi Ferus, care încă monitorizau coridorul pe care dispăruse Obi-Wan. Obi-Wan ştia că ucenicul său era pe punctul de porni pe coridor după el.

Se grăbi să se apropie.

— E în regulă. Becka o să ne ajute. Unde este Valadon?

— E afară, gata să te acopere în caz că ieşeai pe fereastră.

Becka, Obi-Wan, Anakin şi Ferus se grăbiră afară. Luminile scăldau peretele. Droizii bâzâiau deasupra capetelor lor. O văzură pe Siri în partea laterală a palatului, stând chiar în afara inelului de gărzi care înconjurau fereastra. Panoul de duroțel se ridicase, iar unele dintre gărzi săriseră înăuntru.

Obi-Wan trimise un apel către Siri, folosind Forța. Ea se întoarse şi îl văzu, iar el observă uşurarea de pe fața ei. Apoi porni spre el.

Becka urmărea cu atenție plasarea gărzilor. Dintr-o dată, un grup de gardieni se întoarse şi porni spre porți. Luminile începură să pâlpâie ritmic pe partea de sus a zidului.

— Nu e bine, spuse Becka. Intră în blocaj de securitate.

Obi-Wan privi în jur.

— Aveți vreo idee?

— Am cercetat peretele din spate, spuse Anakin. Cred că putem reuşi.

— Nu cred că ar trebui să încercați, spuse Becka. Dacă vă văd, asta nu va face decât să îngreuneze lucrurile. Cei de la pază vă vor căuta până vă vor prinde. Lăsați asta în seama mea. Avem nevoie doar de puțină panică pentru a ne acoperi ieşirea.

Lumea era deja la limita panicii. Nu ştiau ce se întâmplă. Agenții de securitate luau acum cu asalt locul, verificând documentele de identitate. Stoluri de droizi santinelă bâzâiau pe deasupra capetelor lor. Petrecerea somptuoasă se transformase într-o replică a unei închisori – un loc pe care nimeni de la petrecere nu era deosebit de interesat să îl revadă.

— Aşteptați aici o clipă, spuse Becka.

Trecu de la un grup la altul, vorbind încet. De îndată ce le părăsea, cei din grupuri vorbeau între ei, apoi cu alții. Curând, vocile începură să se ridice.

— Este revoltător!

— Nu voi fi reținut!

— Am venit pe această planetă pentru securitate şi pace...

Becka reapăru lângă Obi-Wan.

— Ieşiți afară odată cu ceilalți.

— Nimeni nu pleacă.

— Tu vei deschide drumul. Oaspeții te vor urma. Le-am spus că Teda îi reține pe termen nedefinit pentru interogatoriu. Sunt furioşi şi speriați. Teda va trebui să vă lase să plecați. El depinde de mita lor pentru a supraviețui. Nu-i va opri. Veți vedea. Plecați.

Siri se uită la Obi-Wan şi apoi ridică din umeri.

— Merită să încercăm.

Obi-Wan îşi trase mantia în jurul lui.

— Eu unul nu voi tolera asta, spuse el cu voce tare. Eu plec!

— Da, să plecăm imediat, fu de acord Siri.

Capetele se întoarseră. În timp ce Obi-Wan şi Siri plecau, urmați de Anakin şi Ferus, unii dintre oaspeții mai curajoşi îi urmară. La început fu o picătură, apoi deveni un val. Totul se întâmplă aşa cum spusese Becka că se va întâmpla. Mulțimea se apropie de paznicii nervoşi de la poartă. Aceştia îşi scoaseră blasterele, dar nu le folosiră, în timp ce Obi-Wan şi Siri continuau să înainteze cu paşi mari. Un ofițer vorbi repede într-un comunicator. Evident, îl contacta pe Teda.

În doar câteva secunde, porțile de securitate se deschiseră. Teda nu-şi putea compromite tezaurul supărându-i pe cei care îi susțineau regimul.

Aşa că Obi-Wan şi Jedii părăsiră complexul palatului într-un mod pe care nu-l bănuiau atunci când sosiseră – conducând un grup mare de criminali furioşi direct pe porțile din față.

* * *

Joylin îi aştepta pe Jedi în locul prestabilit, pe o alee îngustă din spatele magazinelor exclusiviste de pe bulevard.

— Am auzit că ați avut o perioadă grea, spuse Joylin.

Obi-Wan îi înmână codurile.

Joylin accesă rapid micul disc şi îi scană conținutul.

— Totul a meritat. Îşi ridică privirea. Agenții noştri sunt pe poziții. Vom lovi mai întâi centrul de securitate şi vom distruge dispozitivul de control al droizilor. Apoi vom prelua restul.

— Țineți minte, spuse Obi-Wan, o vrem pe Zan Arbor.

Joylin aprobă din cap.

— Este parte din înțelegere. Nu ne vom întoarce împotriva ei. Vă vom contacta în zori şi ne veți spune cum vreți să procedăm. Nava voastră va fi alimentată cu combustibil şi veți avea permisiunea de plecare, dacă asta doriți. Avem planuri să confiscam toate celelalte transportoare, aşa că veți fi singurii care vor avea voie să plece de pe planetă.

Obi-Wan aprobă din cap. *Bine*. În acest fel, Banda Slam va fi singura alegere a lui Zan Arbor.

— Până atunci, sugestia mea este să vă întoarceți la vila voastră şi să stați ascunşi. Lucrurile se vor înrăutăți înainte să se îmbunătățească.

— Credeam că ai spus că va fi o revoluție fără vărsare de sânge, spuse Ferus.

— Am spus că aşa intenționam să fie, spuse Joylin. Încă mai cred asta.

Apoi privi deasupra capului. Droizii santinelă începuseră să patruleze pe străzi, măturând zonele întunecate cu panouri de lumină.

— Acum ar fi bine să terminăm cu dispozitivul ăla de control.

Se întoarse şi dispăru pe aleea întunecată. Obi-Wan şi Siri schimbară priviri îngrijorate. Rareori văzuseră o preluare a guvernului care să fi fost uşoară sau fără vărsare de sânge. Totuşi, tot ce puteau face era să aştepte.

Capitolul 12

Jedii nu urmară sfatul lui Joylin şi nu se întoarseră la vilă. Rămaseră pe străzi pentru a monitoriza evoluția revoltei, păstrându-se ascunşi. Droizii santinelă erau atât de deşi în aer, încât zumzetul lor constant umplea străzile. Guvernul lui Teda era în alertă maximă după furtul din biroul său. Ştiură clipa în care fusese lovit dispozitivul de control, căci droizii santinelă se prăbuşiră la pământ, fără viață.

În câteva minute, însă, armata inundă străzile. Jedii se retraseră din fața lor, în timp ce soldații se îndreptau spre Zidul Florilor de Nori, încercând să înăbuşe rezistența. Ajunseră la timp pentru a-i vedea pe muncitorii Romini dând buzna prin porțile de securitate. Masa de ființe era ca un uriaş munte în mişcare. Jedii fură acum măturați în timp ce grupul hotărât mărşăluia spre palatul lui Teda, împingând armata înapoi într-o luptă dură.

Obi-Wan sperase să vadă bucurie şi eliberare în această noapte întunecată. În schimb, văzu doar furie. Cu inima bolnavă, Jedii priviră cum începură jafurile şi violențele. Rominii fuseseră privați de prea multe lucruri, pentru prea mult timp. Trăiseră cu frica ca şi cu un companion constant. Îşi văzuseră copiii suferind. Furia se hrănea pe sine şi creştea. Voiau să distrugă ceea ce îi distrusese pe ei.

Oțelul transparent se sfărâmă. Monumentele căzură. Chiar şi copacii au fost tăiați. S-au aprins incendii în magazinele exclusiviste, în afacerile care se adresau celor bogați, în bănci, în sălile de adunare, chiar şi în spitale. Cetățenii care profitaseră de pe urma regimului Teda au fost târâți în stradă şi măcelăriți.

Jedii nu puteau fi peste tot. Totul scăpa de sub control mult prea repede.

Siri şi Obi-Wan fură zguduiți. Îşi asumaseră riscul. Speraseră la ce era mai bun şi văzuseră ce era mai rău. Obi-Wan văzu oroarea prin ochii lui Ferus. Ucenicul lui Siri deveni tăcut. Obi-Wan îl observă tremurând când văzu lucrurile de care se temuse că se vor întâmpla.

— Noi am făcut asta, spuse Ferus.

— Nu, spuse Anakin. Ei fac asta.

— Trebuie să ajutăm, insistă Ferus.

— Vom ajuta unde putem, spuse Siri. Nu-i putem opri, Ferus.

Găsiră muncitori ascunşi şi îi duseră la adăpost. Îngrijiră răniții şi împiedicară violențele acolo unde au putut face ceva.

Noaptea se aşternu. Zgomotele de distrugere se domoleau în timp ce Rominii făceau ravagii în alte părți ale oraşului. Auzeau zgomotul înăbuşit al exploziilor. Simțeau zdruncinăturile oțelului transparent. Apoi zgomotul îndepărtat al unei alarme. Un strigăt care ar fi putut fi al unei păsări. Dar ştiau că nu era.

Până în zori, Jedii îşi stabiliseră vila ca un avanpost pe care îl păzeau de mulțime şi pe care îl foloseau pentru a monitoriza vila lui Zan Arbor, care părea neatinsă până acum. Atâta timp cât ea rămânea acolo, Obi-Wan era mulțumit să facă la fel. Zeci de cetățeni Romini stăteau în grădina lor, refugiați din casele care fuseseră jefuite şi arse. Jedii nu puteau nici măcar să înceapă să-i trieze între cei care fuseseră implicați în guvernul Teda şi cei care doar trăiau şi lucrau în oraş. Permiseră tuturor celor care fugeau să intre şi să se adăpostească.

Răsăritul soarelui aduse un oarecare calm pe străzi. Luptătorii rezistenței patrulau acum, încercând să restabilească ordinea. Obi-Wan şi Anakin stăteau afară, pregătiți pentru probleme, deşi nu mai primiseră nicio amenințare de câteva ore.

— A fost o noapte lungă, spuse Anakin.

— Da.

— Chiar şi după noaptea asta, tot cred că nu ne-am înşelat.

Obi-Wan suspină. Încercă să netezească cu mâna iarba călcată în picioare.

— Greşit sau corect – nu sunt pregătit să iau această decizie. Am luat o decizie folosind faptele pe care le aveam.

— Dar am avut dreptate, insistă Anakin.

Obi-Wan văzu voința despre care vorbise Ferus, nevoia de a plia situația pe viziunea proprie a lui Anakin asupra ei. Nevoia de a avea dreptate.

— Anakin, uneori nu siguranța este ceea ce ar trebui să urmăreşti. Puțină confuzie în mintea ta poate fi un lucru bun. Se va dovedi că avem dreptate în cele din urmă? Sper că da. Am făcut tot ce am putut? Da. Asta cred cu tărie. Deocamdată e de ajuns.

Siri îi chemă din vilă.

— Ecranul video transmite. Rezistența are acum controlul sistemului de comunicații. Va vorbi Joylin.

Obi-Wan şi Anakin se grăbiră să intre. Siri, Ferus şi câțiva dintre refugiați erau înghesuiți în jurul ecranului video. Alții începură să curgă pe uşi, iar alții stăteau în fața ferestrelor pentru a putea auzi.

Joylin apăru pe ecran. Chiar şi pe videocomunicator, magnetismul său era clar. Hainele îi erau pătate şi zdrențuite. Fața îi era trasă. Cu toate astea, forța radia din corpul său, iar ochii îi erau hotărâți.

— Romin este acum în mâinile poporului său, spuse el.

Un sunet se ridică din mulțime, jumătate oftat, jumătate strigăt. Nimănui nu-i plăcuse să trăiască sub Teda. Şi totuşi, eliberatorii fuseseră aproape de a distruge oraşul. Cât de în siguranță erau ei?

— Rezistența Cetățenilor ocupă acum palatul tiranului Teda, precum şi clădirile guvernamentale. Avem controlul comunicațiilor şi al transporturilor. Ordinea a fost restabilită pe străzi. Au avut loc unele jafuri şi incendii regretabile, dar au fost oprite. Nimeni nu va avea voie să plece de pe Romin fără permisiunea Rezistenței Cetățeneşti. Armata Marelui Lider a dezertat sau ni s-a alăturat. Să ne bucurăm, cetățeni, de victoria noastră. Tiranul nostru este terminat.

O femeie care stătea lângă Obi-Wan începu să plângă. Un bărbat se întoarse, cu mâna la gură.

— Deşi începem astăzi ca prima zi a unui guvern al dreptății şi al păcii, tiranul care a abuzat de încrederea noastră, de poporul nostru, de bogăția noastră, de oraşele noastre, de pământurile noastre, este încă în libertate. A fugit, ca un laş.

Obi-Wan şi Siri schimbară priviri. Aşadar, nu se terminase. Atâta timp cât Teda rămânea liber, stăpânirea Rezistenței asupra guvernului era cel puțin şubredă.

— Teda a fugit împreună cu cei câțiva care continuă să-l susțină. Printre ei se numără şeful său de personal, Generalul Yubicon şi criminala galactică Jenna Zan Arbor.

Anakin lovi cu pumnul în perete. Era o manifestare rară de furie. Zan Arbor le scăpase din nou printre degete.

— Teda este acum un criminal căutat. Prin prezenta îl acuzăm de crime împotriva lumii noastre. Şi astfel, anunțăm acest lucru. Îi reținem în custodie pe restul personalului său superior şi pe oficialii guvernamentali. Dacă Teda nu ni se predă, îi vom executa. Unul câte unul.

Joylin se uită fix în cameră. Ochii îi ardeau.

— *Veghind, îngrijind, protejând. Roy Teda îşi iubeşte poporul.* Dovedeşte-ne că nu eşti un monstru. Salvează-i pe cei care ți-au fost loiali. Şi întâlneşte dreptatea celor pe care pretinzi că îi iubeşti. Aşteptăm să te predai. Prima execuție va avea loc peste o oră. Adjunctul tău, Hansel, va fi primul care va muri.

Ecranul deveni alb.

Ferus se uită la Obi-Wan. Fața lui era albă. Scutură din cap şi se întoarse.

Toată noaptea, Obi-Wan se consolase cu gândul că lucrurile trebuiau să se îmbunătățească odată cu zorii zilei. În schimb, lucrurile se înrăutățiseră, mai oribil decât şi-ar fi putut imagina.

Capitolul 13

Obi-Wan era fericit să se despartă de hainele lui Slam. Siri îşi împachetă rochia de shimmersilk, acum pătată şi ruptă, şi o aruncă la gunoi.

— Mă bucur să fiu din nou Jedi, spuse ea.

Lăsându-i pe Anakin şi pe Ferus să aibă grijă de vilă, se grăbiră pe străzile pustii spre palatul lui Teda.

— Nu că aş fi surprins de ceea ce s-a întâmplat, îi spuse Obi-Wan lui Siri. Doar că am sperat la mai bine.

— Întotdeauna e mai bine să te pregăteşti pentru ce e mai rău, spuse Siri. Mă bucur că l-am contactat pe Maestrul Windu înainte de revoltă.

— Va mai dura ceva timp până când întăririle Jedi vor ajunge la noi, spuse Obi-Wan. Mace a spus că va veni personal. Nu-mi imaginez că va fi în cea mai bună dispoziție. De la început nu a fost încântat de acest plan.

— Nici Ferus nu a fost, spuse Siri. A avut dreptate în privința revoltei. A scăpat prea uşor de sub control. Crede că dacă nu i-am fi ajutat, poate că ar fi amânat revolta. Poate că Teda ar fi căzut fără să fie forțat. Îmi tot spun că nu are experiența necesară pentru a realiza că uneori trebuie să iei o decizie grea şi să accepți consecințele. Şi apoi mă gândesc... şi dacă a avut dreptate?

— Dacă a avut dreptate, atunci noi am greşit, spuse Obi-Wan. Asta e tot. Crezi că Jedii au întotdeauna dreptate?

Siri suspină.

— Uneori semeni atât de mult cu Qui-Gon.

— După atâția ani, în sfârşit un compliment, spuse Obi-Wan.

Se bucură să vadă că remarca îi luminase expresia lui Siri.

— Să nu ți se urce la cap, mârâi ea.

— Ferus e mai înțelept decât vârsta lui, continuă Obi-Wan. Gândeşte profund. Dar chiar dacă un rezultat poate părea probabil, uneori trebuie să rişti pentru a obține rezultatul potrivit.

— Da, Ferus este reticent în a risca prea mult. Nu este ca Anakin, spuse Siri. El este dispus să rişte totul.

Obi-Wan ştia că o spunea ca pe un compliment. Siri admira îndrăzneala lui Anakin, siguranța lui, uşurința cu care folosea Forța. Era neobişnuit ca Siri să se răzgândească asupra unei decizii, la fel ca Anakin.

În unele privințe, Obi-Wan semăna mai mult cu Ferus. Ce ciudat că el şi Anakin deveniseră o echipă. Temperamentele lor erau atât de diferite.

Să aleagă Maestrul, Padawanul trebuie.

Yoda îi spusese asta de multe ori, încă de când era el însuşi ucenic. Bătrânul Maestru Jedi credea că, în cele mai multe cazuri, Forța îi atrăgea împreună pe Maestru şi pe ucenicul său din motive pe care ei înşişi nu le puteau vedea. Obi-Wan era convins că acest lucru era adevărat.

Probabil că Joylin îi aştepta, pentru că paznicii lui îi lăsară să treacă fără probleme. Un paznic înalt îi conduse spre biroul interior al lui Teda, de unde furase Obi-Wan codurile. Pe drum, văzură membri ai rezistenței care se plimbau prin palat, holbându-se la lucrurile frumoase. Mulți îşi traseră mantale şi tunici colorate peste propriile lor haine ponosite. Evident, făcuseră o razie prin dulapurile palatului. Rămăşițele marii petreceri încă zăceau prin preajmă, mâncare pe jumătate mâncată în farfurii, instrumente muzicale abandonate, băuturi vărsate. Exista o energie ciudată aici. Lumea părea mai degrabă amețită decât energică.

Obi-Wan şi Siri intrară în biroul interior. Joylin scosese cea mai mare parte a

mobilei fine şi rulase covorul. Împreună cu un asistent, se uita metodic prin fişierele de date ale lui Teda.

— Am aici destule pentru a-l condamna de zece ori pentru crime de stat şi am început abia acum o oră, spuse Joylin. Obi-Wan putea vedea pe faţa lui atât oboseala, cât şi triumful. Joylin nu se uita la ei, ci vorbea în timp ce răsfoia dosare. Presupun că aţi auzit despre Zan Arbor. A evadat împreună cu Teda. Credeţi-mă, am încercat să le dăm de urmă. Încă nu ştiu cum au scăpat. Sau unde se află. Nava ei a fost distrusă când răsculaţii au lovit platforma de aterizare. Nu-ţi face griji, am reuşit să-i opresc înainte să vă distrugă nava. V-am făcut chiar şi plinul de combustibil.

Joylin îşi ridică în sfârşit privirea.

— Am făcut tot ce am putut. Presupun că ai venit pentru ultima jumătate din plată.

— Nu ne pasă de plată, spuse Obi-Wan. Vă vom da înapoi ceea ce ne-aţi plătit deja. Puneţi-i pentru restaurarea spitalului.

Pentru prima dată, Joylin păru să observe diferenţa de înfăţişare a celor doi.

— Cine sunteţi? întrebă el.

Ochii i se îngustară.

— Suntem Jedi, spuse Obi-Wan. Avem autorizarea Senatului.

— Am venit în legătură cu execuţiile pe care le plănuiţi, spuse Siri. Nu puteţi face asta.

Pielea lui Joylin păru să i se strângă peste oase.

— Eu sunt Liderul Rominului. Pot să fac tot ce vreau.

— Tonul ăsta îmi este familiar, spuse Obi-Wan. Îl recunoşti, Joylin?

— Eu nu sunt Teda, spuse Joylin. Clătină din cap spre ei. Cum îndrăzniţi, continuă el încet. Aţi sosit pe lumea mea acum două zile. Nu aţi văzut nimic. Nu ştiţi nimic. Nu aţi văzut închisorile, pline până la refuz cu cei de care Teda se simţea ameninţat, cu cei care îl nemulţumeau. Nu ai văzut nici măcar un colţ din mizeria pe care a provocat-o.

— Asta nu justifică o crimă, spuse Siri. Tu eşti judecător, juriu şi călău pentru acele persoane. Asta este împotriva legii galactice.

— Sunt cu toţii criminali! exclamă Joylin. Nu înţelegeţi? Dacă lui Teda i se permite să fie liber, nu vom fi niciodată în siguranţă. Mişcarea noastră se va prăbuşi. Nu ştim câţi din armată au dezertat sau câţi au plecat cu el. Dacă nu fac asta, am putea pierde controlul guvernului!

— Amână, spuse Obi-Wan. Jedii vă pot ajuta. Sosesc mai mulţi.

— Nu i-am chemat pe Jedi.

— Am făcut-o eu, spuse Obi-Wan. Senatul a aprobat.

Joylin se ridică.

— Asta e lumea mea, spuse el, cu o voce de oţel. Am muncit şi m-am sacrificat timp de douăzeci de ani pentru a mă afla aici. Nu voi risca prăbuşirea unui guvern al poporului.

— Scuzaţi-mă, răspunse Obi-Wan. Din punctul nostru de vedere, se pare că tu eşti guvernul.

Joylin îşi înfipse pumnii pe birou şi se aplecă în faţă. Faţa îi era compusă, dar ochii îi străluceau ostili.

— Interferenţa voastră este nedorită. Nu mai am nimic de spus. Plecaţi, sau pun să vă dea afară.

Obi-Wan era perfect conştient de faptul că nimeni din palat nu avea puterea de a-i da afară. Totuşi, o luptă acum nu ar fi fost de niciun folos. El şi Siri se întoarseră şi ieşiră.

Pe drumul de întoarcere spre vilă, discutară despre ce aveau de făcut în continuare. Era limpede că îl antagonizaseră pe Joylin. Nu ştiau cât timp le va mai permite să rămână pe Romin. Asta nu însemna că trebuiau să plece. Doar că asta făcea lucrurile mai dificile.

— Cred că cea mai bună şansă este să îl găsim pe Teda, spuse Obi-Wan. Dacă

Zan Arbor este cu el, asta va rezolva două dintre problemele noastre.

— De acord, spuse Siri. Dar unde putem căuta unde n-au căutat deja prietenii lui Joylin?

Tocmai trecură de porțile vilei, când Ferus se grăbi spre ei.

— Tocmai am primit un mesaj, spuse el. Este de la Teda şi Zan Arbor. Solicită o întâlnire cu Banda Slam. Şi, din moment ce revolta a avut loc înainte ca adevărații Slam să se întâlnească cu Teda, asta înseamnă că este vorba despre noi.

Capitolul 14

Teda şi Zan Arbor se aflau într-o casă conspirativă, la o distanță mare de oraş. Jedii împrumutaseră un speeder Gian de la unul dintre refugiații pe care îi adăpostiseră. Casa se afla într-o pădure atât de deasă, încât au fost nevoiți să abandoneze speederul şi să meargă pe jos până la coordonatele prestabilite.

Fură întâmpinați de Generalul Yubicon, şeful de personal al lui Teda.

— Este doar la un sfert de kilometru de aici, spuse el.

Anakin îşi dădu seama că Generalul îi conducea într-un mod menit să îi deruteze. Nu-şi dăduse seama că avea de-a face cu Jedi. Anakin ştia că poate găsi cu uşurință drumul înapoi.

Ajunseră la un mic luminiş. Casa din fața lor era făcută din materiale prefabricate din plasteel, astfel încât să poată fi demontată şi mutată rapid. Acesta trebuie să fi fost secretul lui Teda. Casa lui conspirativă nu rămânea niciodată în acelaşi loc. Gărzile înconjurau casa. Anakin ştia că mai multe erau poziționate în pădure. Nu-i putea vedea, dar ştia că sunt acolo. Evident, Teda îşi păstrase cel puțin o parte din armată. Un paznic de la uşă îi pofti înăuntru. Erau aşteptați.

Casa era mică în comparație cu palatul, dar nu era rustică. Avea puțină mobilă, dar de lux, cu scaune de pluş şi covoare groase. Camerele se scurgeau unele în altele, formând un pătrat în jurul unei curți centrale deschise spre cer. Fură conduşi în curte, unde îi găsiră pe Teda şi Jenna Zan Arbor aşteptându-i.

Teda părea puțin zdruncinat, dar Zan Arbor era calmă. Niciun fir de păr din coafura ei perfectă nu era nelalocul lui. Purtând din nou masca, Anakin rămase în spate cu Ferus, în timp ce Obi-Wan şi Siri înaintară. Fiind unul dintre membrii mai puțin importanți ai Bandei Slam, spera să scape complet de atenția lui Zan Arbor. Încă îşi amintea concentrarea intensă pe care o folosise în timp ce-l interoga despre Forță. Nu se temea de ea, dar nu l-ar fi deranjat să nu stea în calea ei.

Aşa cum se aştepta Anakin, Teda şi Zan Arbor erau total concentrați asupra lui Siri şi Obi-Wan, liderii bandei. Jedii se schimbaseră din nou în garderobele Bandei Slam. Siri purta o altă robă revelatoare, de data asta de un roz pal. Se plânsese de faptul că trebuia să îmbrace din nou ținuta, dar nu ți-ai fi dat seama acum după felul în care merse înainte şi îşi lăsă mâna în cea a lui Teda în semn de salut. Nu ai fi bănuit niciodată că îl disprețuia pe lider în timp ce zâmbea, se întorcea astfel încât fusta să i se evazeze şi se aşeza pe un scaun, încrucişându-şi timid picioarele. Obi-Wan, de asemenea, reuşi să-şi continue partea lui de farsă, zâmbind cu grație în timp ce se aşeza în sunetul hainelor sale zornăitoare.

— Vă mulțumesc că ați venit, zise Teda. Bineînțeles că vă dați seama că această aşa-zisă revoltă a poporului e doar o situație temporară. Totul se va termina, vă asigur.

— Dar nu de asta vă aflați aici, spus Zan Arbor, evident plictisită de subiectul revoltei. Ați venit ieri la mine şi mi-ați oferit şansa de a mă alătura unei afaceri. Din păcate, a trebuit să vă refuz. Acum, vă cer în schimb şansa de a vă ispiti eu pe voi.

Obi-Wan înclină capul.

— Voi încerca să te iert pentru că m-ai refuzat. Te rog să continui.

Siri îi aruncă lui Teda o privire galeşă printre gene.

— Îmi place să fiu ispitită.

Zan Arbor păru supărată de cochetăria lui Siri.

— Teda şi cu mine am lucrat împreună la o anumită afacere…

— Scuză-mă, spuse Teda. Dar încă nu mi-am pierdut titlul, să ştii.

Nefiind în raza vizuală a lui Teda, Zan Arbor îşi dădu ochii peste cap.

— Marele Lider Teda şi cu mine suntem parteneri într-o afacere. Din cauza caracterului brusc şi surprinzător al revoltei, deşi au existat suficiente avertismente dacă erai suficient de inteligent pentru a le vedea, şi din cauza incapacității totale de a riposta a presupusei mari armate a Rominului...

Interesant, gândi Anakin. Zan Arbor nu se teme câtuşi de puțin de Teda. Îl tachinează, chiar pe față. Iar el acceptă.

— ...ne aflăm într-o situație în care avem nevoie de ajutorul vostru. Astfel, suntem în măsură să vă oferim şansa de a vă alătura nouă. Pe scurt, avem nevoie de documente false, complete, ceea ce înțeleg că este specialitatea voastră.

— Asta nu ar fi o problemă, spuse Obi-Wan. Avem nevoie doar de acces la nava şi la fişierele noastre. Mă bucur să spun că nava noastră a supraviețuit revoltei.

— A mea nu a supraviețuit, spuse Zan Arbor, aruncând o privire furioasă către Teda. Era un *Luxe Flightwing*. Este complet distrusă.

— Ah. Deci ați rămas blocați pe Romin. Obi-Wan plescăi din limbă. Ce ghinion.

— Bineînțeles, vă vom plăti onorariul obişnuit, spuse Teda.

— Sau chiar mai mult, spuse Obi-Wan cu un zâmbet. Având în vedere circumstanțele.

Zan Arbor aprobă din cap – o acceptare a punctului de vedere al lui Obi-Wan că nu aveau la cine să apeleze.

— De asemenea, avem nevoie de abilitățile tale de hoț pentru o anumită treabă. Sau, mai degrabă, nu este doar o simplă treabă. Este o oportunitate de a vă schimba viețile. Anvergura acesteia înseamnă că, dacă vom reuşi, vă puteți pensiona şi puteți trăi foarte bine pentru tot restul vieții.

— Noi deja trăim bine, sublinie Siri.

— Veți trăi şi mai bine, răbufni Zan Arbor.

— Şi nu veți mai fi fugari, spuse Teda cu o voce ca mierea. Veți avea o mulțime de sisteme în care să alegeți să trăiți. Îi făcu cu ochiul lui Siri. Spune-mi doar unde alegi, ca să te pot vizita.

— Cu alte cuvinte, sunteți în locul potrivit la momentul potrivit, pentru prima dată, spuse Zan Arbor. Aveți şansa de a vă schimba destinul de mici escroci.

— Jenna, Jenna, o mustră Teda. Vorbeşti despre Banda Slam. Sunt nişte minți geniale.

Zan Arbor flutură o mână.

— Nu vreau să fiu lipsită de respect. Eu spun adevărul. Le ofer ceva ce nu ar putea niciodată să gândească singuri. Slam, chiar dacă tu minți pentru a trăi, ar trebui să respecți faptul că eu nu te voi minți. Acum, unde este nava voastră?

— Este pe platforma principală de aterizare. Plină de combustibil şi pregătită.

— Bine. Deci, te bagi?

— Hooo, hai să tragem un pic de frână. Încă nu am auzit destul, zise Obi-Wan.

Anakin ştia la ce se gândea Maestrul său. Trebuia să obțină mai multe informații, Genul informații de care Zan Arbor şi Teda nu ar fi vrut să se despartă. Ăsta trebuie să fie planul la care lucra Zan Arbor cu Granta Omega.

— Suntem intrigați, interveni Siri. Avem nevoie de câteva detalii suplimentare. Care este natura misiunii?

— Încă nu trebuie să ştiți asta, spuse Zan Arbor.

— Sunteți bine finanțați? întrebă Obi-Wan.

— Asta nu este o problemă, îl asigură Zan Arbor.

— Aveți şi alți parteneri? întrebă Obi-Wan.

— Încă unul, spuse Zan Arbor cu reticență.

Siri îşi fixă privirea albastră asupra lui Teda.

— Sper ca statura acestui partener să fie la fel de mare ca a ta. Deşi nu mi-o pot imagina.

— Este, se lăudă Teda, înainte ca Zan Arbor să-l poată opri. Este cea mai mare putere de afaceri din galaxie. El...

— Ajunge, îl întrerupse Zan Arbor. Se întoarse spre Obi-Wan. Acum, primul

nostru pas este să plecăm de pe planetă. Trebuie să ajungem la vehiculul tău.

— Ați auzit ultimatumul lui Joylin? îl întrebă Obi-Wan pe Teda. Amenință că o să execute ofițerii loiali. Hansel este primul.

— Am auzit. Oh, bietul Hansel. Îmi pare atât de rău pentru el, spuse Teda cu un oftat, apoi îşi frecă mâinile. Acum, eşti sigur că ai suficient combustibil? Călătorim spre Nucleu, spre Coruscant.

— Coruscant? întrebă Obi-Wan.

— Teda, taci, pocni Zan Arbor, cu vocea dură. Cine este expertul în documente false? îl întrebă ea pe Obi-Wan.

— Waldo, spuse Obi-Wan, indicându-l pe Anakin.

Zan Arbor se întoarse. Soarele ieşi din spatele unui nor, iar Anakin se simți brusc expus în lumina sa puternică, chiar şi cu masca de pe cap.

Trecură câteva clipe. Anakin se simțea inconfortabil de cald. Forța se intensifică brusc. Era un avertisment.

— Te cunosc, spuse ea.

— Eu nu cred.

— Ne-am mai intersectat drumurile.

— Poate, spuse Obi-Wan. Am călătorit mult.

— Joylin a închis portul spațial, dar avem permisiunea să plecăm, interveni Siri. Cu toate astea, trebuie să o facem în decurs de o oră. Puteți fi gata?

— Sunt gata chiar acum, spuse Zan Arbor.

Atenția ei alunecă de la Anakin. Existau probleme mai urgente de rezolvat.

— Atunci, să mergem, spuse Obi-Wan.

Afară se auzi agitație. Teda sări în picioare, cu un blaster în mână. Jedii se întoarseră. Adevăratul Slam şi restul bandei sale dădură buzna în curte. Slam arătă cu degetul spre Obi-Wan.

— Impostori! strigă el.

Capitolul 15

Teda păru alarmat, dar Zan Arbor zâmbi brusc, ca şi cum tocmai îşi dăduse seama de ceva. Se întoarse spre Anakin.

— Jedi, spuse ea. Acum îmi amintesc.

Acum Teda păru panicat.

— Jedi?

Ea se ridică şi se apropie de Anakin, ignorând Banda Slam şi pe ceilalți Jedi.

— Bună deghizare. Dar nu fața este cea pe care mi-o amintesc. Ci felul tău de a fi. Puterea ta. Felul în care te mişti. Mi-am amintit de tine după întâlnirea noastră de pe Vanqor. Am întrebat de tine. Teda, nu mă admiri pentru că am recunoscut că acest prizonier, unul printre atâția alții, era diferit? Eşti Anakin Skywalker.

Ea îl privi cu o expresie înfometată, iar Anakin se simți neliniştit.

— Am studiat Forța atât de mult timp, murmură ea. Niciodată nu m-am aşteptat la un asemenea premiu.

— Eu nu sunt premiul tău, scuipă el.

— Ei bine, eşti prizonierul meu, şi asta e acelaşi lucru. Ştii câți gardieni te înconjoară în acest moment?

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Anakin. Jedii puteau lupta. Ar fi putut scăpa. Dar Obi-Wan îi spunea să aştepte. Mai aveau multe de descoperit. Miza era prea mare.

— Îi putem duce la închisoare sau îi putem executa pe loc, spuse Teda.

— Nu te grăbi, spuse Zan Arbor.

— Uite, nu trebuie să-i omori, spuse Slam, părând acum neliniştit. Spune-le doar să nu se mai dea drept noi.

Valadon, la fel de înaltă ca Siri şi la fel de blondă, îi aruncă o privire glacială.

— Şi să ne dea hainele înapoi.

Zan Arbor nu-şi luase ochii de la Anakin.

— Ştii ce avem aici, Teda?

— Da, gemu el. O mare durere de cap.

— Aventaj în negocieri. Îți aminteşti discuția noastră de mai devreme? Dacă îi aducem un premiu partenerului nostru, ne va privi altfel. Putem negocia o altă împărțire.

— Despre ce vorbeşti, Jenna? întrebă Teda nerăbdător. Premii? Aventaje? Vă rog să vă amintiți că sunt un conducător care tocmai a fost dat afară din palatul său. Nu sunt în cea mai bună dispoziție!

— *Cel Ales*, îi spuse Zan Arbor încet lui Anakin, astfel încât nimeni altcineva să nu poată auzi. Mi s-a vorbit despre tine. Interesul meu pentru Forță este profund. Suficient cât să ştiu cum destinul tău este de asemenea povara pe care o porți. Îți aminteşti de *Zona de Autoconstrângere*? Pot să o aduc înapoi.

Tânărul îşi aminti că se simțise mulțumit, o mulțumire fără vreo legătură cu tristețea sau vinovăția. Existau doar soarele şi seninătatea, o seninătate pe care nu o atinsese niciodată ca Jedi. Jedii îi promiseseră asta, dar nu se întâmplase. Poate că nu se va întâmpla niciodată.

— Ah, spuse ea încet, apropo de tentație...

Anakin îşi scoase masca. Nu mai era nevoie de ea acum.

— Nu sunt tentat de tine, răspunse el.

— Am văzut că ți-a plăcut, spuse ea. Pot să fac să-ți dispară toate poverile.

— Singura mea povară în acest moment este că trebuie să vorbesc cu tine, ripostă Anakin.

Ea zâmbi. Anakin putut vedea că odată, înainte ca răul să o corupă, fusese seducătoare. Zâmbetul ei era luxuriant, apreciativ, primitor.

— Îmi aminteşti de cineva pe care l-am cunoscut cu mult timp în urmă, zise ea.

Obi-Wan o auzi.

— Qui-Gon Jinn, spuse el.

Zan Arbor se întoarse şi se apropie de Obi-Wan.

— Te cunosc cumva?

— Sunt Obi-Wan Kenobi.

Ea râse încântată.

— Obi-Wan! Dar erai doar un băiat! Ai crescut bine, spuse ea, evaluându-l. Am auzit că Qui-Gon a murit pe Naboo. Iar Yaddle s-a *alăturat Forței* de curând, nu-i aşa – un membru al Consiliului Jedi? Te pune pe gânduri, nu? Clătină din cap. Ce se întâmplă cu Jedii? Puterea lor se diminuează, cei mai buni lideri ai lor sunt doborâți. Şi totuşi, ei nu văd că sunt în declin. Ce păcat să vezi asta. Atât de intrigant de studiat.

Anakin văzu ochii lui Siri sclipind. Ea nu vorbise până acum. Ştia din experiență că ea nu se juca cu răufăcătorii. Ea doar îşi aştepta rândul. Era absolut sigură în orice moment că va învinge în cele din urmă. Îi plăcea această siguranță. Avea în minte o imagine cu Zan Arbor pe o lume închisoare, în timp ce el, Obi-Wan, Siri şi Ferus priveau cum era dusă de acolo. Trebuia să se agațe de acea viziune.

— Jenna, trebuie să punem la cale un plan, spuse Teda iritat.

— Oh, Roy, relaxează-te, spuse Zan Arbor. Făcu semn cu mâna spre masa de ceai, indicând spre Banda Slam. Slam, Valadon, luați ceva răcoritor. Trebuie să discutăm. O să ne transportați în afara planetei... nu vă faceți griji, ştim unde este nava voastră – şi avem o propunere pentru voi pe care Jedii au acceptat-o deja în numele vostru.

Comod ca întotdeauna, Slam trase un scaun la masă şi îşi turnă un ceai.

— Sună din ce în ce mai promițător. Cât de fericit sunt că mesagerii voştri m-au găsit.

— Între timp, spuse Zan Arbor, Teda, cheamă restul gărzilor – şi mă refer la toate. Vreau ca Generalul Yubicon să fie la conducere.

— Dar el este acum garda mea de corp personală!

— Oh, nu fi aşa un copil. M-am săturat de văicărelile tale. Se întoarse spre Jedi. Gărzile au un armament superior, vă asigur. Şi dacă nu vreți să mai fie rănit şi altcineva, cel mai bine ar fi să vă conformați.

Aruncă apoi o privire ascuțită către Banda Slam. Era clar că îi va sacrifica dacă Jedi nu vor coopera.

Gărzile se apropiară. Teda vorbi într-un comunicator şi se auzi zumzetul unor swoopuri, în timp ce mai multe gărzi se ridicară în aer. Plutiră deasupra curții, iar Anakin văzu puştile blaster îndreptate spre ei – şi spre Slam, Valadon şi ceilalți membri ai bandei.

— Săbiile voastre, spuse Zan Arbor. Dați-i-le Generalului Yubicon.

Obi-Wan scoase sabia lui şi pe a lui Siri de la centură şi le predă. Ferus şi Anakin îl urmară. Anakin ştia că Maestrul său nu ar fi predat niciodată sabia dacă nu avea intenția deplină de a o recupera în scurt timp.

— Puneți săbiile în seiful închisorii, îi ordonă Zan Arbor lui Yubicon. O să vreau să le studiez. Puneți prizonierii în celulă deocamdată şi puneți să fie păziți cu severitate. Îi vom lua de îndată ce terminăm aici. Îşi îndreptă privirea de gheață spre Generalul Yubicon. Nu-i scăpați din ochi, nu-i ascultați şi să nu faceți nicio greşeală. Duceți-vă.

Ochii Generalului Yubicon aruncară flăcări în timp ce băga săbiile într-o geantă pe care şi-o puse pe umăr. Anakin putu vedea că nu-i plăcea să primească ordine de la Zan Arbor. Teda nu scosese un cuvânt. Anakin îşi dădu seama cine era cu adevărat la conducere. Zan Arbor îl avea pe Teda sub papuc.

Slam înclină capul spre ei.

— Îmi cer scuze. Nu am vrut să se ajungă atât de departe. Dar totul e drept.

— E foarte adevărat, spuse Obi-Wan. Dacă te vei alătura celor doi, vei primi ceea ce meriți.

Jedii fură scoşi cu brutalitate din casă şi împinşi pe un drum plin de gropi care trecea prin copaci cu ramuri atât de dese, cu frunze de un verde închis, încât obturau complet soarele. Fură conduşi mai departe pe cărare – cumințI deocamdată, aşteptând momentul potrivit pentru a întoarce situația. Zona părea pustie şi umedă. Peste zgomotul paşilor şi bâzâitul swoopurilor de deasupra capului, Anakin îl văzu pe Generalul Yubicon vorbind cu asistentul său în timp ce mergeau. Apelă la Forță pentru a-l ajuta să ignore zgomotele din jurul lui şi să se concentreze asupra a ceea ce spunea ofițerul.

— ...am crezut că avem un conducător puternic, dar este la fel de prefăcut cum se spune. Ar trebui acum să îi jur loialitate Marelui Lider Zan Arbor?

— Ce poți să faci? întrebă dezgustat celălalt ofițer.

— Într-o zi trăim într-un palat de pe Romin, iar a doua zi în mijlocul unei mlaştini. Este suficient pentru a mă face să mă alătur rezistenței.

— Şi ce ți-ar face rezistența dacă te-ar găsi? spuse primul ofițer. Uite ce-i fac bietului Hansel. Ascultă, suntem mai în siguranță cu Teda. Sau, cel puțin, aşa cred eu. Acum bănuiesc că Zan Arbor plănuieşte să plece cu el şi fără noi. Teda a spus că îşi va lua primii ofițeri, dar oare ea îl va lăsa? Plănuiesc ceva mare. Teda a spus că vor putea face Senatul să le îndeplinească ordinele.

Senatul? Anakin aruncă o privire rapidă către Obi-Wan. Îşi dădu seama că şi Maestrul său asculta.

— Am ajuns, spuse celălalt ofițer. Ai grijă de tine. Prizonierii ştiu că se pregăteşte ceva, cumva. Sunt neliniştiți. Ca să nu mai spun că mor de foame.

— Bucură-te că nu eşti în locul lor, spuse Generalul Yubicon.

Închisoarea se înălța în față, lungă şi joasă, construită din duracretă de un verde închis, astfel încât să nu fie vizibilă de sus sau de pe drum. Rezistența nu ajunsese încă aici. Jedii trecură prin porțile energetice şi intrară în complex. O uşă se ridică în tavan pentru a-i primi.

Interiorul închisorii mirosea a murdărie şi putregai. Nu existau ferestre. O consolă de securitate se întindea de-a lungul unui perete alb. Droizii care nu fuseseră afectați de revolta din oraş monitorizau echipamentul. Senzorii lor pâlpâiră în verde când intră Generalul Yubicon. Cuşti de energie atârnau suspendate de tavan. Pereții şi podelele erau pătate cu o materie întunecată. Disperarea şi durerea păreau să facă parte din această structură la fel de mult ca durotelul şi duracreta.

Obi-Wan se uită la Anakin.

Nu încă, în curând.

Gărzile năvăliră din spatele lor. Acum nu mai trebuiau să se confrunte cu swoopurile de deasupra lor. Gărzile deschiseră o a doua uşă, care, de asemenea, se ridica vertical. În spatele unui gard de energie se afla o celulă enormă. Era plină de ființe şi extratereştri din mai multe lumi. Cei mai mulți dintre ei purtau zdrențe şi erau desculți. Îi priveau cu ură pe gardieni. Unii dintre ei păreau înveseliți de perspectiva de a primi noi prizonieri.

— Când, Maestre? întrebă Anakin cu insistență.

— Mie mi se pare, spuse Ferus politicos, că acum ar fi un moment extrem de bun.

— Bine, spuse Obi-Wan. Acum.

Cei patru Jedi se mişcară ca unul singur. În închisoare se aflau douăzeci şi doi de ofițeri şi încă cinci droizi de închisoare în raza lor vizuală. Fără îndoială că mai mulți droizi se aflau în camerele interioare ale închisorii. Dar acum era un moment la fel de bun ca oricare altul pentru a ataca.

Obi-Wan, Ferus şi Anakin se îndreptară spre ofițeri, folosind Forța pentru a împinge prima linie cu atâta putere încât în aruncară peste colegii lor. Focurile de

blaster se dezlănțuiră şi se loviră de pereții închisorii. Siri se răsuci şi îl lovi pe Generalul Yubicon în piept, aruncându-l pe spate. Capul său lovi podeaua de duracretă, lăsându-l inconştient, cu expresia de uimire încă pe față. Ea se aplecă, smulse cu îndemânare săbiile din geantă şi le aruncă către ceilalți.

Anakin sări pe deasupra gărzilor. Se agăță de partea de jos a unei cuşti de energie şi se aruncă într-un salt mortal în aer, apoi ateriză în spatele lor. De acolo îi fu uşor să dezarmeze pur şi simplu doi ofițeri înainte ca aceştia să apuce să se întoarcă. Fără arme, gardienii se întoarseră, se uitară la Generalul Yubicon pe podea şi apoi fugiră, pur şi simplu.

Cu săbiile aprinse, Jedii avansară printre restul ofițerilor şi droizilor, deviind salvele. În spatele lor, prizonierii răcneau aprobator.

Apoi Anakin auzi o voce mai presus de restul, venind din celula de detenție. Prizonierii strigau şi îi luă o clipă să desluşească cuvintele.

— Plase paralizante!

Mai mulți gardieni inundară camera principală, cu lansatoarele de plase paralizante în mână. Nu le păsa că îi vor prinde şi pe ceilalți gardieni. Activară plasele cu încărcăturile lor electrice. Plasele rămaseră suspendate în aer pentru o fracțiune de secundă. Într-o clipită, acoperiră încăperea. În acea fracțiune de secundă, Anakin îşi făcu calculele. Ştia că dacă erau loviți de plase, încărcăturile paralizante îi puteau neutraliza. Plasele îi vor prinde în capcană şi, de fiecare dată când se vor mişca, senzorii vor lansa o altă încărcătură paralizantă. Mai bine să le evite complet decât să le taie cu săbiile. Plasele nu i-ar fi oprit, dar i-ar fi încetinit.

Făcu un pas în față înainte ca ceilalți să se poată mişca. Ridică o mână, simțind Forța în cameră. Putea să o facă? Se întinse cu mintea, adunând Forța. Se gândi la lecțiile sale cu Soara Antana. Totul în închisoare deveni fluid pentru el. Era uşor de mişcat, uşor de manipulat.

Folosindu-se de Forță, întoarse fiecare plasă şi o aruncă peste gardieni. Aceştia căzură, țipând şi zvârcolindu-se. În câteva clipe, erau nemişcați, nedorind să provoace o altă încărcătură care să-i zdruncine. Prizonierii scoaseră un răget.

Dintr-o dată, peretele închisorii începu să strălucească. O linie roşie apăru pe perete, mişcându-se rapid în sus.

— Armata trebuie să fie afară, spuse Obi-Wan. Folosesc artileria laser. Aveți grijă... zidul se va prăbuşi!

Săriră înapoi când întregul zid de la intrare se prăbuşi brusc, expunând închisoarea la pădurea de dincolo. Apoi văzură veştile proaste. Afară se afla un întreg batalion de soldați.

— Predați-vă! strigă o voce amplificată.

— Lăsați-ne să ieşim! strigă unul dintre prizonieri. Lăsați-ne să luptăm!

Obi-Wan sări şi dezactivă gardul energetic. Prizonierii se repeziră afară, apucând puştile blaster şi bastoanele paralizante de la gardienii căzuți.

— Putem s-o facem. Dați-ne doar o şansă.

Un Romin scund, îmbrăcat într-o tunică zdrențuită, stătea lângă Obi-Wan, cu un blaster în mână.

— Nu v-am eliberat ca să vă vedem măcelăriți, spuse Obi-Wan. E o armată întreagă acolo. Cu mortiere şi lansatoare de rachete.

— Predați-vă sau muriți! repetă vocea.

Anakin se uită la prizonieri. Fețele lor erau sumbre. Erau gata să înfrunte orice ar fi urmat.

— Faceți ce vreți, spuse prizonierul. Am stat prea mult timp închis. Nu ne vom preda.

— Putem învinge, Maestre, îl îndemnă Anakin.

— Trebuie să existe o cameră de arme, îi spuse rapid Obi-Wan lui Anakin. Du-te cu Ferus. Aduceți înapoi tot ce găsiți.

Anakin îi făcu semn lui Ferus, sărind peste gardienii din plasele paralizante şi fugiră pe hol. Nu le fu greu să găsească sala de arme. Găsiră puşti blaster şi mai

multe lansatoare de plase paralizante. Prizonierii se înghesuiră cu ei, luând rapid puştile blaster şi lansatoarele. Anakin luă un aruncător de flăcări. Apoi el şi Ferus se grăbiră să se întoarcă la Obi-Wan şi Siri cu plasele paralizante.

— Îşi reformează linia de luptă, spuse Obi-Wan. Vor să rişte cât mai puțini soldați posibil. Plasele acestea paralizante ne vor fi de folos. Dar nu au o rază de acțiune prea mare.

— Nu ar trebui să ne facem griji în privința razei de acțiune dacă ne aflăm pe un swoop, spuse Ferus. Sunt câteva la uşa din față.

— O să fii distrus dacă scoți măcar un deget pe acolo, spuse Obi-Wan.

— Acoperiți-mă, spuse Ferus.

Anakin ar fi fugit pur şi simplu. Dar Ferus aşteptă să primească un semn din cap din partea lui Siri, apoi se repezi spre partea din față a clădirii.

— Anakin, foloseşte aruncătorul de flăcări, spuse Obi-Wan. Nu lovi linia din față. Fă-o să se mişte încontinuu, astfel încât să se retragă. Încearcă să-i împingi printre acei copaci, astfel încât Ferus să poată arunca plasele. Siri, haide.

Anakin alimentă aruncătorul de flăcări în timp ce Siri şi Obi-Wan ieşiră în fugă. Armata începu să tragă. Folosind lansatoare de rachete de mână, armata încercă să avanseze, în timp ce Anakin concentra aruncătorul de flăcări pe centrul liniei. Siri şi Obi-Wan săriră cu Forța pe lângă flăcări, îndreptându-şi săbiile spre armele pe care trupele le lăsaseră în urmă în timp ce se grăbeau să scape.

Ferus zbură pe deasupra, pilotând swoopul doar cu o mână şi folosindu-se de genunchi pentru a conduce. Cu o viteză uluitoare, activă lansatoarele de plase, unul după altul, şi le aruncă peste liniile frontului. Soldații căzură, iar ceilalți din spate rămaseră confuzi. Se uitară la căpitanul lor, dar acesta era ocupat să le ordone celorlalți să stingă focul care se declanşase în tufişuri.

Fumul începu să se rostogolească peste soldați, făcându-i să tuşească.

Obi-Wan se uită înapoi la prizonieri, ridicând o mână.

— Acum! strigă el.

Cu un strigăt, prizonierii se năpustiră înainte. Jedii reuşiseră să deruteze şi să dezorienteze armata. Dar nu o învinseseră. Proiectilele de mortier loviră şi salvele de blaster porniră. Jedi se mişcau, conducând atacul, deviind focul când puteau şi împingând trupele cu Forța la distanță. Anakin îşi simțea sângele bombardat de provocarea de a înfrunta o armată. Era sigur de victorie, dar văzu şi că va fi dificil. Obi-Wan avusese dreptate. Ce fel de victorie ar fi avut dacă prizonierii ar fi fost măcelăriți? Cădeau în jurul lui, indiferent cât de repede se mişca, indiferent câte lansatoare de rachete distrugea. Erau prea puțini Jedi şi prea multe arme.

Chiar atunci, un crucişător elegant străluci roşu pe cer. Coborî ca o piatră până la o aterizare perfectă, ca o pană pe un fir de iarbă. Anakin simți un val de uşurare. Erau doar doi sau trei Jedi pe care îi cunoştea care puteau ateriza astfel. El era unul dintre ei. Un altul era Garen Muln, vechiul prieten al lui Obi-Wan.

Rampa alunecă în jos. Mace Windu, Bant Aerin şi Garen Muln coborâră pe ea. Săbiile lor erau ca o pată în timp ce treceau printre trupe. Forța era puternică acum, în plus față de faptul că luptau cu toții cu o concentrare maximumă.

Se uniră, țintind strategic armata astfel încât să despartă diviziile unele de altele şi să-i doboare pe liderii care încercau să se organizeze. În scurt timp, valul bătăliei se schimbă. Când căpitanul trupelor se trezi înfruntându-i personal pe Jedi, lăsă arma jos şi se predă. Când restul armatei îşi aruncă armele, Anakin aproape că putu auzi suspinele de uşurare. Toată lumea se săturase de luptă. Toată lumea voia doar să meargă acasă.

Capitolul 16

— Să te salvez, devine un obicei, îi spuse Garen lui Obi-Wan.

Bant schiță un zâmbet timid.

— De data asta am venit şi eu la plimbare.

Obi-Wan îşi puse mâinile pe umerii ei. Nu spuse niciun cuvânt, ci îşi zâmbiră unul altuia. Nu o mai văzuse pe Bant de trei ani. Totuşi, stabiliseră un sistem de comunicare. Ori de câte ori unul dintre ei se afla la Templu, îi lăsa celuilalt un mesaj sau un mic cadou. O piatră de râu, o bomboană, o floare uscată, o frază ciudată pe care o învățaseră într-o limbă nouă, scrisă pe o foaie împăturită şi legată cu o bucată de țesătură. Astfel, Obi-Wan continua să simtă prezența ei blândă în viața lui.

Dar să o vadă era mai bine.

— Dacă nu vă deranjează să întrerupeți reuniunea, aş vrea un raport de situație.

Vocea lui Mace era uscată. Era clar că nu era foarte fericit că trebuia să-şi întrerupă programul pentru a veni pe Romin.

— În primul rând, adevărata Bandă Slam este pe Romin, spuse Obi-Wan.

— Ştiu, răspunse Mace. Se pare că l-au mituit pe directorul închisorii.

— Teda şi Zan Arbor plănuiesc să plece de pe planetă, spuse Siri. Vor încerca să folosească nava Bandei Slam. Joylin este încă la putere. Prima execuție este programată să aibă loc în aproximativ cincisprezece minute.

— Atunci cred că prima noastră sarcină este să-i demonstrăm Marelui Lider Teda necesitatea predării sale, spuse Mace.

Îi prinseră pe Zan Arbor şi pe Teda în timp ce ultimul încerca să pornească un speeder plin cu valize şi cutii. Garen ateriză cu nava chiar în fața lor.

— Fă-o! strigă Zan Arbor.

— De obicei altcineva conduce, spuse Teda. Eu nu conduc de obicei.

— Pentru numele galaxiei, lasă-mă pe mine să conduc! strigă Zan Arbor.

Mace Windu sări şi îşi îngropă sabia în motorul speederului, tăind efectiv puterea dintr-o singură lovitură.

— Nu vă faceți griji. Puteți să mergi cu noi.

Buzele lui Zan Arbor erau albe. Furia era evidentă în muşchii încordați ai gâtului ei. Venele îi ieşeau în evidență ca nişte frânghii.

— Jedi, scuipă ea.

— Ce i-ați făcut armatei mele? întrebă Teda. Nu mai răspunde nimeni la comunicațiile mele. Nu puteți interveni asupra unei puteri suverane!

— Ceea ce a mai rămas din armata ta a fost distrus şi comandantul ei s-a predat, spuse Mace. Şi mă tem că am autoritatea de a interveni. Mă aflu aici în numele Senatului pentru a negocia termenii capitulării tale.

— Nu mă voi preda niciodată! strigă Teda.

Zan Arbor începu să coboare din speeder.

— Eu nu fac parte din asta, aşa că, bănuiesc că voi...

Mace Windu îşi ținu sabia înflăcărată la câțiva centimetri de fața ei.

— Cred, spuse el încet, că vei face ce ți se spune.

Zan Arbor se dădu înapoi şi se aşează pe marginea speederului.

— Acum, spuse Mace Windu, unde este Banda Slam?

— De unde să ştim noi? spuse Zan Arbor bosumflată.

— Părerea mea este că s-au dus să-şi ia nava, spuse Siri. Fără îndoială că au planuri să se întâlnească şi să-i transporte pe Zan Arbor şi pe Teda în afara planetei.

— Iată ce se va întâmpla, spuse Mace Windu. Vă vom escorta la sediul noului

guvern de pe Romin.

— Adică o să mă duceți în propriul meu palat? întrebă Teda cu un rictus. Ca să pot negocia cu hoții şi criminalii? Asta aprobă Senatul în zilele noastre?

— Senatul susține această revoltă pe baza numeroaselor tale crime împotriva propriilor cetățeni, tună Mace. Eşti norocos că Jedii sunt aici pentru a se asigura că nu vei fi sfâşiat membru cu membru. Acum să mergem.

* * *

Joylin stătea alături de cei mai apropiați aliați ai săi, mâncând în sala de mese, când sosiră Jedii cu Teda şi Zan Arbor după ei. Îşi dădu mâncarea la o parte şi se ridică în picioare.

— Aşadar, ai venit, spuse el, privindu-l pe Teda cu ură. Văd că nu a fost alegerea ta. Tipic pentru cât de laş eşti.

Teda se uită la mâncare.

— Asta e mâncarea mea!

— Este mâncarea cetățenilor de pe Romin.

Zan Arbor îşi dădu ochii peste cap.

— Ah, democrația, rânji ea.

— Iată ce vă cere Senatul, spuse Mace. Nu pot avea loc execuții. Trebuie să aibă loc procese, să se strângă probe. Nu puteți începe un nou guvern folosind tacticile celui pe care l-ați răsturnat. Cu siguranță vă dați seama de asta.

Joylin nu spuse nimic. Se holba cu ură la Teda.

— Dă ordinul să se oprească execuția, spuse Mace.

Joylin nu se mişcă.

— Jedii au distrus armata lui Teda, spuse Mace. Vrei să facem acelaşi lucru cu a ta?

— Sprijinul Senatului va fi crucial în construirea noii voastre lumi, îi spuse Ferus lui Joylin. Ați făcut atât de multe. Viziunea voastră merită cea mai bună şansă de a înflori.

Joylin se întoarse. Clipi spre Ferus, ca şi cum ar fi fost deranjat dintr-un somn adânc.

— Da, zise el. Apoi îşi scoase comunicatorul. Opriți execuția. Teda s-a predat.

— Sper că nu mă vei pune alături de ceilalți, spuse Teda. Nu cred că vor fi foarte… încântați să mă vadă.

— Cred că este locul perfect pentru tine, spuse Joylin. Gărzi!

Gărzile îi conduseră pe Teda şi pe Zan Arbor afară. Joylin se aplecă să vorbească cu un asistent din cealaltă parte a camerei.

— Mă întristează faptul că s-au pierdut vieți, dar rezultatul este bun, le spuse Mace Jedilor. Această schimbare de pe Romin va face o lume mai bună.

Se întoarse spre Ferus.

— Ai vorbit bine adineauri. I-ai permis lui Joylin să ia o decizie şi să salveze aparențele în fața susținătorilor săi.

— Există un pic de mândrie amestecată cu politica lui, spuse Ferus.

— Ferus a arătat o înțelegere mai bună a acestei situații decât am făcut-o noi, spuse Siri. El a prezis o preluare haotică. A spus că Joylin ne va surprinde şi a avut dreptate.

— Bravo, Ferus. Avem nevoie să anticipăm eventualele probleme, spuse Mace.

Obi-Wan observă că Anakin părea nefericit. Mace îl alesese pe Ferus pentru laude. Se apropie mai mult de Padawanul său.

— Sunt mândru de tine, spuse el. Ai luptat bine, cu compasiune şi precizie.

Dar Anakin nu asculta.

Ceva nu era în regulă.

Capitolul 17

Anakin se dădu la o parte, privindu-l cu atenție pe Joylin. Ştia că Forța îl ajuta, ştia că acea putere bruscă era o nouă latură a Forței pe care nu o exploatase încă, şi era cuprins de un sentiment brusc de exaltare. Avea chiar mai multă putere decât credea. Dintr-o dată, văzu în inima lui Joylin. Nu văzu doar ceea ce Joylin voia să vadă sau ceea ce nu-i păsa dacă vedeau, ci partea cea mai secretă din el. Joylin părea dintr-o dată atât de mic. Era o pradă atât de uşoară.

Nu ştiam asta, gândi Anakin. Forța nu se referă doar la manipularea obiectelor. Pot manipula şi ființe. Mă pot folosi de temerile şi secretele lor.

— Ai făcut-o, îi spuse el lui Joylin. L-ai lăsat să plece.

Jedii se întoarseră să se uite la el, surprinşi.

— Gărzile alea nu-l duc pe Teda la închisoare. Nu ai vrut niciodată ca el să se predea, spuse Anakin. Ştiai că e prea laş ca să facă asta. I-ai dat ultimatumul doar ca să ai o scuză pentru a-i executa pe toți adepții lui loiali. Ți-a fost teamă că, dacă vor supraviețui, vor construi o bază de putere şi, în cele din urmă, te vor distruge. Ştiai că Teda nu însemna nimic fără ei, că nu era capabil să conducă un guvern. E doar un figurant. Nu vă temeți de el, aşa că nu aveți nevoie de el mort. Trebuie doar să dispară. Deci, dacă cineva ca Zan Arbor te plăteşte suficient, îi vei permite să scape. A făcut înțelegerea cu tine la începutul revoltei, nu-i aşa?

Jedii se întoarseră spre Joylin. Tăcerea lui furioasă le spunea totul.

— Unde sunt? întrebă Mace.

— Cred că Teda şi Zan Arbor se îndreaptă spre nava Bandei Slam, spuse Anakin. Şi aş mai bănui că banda are permisiunea de a părăsi Romin, indiferent de ceea ce ne-a spus Joylin. A păstrat ordinul de permisiune pentru ca banda să plece, în ciuda blocării portului.

— Retrageți permisiunea, ordonă Mace.

— Este prea târziu, răspunse Joylin.

Aruncându-i o privire plină de dispreț lui Joylin, Mace îl conduse pe Jedi afară din cameră. Se repeziră la platforma de aterizare, urcând cu unul dintre turbolifturi. Când ajunseră sus, Jedii se ascunseră rapid în spatele unei sănii antigravitaționale plină cu echipamente. Puteau vedea Banda Slam pregătind nava pentru plecare. Printr-un hublou, Anakin văzu un cap blond.

— Sunt încă aici, spuse Mace. Excelentă treabă, Anakin. Să mergem.

— Aşteaptă.

Tonul lui Obi-Wan fu tăios, iar Mace se întoarse, surprins. Rareori i se spunea să aştepte.

— Ar trebui să-i lăsăm să plece, spuse Obi-Wan. Aceasta este şansa noastră. Sunt în drum spre Granta Omega. Este singura cale prin care îl putem găsi. Dacă vom reuşi să punem un dispozitiv de urmărire la bord, îl vom avea.

— Obi-Wan, o avem pe Zan Arbor aici, acum, zise Mace. E capabilă să facă rău multor ființe. Eşti dispus să rişti să o laşi să plece de dragul lui Granta Omega?

— Simt cu tărie că trebuie, zise Obi-Wan. Omega este o amenințare mai mare.

Ferus îşi muşcă buza, uitându-se de la Obi-Wan la Mace. Anakin aştepta, cu mâna pe sabie. Ochii lui Siri străluceau, fiind de acord.

— Obi-Wan are dreptate. Ferus şi cu mine suntem gata să ne alăturăm lor în această misiune, îi spuse ea lui Mace.

— Nu ştiu dacă aveți dreptate, spus Mace. O poziție în care mă aflu prea des în zilele astea. Dacă ai o părere fermă, Obi-Wan, îți susțin decizia. Dar totul depinde de punerea acelui dispozitiv de urmărire pe navă fără să fii văzut.

Obi-Wan se întoarse spre Anakin cu atâta încredere şi siguranţă, încât tânărul simţi că nu va uita niciodată acel moment. Între ei era o încredere de nezdruncinat.

— Anakin?

— O voi face, Maestre.

Scoase un dispozitiv de urmărire din centura utilitară şi se ridică. Păstrându-se în spatele proviziilor, a săniilor antigrav şi cisternelor de alimentare, se strecură cât de aproape îndrăzni. Trebuia să îşi aleagă bine momentul. Un moment în care nimeni de la bord să nu se uite. Forţa. O putea folosi. Nu era sigur cum. Dar se întinse spre ea şi o adună, modelând-o după bunul plac, după nevoile sale.

Motoarele porniră. Era destul de aproape pentru a le simţi căldura.

Acum. Nava se ridică, la doar un metru deasupra solului, plutind pentru cele câteva secunde cruciale necesare pentru a introduce coordonatele şi informaţiile. Cu ajutorul Forţei, acele secunde se transformară în mult mai mult timp – suficient timp pentru el. Anakin se folosi de Forţă pentru a sări direct spre eşapament, acolo unde nu-l putea vedea niciun hublou. Temperatura era foarte ridicată, prea ridicată pentru ca o fiinţă vie să supravieţuiască, dar el rezistă şi nu se arse. Acum era aproape de marginea platformei de aterizare. Îşi sincroniză mişcarea în timp ce nava se ridica. Cu un mârâit şi un apel la Forţă, pentru ajutor, aruncă dispozitivul de urmărire în timp ce nava se ridica. Îl văzu cum se prinde de partea inferioară. Când nava se roti, Anakin se afla deja în spatele pompei de combustibil, sărind perfect, fără niciun milimetru în plus. Nava Bandei Slam dispăru din vedere.

Anakin se ridică. Picioarele îi tremurau uşor din cauza manevrei periculoase. Pielea i se părea fierbinte, dar ştia că nu era ars. Mace şi ceilalţi veniră spre el.

Mace se uită la el, cercetându-l cu ochii lui întunecaţi.

— Impresionant.

— Eşti rănit? întrebă Obi-Wan. N-am vrut să sari în eşapamentul navei.

— Nu sunt rănit.

Mace se uită la urma de vapori pe care o lăsase nava.

— Sper că am luat decizia corectă, spuse el. Eşti gata să le dai de urmă?

— Da, spuse Obi-Wan. Granta Omega a fost întotdeauna cu un pas înaintea noastră. Întotdeauna a planificat întâlnirile noastre. Acum voi decide eu cum ne vom întâlni data viitoare.

— Fie ca Forţa să fie cu tine, spuse Mace începând să plece.

— Uh, Maestre Windu? spuse Obi-Wan.

Mace se întoarse şi îi aruncă o privire nerăbdătoare.

— Încă un lucru, continuă Obi-Wan. Avem nevoie de nava ta.

* * *

Siri stătea la comenzi. Călătoreau de câteva zile, urmând pulsul dispozitivului de urmărire. Nava Bandei Slam se îndrepta spre vastul spaţiu gol al Inelului Exterior.

Ferus se întinsese pe canapea. Urma să preia următorul schimb de pilotaj. Obi-Wan stătea la masa din zona de servit masa. Întinse mai multe holodosare cu informaţii adunate de arhivara Jocasta Nu de la Templu. Obi-Wan ştia informaţiile pe de rost, dar tot nu credea că era posibil să le studieze prea profund.

Anakin stătea jos, privind stelele de pe fereastră. Se afla într-un loc de linişte profundă, nu chiar de meditaţie, ci deschis către galaxie, către energia care clocotea din stele şi lumi, sateliţi, materie şi nonmaterie, gravitaţie, inerţie, fiinţe vii. Dintr-o dată, se ridică drept. Fiecare muşchi i se încordă. Obi-Wan îşi ridică privirea.

— Ce este?

Anakin se întoarse spre el.

— Omega. Ştie că venim.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetățenii bine şi cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii şi îşi trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generații după generații şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniştiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență şi mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii

Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.